

UKRAINIAN READER

By

EWACH and YUZYK

UKRAINIAN READER

OUR QUEEN ELIZABETH THE SECOND

UKRAINIAN READER

with vocabulary and notes

Compiled and annotated

By

Honore Ewach, B. A., and Paul Yuzyk, Ph. D.

Slavic Studies, University of Manitoba

PUBLISHERS
UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE
WINNIPEG MAN., CANADA

Copyright, Canada, 1960.
by
Ukrainian Canadian Committee
Winnipeg, Man.

ACKNOWLEDGMENTS

We extend our hearty thanks for helpful comments to: Prof. J. B. Rudnyckyj, Chairman of the Slavic Studies, University of Manitoba; Prof. George W. Simpson, former Head of the History Department, University of Saskatchewan; Very Rev. Dr. S. W. Sawchuk, St. Andrew's College, Winnipeg, Man.; Brother Isidore, St. Joseph's College, Yorkton, Sask.; Mr. P. J. Worobetz, Superintendent of Schools, Saskatchewan; Mr. J. H. Syrnick, editor of *The Ukrainian Voice*, Winnipeg; Rev. W. M. Seneshen, principal of The P. Mohyla Institute, Saskatoon; Dr. I. Hlynka, Winnipeg; Mr. W. S. Kochan, Executive Director of the Ukrainian Canadian Committee, Winnipeg; and many others. We also thank the Ukrainian Canadian Committee for sponsorship and Mr. O. Navrotsky for proof-reading.

—H. E. and P. Y.

F O R E W O R D

This reader was prepared for those who already know the bare elements of the Ukrainian language or have seriously started learning it. For this reason the reader contains many familiar stories and poems from English literature, mostly in the form of simplified adaptations. Ukrainian poems and stories have been chosen for their simplicity of expression as well as for their suitability of contents for Junior High School students. In addition, special stories and anecdotes have been written on Canadian and other themes, providing the student with vocabulary on modern subjects. Throughout, intricate grammatical forms have been avoided as much as possible. There was an attempt to graduate the material.

The stories, selections and poems fall into three categories. Some are taken from the Old Country Ukrainian authors. Others are taken from Canadian writers of Ukrainian origin, who write in Ukrainian, or in English, or in both languages. A few are translations and adaptations of Canadian, British and American authors of non-Ukrainian descent.

Notes on the authors and explanations of difficult expressions and passages are given at the back of the book. Outlines of Ukrainian literature and Ukrainian Canadian literature are found in separate appendices. To test the comprehension and to provide exercises in the language, questions have been prepared on each text in Ukrainian in a separate section; answers should be written or given orally in Ukrainian.

The Ukrainian-English vocabulary, at the very back of the book, provides meanings only of the words used in the selections. Several irregular verbs appear there in their conjugated forms.

For pronunciation purposes, a stress-mark appears on the vowel of the syllable which must be accented. All the syllables in the Ukrainian words must be pronounced separately and very distinctly, without slurring, and as clearly as in French or Italian.

No doubt, a second, revised edition of this reader will appear in the near future. So the authors welcome comments with regard to improving the contents, their presentation and arrangement.

H. E. and P. Y.

Ч А С Т И Н А П Е Р Ш А**1****ГАЯВÁТА**

На порóзі в лíтній вéчíр
 Сýде хлóпчик Гаявáта,
 Слúхає, як шéпчуть сóсни,
 Чýє, як водá хлюпóче
 Чарівнí словá та згúки.
 “Мíнне-вáва,” шéпчуть сóсни,
 “Мýдвей-áшкá,” шéпчуть вóди.

**

Як же рáйдугу побáчить
 Чáсом вíн на схídním нéбí,
 Шéпче вíн: “Нокóмíс, що то?”
 I Нокóмíс дóбра мóвить:
 “То ти в нéбí квíти бáчиш:
 Всí лíсовí дýкí квíти,
 Всí, всí лíлíї із стéпу,
 Що зíв’яли на цíм свíti, —
 Там цвítуть над нáми в нéбí.”

Переклáв **М. I. Мандрика**,
 урýвки з поéми “Гаявáта”
 Лонгфéллова.

1. ГАЯВÁТА

1. Що рéбить Гаявáта?
2. Що бáчить на нéбí Гаявáта?
3. Що бáчить Нокóмíс на нéбí?

2ЇЗДА ДО САСКАТУНУ

- Петрó сідáе в áвто.
- Ти кудý ідеш, Пétre?
- Іду до Саскатуна.
- Що ти там кúпиш?
- Куплю собí кавбóйський капелюх.
- Тобí нащó кавбóйського капелюха?
- Підú на пíкнік у недíлю.
- І я підú з тобóю, — кáже Івáн, брат Петrá.
- Дóбре, пíдéш зі мнóю, Івáне.
- І пес пíдé з нáми?
- Нí, пса лíшимо вдóма.
- І я підú з вáми, — кáже Оля, їх сестrá.
- Дóбре, і ти пíдéш з нáми. Ти нам сáндвíчів нарóбиш.
- Дóбре, нарóблю. А ви купíть багáто Кóка Кóли!
- Дóбре, кúпимо. А тепér ідь з нáми, Олю!
- А вíзьмéте менé в кíно?
- Вíзьмéмо.
- Ну, то зáраз ідьмо! — кáже ráдісно Оля.
- Ну, гайдá! ідемо! — кáже Петрó.
- Ось вже áвто іде. Олі вéсело. Вонá спíвáє. Спíвáють і її братý. Всім їм вéсело, бо ідуть до Саскатуна.
- А в Саскатуні пíдúть вонý у кíнотеáтр.

2. ЇЗДА ДО САСКАТУНУ

1. Кудý іде Петрó?
2. Ішо він там кúпить?
3. Кудý він пíдé?
4. Хто з ним пíдé?
5. Хто нарóбить сáндвíчів?
6. Хто пíдé до кíна?

3ОЛЯ

Петро вертáється áвтом з бráтом і сестróю з Саскатúну. Петро máє на головí велíкий кавбóйський капелюх. Іván теж máе такíй капелюх. I Оля máе кавбóйський капелюх. Вонí всí трóe маþtъ кавбóйські капелюхи. Такí капелóхи розвеселíли їх. Петро гомонítъ ту пíсню, що чuv у кíні. Іván свíще. А Оля спíвáе ту самú пíсню.

Пóтім почалí вонí говорýти.

- ІЦо ти, Олю, дўмаëш? — питáється Петро.
- Менí трéба грóшей, — кáже Оля.
Іván і Петро гóлосно сміþtъся.
- Нáщo тобí грóшей? — питáється Іván.
- Хóчу поíxати до Гóллівуду.
- ІЦо ж ти в Гóллівуді бўдеш робýти?
- Стáну там фíльмóвою актрíсою.
- I я хóчу актóром стáти, — кáже Іván.
- A я не хóчу бўти актóром, — кáже Петро.
- A то чому?
- Я хóчу навчýтися лítáti лítakóм.
- Ба, алé лítaká не máesh! — кáже Іván.
- Líták móжна купýti!
- Ta xto kúpitъ tobí líták?
- Наш táто обíцяv купýti малýj líták.
- Як так, то я не поídu do Гóллівуду, — кáже Іván.
- A я такí поídu do Гóллівуду. Повезéш менé тудý lítakóm, Pétre, — кáже Оля.

3. ОЛЯ

1. Що Оля дўмаë ?
2. Нáщo Олі грóшей?
3. Що бўде робýти Оля в Гóллівуді?
- . 4. Чим Іván хóче стáти?
5. Що бўде Петро робýти?

4

ДЕРЕВА

Ніякий віршик не цвітє
Отак, як дέрево оцé.

Солобдко сóки всі свої
Вонó ссе з матінки-землі.

До нéба все вонó глядítъ;
Молýтву лýстям гомонítъ.

Вонó не має квіточóк,
Та має гнізда для пташóк.

Пишу дрібнéнькі вірші я,
А Бог все твóрить деревá.

Джойс Кілмер,
переклáв О. Івáх.

4. ДЕРЕВА

1. Хто ссе сóки з матінки-землі?
2. Як молýтиться дέрево?
3. Що є на дréві?
4. Що є твóром Гóспода Бóга?

5

ТРИ КÁЗКИ

I

Коли́сь жив ду́же розумний князь. Він зáвсíди зnaв, як пíзнати прáвdu. Раз гárна жíнка принéсла йому́ два вíнкí квítók. Обíдва вíнкí виглядали зовсíм однакóvo, алé одýn з них був із штучníх квítók. Та жíнка запитáла княzя, котríj vínók був із правdívix квítók.

Княzь поглянуv на вínkí, усмíхнуvся й сказáv vídchi-
пíти víkió в палácu. Незадóvgo прилетíla бджолá й сíla
на квítku одnógo vínká. То був vínók із правdívix квítók.

II

Однógo rázu síla ворóna kólo zbanká й хотíla напíti
ся з нього водí. У zbankú булó tílkyk трóshki водí,
ótже, ворóna не моглá досяgnúti своím džybbom водí.
Постóяла ворóna хvílkú kólo zbanká, а поútím почála
zбирáti своím džybbom камíncí й кídati їх у збáноч. Отák водá в zbankú pídiyshlá vgoru i ворóna напílaся
водí.

III

Одýn xlópečь wígnav оvécy na pasóvnísko. Tí vívcí
напéжали до люdeý v selí. Ta raz захотív tój xlópečь
pojarktuváti. Віn побíg do selá й kríknuv: "Вовк! Вовк!
Рятýйте!" Liódi pokýnuli svojo robotu й побígli víd-
gnáti wóvka. Та xlópečь zasmíavsa gólosno й сказáv:
"Нíякого wóvka nemá."

На дрігий день той хлопець повторив свій жарт і знов люди прибігли й не знайшли вовка.

Коли хлопець і третіого дня крикнув: “Вовк, Вовк!” то вже ніхто не прийшов на його крик. Того разу справді надійшов вовк. І той вовк спокійно потягнув одній вівці у ліс.

Із світових байок.

5. ТРИ КАЗКИ

1. Що жінка принесла князеві?
2. З яких квітів був один вінок?
3. Найду князь відчинив вікно?
4. На котрій вінок сіла бджола?
5. Чого хотіла ворона?
6. Найду ворона кидала камінці в збанок?
7. Чому люди не прибігли, як хлопець третій раз крикнув “вовк”?
8. Що зробив вовк?

6**ЗÓРІ**

“Мáмо лóба, глянь, як сáють
 Ясно зóрі золотí!”
 Кáже мáма: “То не зóрі —
 Дúші сáють там святí.

“Кáжуть лóди, хто на свítі
 Вíк свíй прáведно прожýв,
 Хто умíв людéй любýти,
 Зла нíкому не робýв, —

“Тóго Бог пíслáв на нéбо
 Сáти зíркою вгорí.”
 “Ta ѹ я хóчу,” кáже дóня,
 “Стáти сáєвом зорí.”

— Борýс Грінчéнко

6. ЗÓРІ

1. Що кáже мáма про зóрі?
2. Чого прόсить дóня в мáми?

7

7. ДОБРЕ СЕРЦЕ

Їде фáрмер áвтом з міста. Здибае він жíнку. Жíнка несé велику тóрбу. Фáрмер бáчить, що тóрба тяжкá.

Спинíв він áвто та кáже до жíнки:

“Я мóжу пíдвéзти вас, сусíдко.”

“Дáкую,” кáже жíнка.

Сíдáе жíнка в áвто, а тяжкú тóрбу кладé собí на колíна.

“Постáвте тóрбу тут, на сидíння. Так лéгше вам бýде,” кáже фáрмер.

“Ну, а так буде мénший тягár для áвта, як я бýду тrimáti тóрбу на колíнах,” вídpovídáe жíнка.

— Нарóдна смíховýnka

7. ДОБРЕ СЕРЦЕ

1. Що несé жíнка?
2. Що її кáже фáрмер?
3. Де поклáла жíнка тóрбу в ávti?
4. Чому вонá постáвила тóрбу собí на колíна?

TARAS SHEVCHENKO, Ukraine's Robert Burns

8

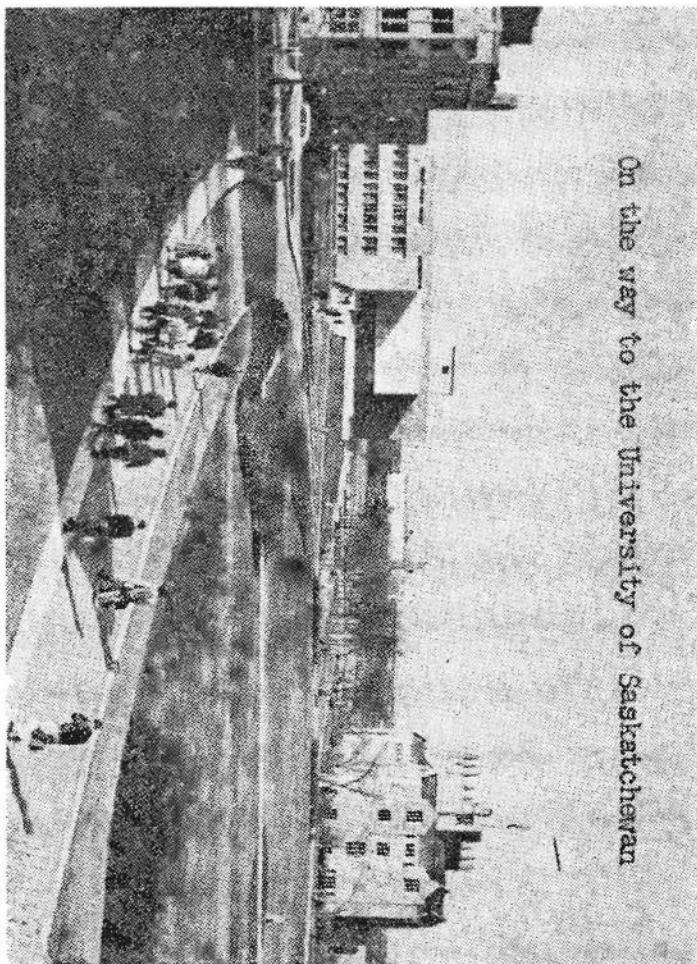
ПРОСЬБА ПОЕТА

Учітесь, брати мої!
 Думайте, читайте!
 І чужому научайтесь,
 Свого не цурайтесь!
 Бо хто матір забуваве,
 Того Бог карає,
 Чужі люди цуряються,
 В хату не пускають.

— Тарас Шевченко

8. ПРОСЬБА ПОЕТА

1. Кого накликав поэт, чтобы учиться?
2. До каких братов говорить поэт?
3. Чи поёт ráдить вчýтися і матірньої мóви і чужої?
4. Кого люди цуряются (не люблять)?

On the way to the University of Saskatchewan

ХИТРИЙ ТÓМКО

Тóмко Сóер жив у тітки Павлýни. Тітка Павлýна мала дóбре сéрце, алé вíрила, що трéба працювáти, щоб жýти. Прийшлá субóта. Був то ясний сóняшний день лíта. Всí хлóпцí збиráлися бáвитися. Тітка Павлýна застáвила Тóмка побілýти вапнóм великий паркáн. Паркáн був три ярди вгóру та дéсять ярдів вzdovж.

Колý Тóмко поглýнув на паркáн і на щítку до малюvánnia, то в сérці його потемніло, хоч як ясно сónце світýло. Тóмко хотíв бáвитися з хлóпцями. Він боявся, що хлóпцí бúдуть смýтися з нього, як побáчать його при прáці.

Ще сумніше стáло Тóмкові, як побáчив він Бéна Рóдджерса. Бен їв яблуко. З тóго, як Бен махáв рукáми, булó вýдно, що він був тодí великим корабléм на рíці Mississíppi. Час до чásу він казáв: дзíнь-дзелéнь-дзíнь! То булý сигнáли морякáм.

Сáме тодí Тóмкові прийшлá чудóва дýмка. Він усмíхнýвся, взяв щítку, вмочíв її у вапнó і почáv завзýто малюváти паркáн. Він вдавáв, що не бáчить Бéна. Бен здивувáвся. Він почáv насмíхáтися з Тóмка, але Тóмко не звертáв увáги на насмíшкý.

— А, як то приéмно малюváти! — сказáв вкíнцí Тóмко.

— Невжé ж? Ахý, дай щítку, най я спробýю, — скázáv Бен.

— Е, не мóжна! Тréба вмíти малюváти! — відказáv Тóмко.

— Дай, дай менí щítку! Дам тобí яблуко, — просív Бен.

Тóмко нíби нерáдо позвóлив Бéнові малюváti паркáн, а сам смáчно їв яблуко. Надíйшлý інshí хлóпцí й поchalý просýти Тóмка, щоб вíн дозвóлив їm малюváti. Тóмко брав вíд хлóпцíв дарýнki й дозволяv їm малюváti паркán. Малюvánnia парканú стáло приéмною забávoю. За кíльka годíн паркан був три разý помalýбvаний вíд почátku до kíncjá.

Перекáзано за Máрком Твéйном

9. ХИТРИЙ ТÓМКО

1. Що мав Тóмко Сóєр зробýти?
2. Чи Тóмко почáv малюváti паркán?
3. Чи Тóмкова робóта зацíkáвила іnshих хлóпцíв?
4. Чи Тóмко дозвóлив іnшим хлóпцям малюváti паркán?
5. Що хлóпцí давáli Тóмковí за дóзвíl малюváti?

10

ЧУЖІ НÓГИ

Сéред лíса, у недíлю,
 Колí з'їв смачнýй обíд,
 Заснúв Iváñ у чóботях, —
 Прокýнувся без чобít.

Пробудíвся, протéр óчí,
 Рáзів кíлька позіхнúв,
 Рáзів кíлька бóсі нóги
 Здивóвано повернúв.

“Не моí це, — кáже, — нóги,
 Присягáюсь, на чíм свíт,
 Бо моí у чóботях буlí,
 А цí бóсі, без чобít. . .”

— Степáн Рудáнський

10. ЧУЖІ НÓГИ

1. Де заснúв Iváñ?
2. Що мав вíн на ногáх?
3. Чи бúлý чóботи на ногáх, як вíн пробудíвся?

11

ЄЛИСАВЕТА

Бил, коли приїздів до Гріффінів уліті, то пускав свого коня Джайма свободно на подвір'я. От, приїде, скочить з Джайма, пустить його на подвір'я, а сам зайде до хати.

А Джим стоїть собі та вигрівається на сонці. Дрімáє. А коли зголодніє, то ходить то сюди, то туди, та скúбає траву.

Звичайно, коли Джим починав шукати траву, то виходила йому на стрічку Єлисавета. Єлисавета приносіла йому маленьку скриньку вівся. Джим їв овес і дозволяв, щоб Єлисавета його глáдила рукю.

Коли ж однієї суботи Єлисавета встреміла ногу в стремено, підскочила і сіла на коня, то кінь все те прийняв дуже спокійно.

— Дивісь, дивісь! — сказав здивовано пан Гріффін, коли побачив Єлисавету на коні. — Дивісь, як вона їздить Джаймом!

— Ах, Господи! Та ж Джим скіне її та заб'є, — крикнув Бил і вибіг з хати.

Бил стояв і здивовано глядів, як на його коні їхала чвалом Єлисавета. Єлисавета під'їхала туди, де стояв Бил, скочила з коня, погладила його по хребті й збиточно потермісила його за гриву.

— Стережісь! — крикнув Бил, — бо він може тебе вкусити.

— Не вкусить! — сказала весело Єлисавета.

Єлисавета стояла коло коня й пестливо глáдила його голову.

Дівно булó Бйлові, як Єлисавета здобула довір'я в його буйного коня.

— **Ілля Киріак,**
приспособлено з повісті
“Сині землі”.

11. ЄЛИСАВЕТА

1. Чого давала Єлисавета коневі істи?
2. Що Єлисавета робила, як кінь їв овесь?
3. Чи Єлисавета іздila тим конем?
4. Чи кінь віз Єлисавету спокійно?

12

СІВАЛКИ

По поль онде, бач,
Лізе трáктор-сівáч,
А за ним, як жукý,
Поспішають сівалкý.

Чистим зéрном вонý
Засівають ланý,
Щоб зародíв цей край
На степáх урожáй.

— I. Нехóда

12. СІВАЛКИ

1. Що вýдно на поль?
2. Що тягне трáктор?
3. Що рóблять сівалкý?
4. Що врóдить засіяна земля?

13

ЗАВЗЯТИЙ ФУТБОЛІСТ

Данило трохи крýває сьогóдні.

— Чому крýваєш? — питáється Данýла Михáйло.

— Чи ти не знаєш, що вчóра змагáлися едмонтóнські футбóлісти з манітóбськими в місті Едмонтóні? — запíтався здивóвано Данýло.

— Ну, так, знаю. Алé ж ти в Едмонтóні вчóра не був, — відповів вéсело Михáйло.

— Так, в Едмонтóні я не був, алé я бáчив на телевíзорі, як ішлá грá. Я глядíв на телевíзор і менí здавáлося, що я теж брав úчасть у грí. Я не міг спокíйно сидіти. Я прóсто бíгав по кіmnáti та кíдав книжkámi, — поясnýв Данýло.

— Та все ж такý ти ще не скázáv менí, чому ти крýваєш сьогóдні, — настóював жáртом Михáйло.

— Чи ти не мóжеш собí уявýти, як я бíгав по кímnáti? — дálí поясnýв Данýло. — Я не лишé бíгав по кímnáti та кíдав на всí бóки книжkámi. Я теж кóпав, що попáло. Щáстя, що телевíзора не кóпнув. Колý ж я вкíнцí кóпнув оцéй стíльчик, то вíн остáвся без нíжки, а я аж присíв з бóлю. . .

— Ось на тобí цю віdírvану нíжку стíльчика, — каzáv збитóчно Михáйло. — Нехáй це бýде тобí трóféй. Ти завзýтий футбóліст. А я щось подíbne роблó, як ти вчóра, колý бáчу на телевíзорі гру гóкей. Тодí не пídstupáй до méне! Я дýко махáю тодí нáвítъ видéлками або книжkámi. . .

— Знáчить, я завзýтий футбóліст, а ти завзýтий гóкейст! Подáй же менí свою rúku, гóкейсте! — жартувáv i Данýло.

13. ЗАВЗЯТИЙ ФУТБОЛІСТ

1. Як ходить Даніло сьогодні?
2. На що Даніло глядів учора?
3. Чи Даніло сидів спокійно?
4. Що він зробив із стільчиком?
5. Що дає Михайло Данілові?
6. Що любить Михайло?

14

НА ФÁРМІ

Як їхав я до Канади,
Лéдвé пам'ятáю,
Ta ще й тепéр Україну
Чáсом спогадáю.

Там за мóрем землí ма́ло,
Там я й наробíвся,
A в Канáді сíв на фáрмі
І майнá доробíвся.

Вмів я цíпом молотýти,
Сáпою сапáти, —
A в Канáді я навчýвся
І машýн направляти.

Tréба сíна накосýти —
Підú на левáду,
A жнивáрка попсуéться, —
Я дам собí рáду.

— Пантелеїмóн Бóжик,
приспосóблені вýтяги.

14. НА ФÁРМІ

1. Звідки чоловíк приїхав?
2. Де той чоловíк осíвся в Канáді?
3. Що він вміє напráвити?
4. Що він рóбить косárкою?

15. ГРОШІ

Фармérка садýть горóх на горódí. Кóло нéї бáвиться її синóк, Степанкó.

— Máмо, а ви нáщо горóх у дíркý в землí кíдаєте?
— питáється заціkávлено Степанкó.

— З кóжного посадженого горóху врóдиться багáто горóху, — пояснýє máма.

За кíлька хвилий Степанкó почáв вертíти патичkóм в землí ямкý ѹ щось в них кíдати.

Мамá побáчила, що Степанкó тákож щось садýть.

— Ти що, Степáнку, садýш? — питáється заціkávлена máма.

— Я саджú цéнти, що мав у кишéні, бо хóчу багáто грóшей máти, — кáже спокíйно Степанкó.

— А тобí нáщо грóшей?

— Куплю собí малéнького пéсика. Я навчú його бáвитися з нáшим кóтиком Мýрком. Назву тóго пéсика Гавkó, — кáже Степанкó.

15. ГРОШІ

1. Що фармérка на горódí садýла?
2. А що садýв на горódí Степанкó?
3. Нáщо Степанкó садýв цéнти?
4. Нáщо Степанкóві булó трéба грóшей?

16

ОСІННІ КВІТКИ

Мені так жаль тих квіточóк,
 Що відцвілý:
 Недáвно ще такí ряснí
 Вонí буlí.

Тепéр зів'яv їх гárний цвít,
 На зéмлю впав;
 Ніхтó ним не ціkávivся
 Й не позбираv.

I квіtoчкí схiliýlisiya,
 Сумнí стoйтý;
 Зажúreno, тихéсенько,
 Щось шeпотять.

— М. Подворнýк

16. ОСІННІ КВІТКИ

1. Чого поéтові жаль?
2. Де впав цвít квіtoчók?
3. Чому квіtoчкí сумнí тепéр?

17

М Л И Н

Зі всіх моїх дитячих споминів про Україну я найліпше пам'ятую старий, почернілий млин у тому селі, де ми жили. Він щодня стогнав протяжно, недалеко від нашої хати. Я майже щодня бігала до млина, щоб побачитися там з батьком, що був мельником. Я любила слухати там таємничий шум величезних млинських коліс.

Ми, діти, дуже цікавилися тем, що діялося в млині. Всередині млина все рукається, дрижить. Навіть зерно та мука рукаються й виглядають живими. І люді в млині все побвно. Одні приносять зерно в мішках, інші забирають мішкі з мукою, а ще інші стоять собі та весело жартують або розказують щось цікавого. Приємно булó глядіти на тих веселих людів та на постійний рух у млині.

Повітря в млині пересяkle зáпахом свіжої муки. Голосно чути там журчання та шум рікій, що все булá принадою для нас, дітей. Мýло булó стáти кóло млина та приглядáтися на тонкé пáсмо запіненої водí, що спадáла повéрх грéблі. Це був малíй водопáд, над якýм сónце маľováло весéлку на пárí з водí. Пáдаюча з грéблі вода вýрила глибóку яму. А щоб ми, діти, там не купáлися, нам казáli стáрші люди, що на дні тóї ями сидíть потопельник, який любить топýти дітей.

— Савéля Стечýшин

17. НАШ МЛИН

1. Що дівчинка любíла слухати у млині?
2. Чому все у млині здавáлося живýм?
3. Який був зáпах у млині?
4. Що пáдало з грéблі?
5. Що вýрило глибóку яму?
6. Що казáли люди про ту яму?

18

КУЛЬБАБИ

На левáду я пíшлá б, —
 Цíла кўпа там кульбáб:
 Нíби сóнечка малí
 Посідали на землí.

Я нарвáла б тих квítóк,
 Плéла б я собí віноќ,
 Щоб і я булá в вінку,
 Нáче квítка на лужку.

— Н. Забіла

18. КУЛЬБАБИ

1. Кудý дíвчина пíшлá?
2. Що вонá на левáді побáчила?
3. Що вонá хóче зробítи з кульбáб?

19

С Л О Н

В однóму цíрку в Áнглії був слон Бóзо. Бóза всí лю́ди любíли, бо він усіх розвеселя́в своїми штúками.

Багáто рóків прожíв Бóзо в цíрку в Áнглії. Був він лáгідної вдáчі. Лю́ди чáсто бlíзько до нього пíдходíли.

Та однóго дня Бóзо дýже змінýвся. Він став чомúсь гнівníм та лóтим. Вже кíлька разів біг за своїм доглядачéм і хотів роздавáти ѹогó. . .

Доглядачі цирку старалися успокоїти Бóза, та Бóзо ще лютішим ставáв, як хто до нього наближáвся. Виглядало, що Бóзо здурíв. Став він небезпéчним і дíрéктор цирку сказáв, що трéба застreliti Бóза.

Прийшóв день, колí доглядачі цирку мáли застreliti Бóза. Вже от наблизáлася хвилина, колí Бóзо мав згýнути від кýлі. Та сáме тодí вýступив з-пóмíж глядачíв одýн чоловíк, пíдійшóв до дíрéктора й сказáв: — Дозвóльте менí ще поговорýти з Бóзом.

Хоч дíрéктор бóявся, що Бóзо мóже убýти незнайóмого чоловíка, то все ж такí дозвóлив йомý зайти у велику клíтку Бóза.

Бóзо лíото заревíв, колí побáчив, що до нього пíдхóдить незнайóмий чоловíк. Та сáме тодí незнайóмий чоловíк гólosно заговорýв якóюсь незрозумíлою людям мóвою до Бóза. Бóзо спинíвся. А незнайóмий чоловíк не переставáв до нього говорýти та все бlíжче пíдходíв. Вкíнцí, незнайóмий чоловíк пíдійшóв до Бóза й почáv глядити йогó по хóботí. А Бóзо слúхав лágidníх звúків дивнóї мóви. Потíм незнайóмий чоловíк і Бóзо почали прохóджувати, начé два бlízькí прýятелí. Ходíли вонí навkólo клíтки. Незнайóмий чоловíк обíйmív рукóю хóбот слóна й щось увéсь час говорýв. Виглядало, що слон розумíє мóву незнайóмого чоловíка.

Дíréktor цирку та глядачí здивóвано глядíли на незнайóмого чоловíка. Їм здавáлося, що бáчатъ чарадія. I Бóзо глядíв на незнайóмого чоловíка, алé так, як то глядítъ з довír'ям дитíна на свою маму. От, незнайóмий вже прощається з Бóзом. Щось йомý кáже на прощáння. A Бóзо стоїть спокíйно, похýтує вдовóлено хóботом, і глядítъ лágidno на свого прýятеля.

Вкíнцí незнайóмий чоловíк махнúv прощáльно Бóзові рукóю, вýйшов з великої клíтки, і пíдійшóв до дíréktora цирку.

— Ваш Бóзо затужíв за дóмом, — сказáв незнайóмий чоловíк до дирéктора цíрку. А потім сказáв гóлосно, щоб усí лóди чúли: — Бóзові нíчóго не бракує. Він не хвóрий. Бóзо тíльки дýже за дóмом затужíв. Бóзо вродíвся й вýріс в Індїї. Він привíк до такóго життя, якé є в Індїї. Він привíк тákож до людéй Індїї й до їх мóви. Він найчастіше чув тодí індúську мóву, і я такóю мóвою говорíв до ньóго. Звúки знайóмої мóви успокоїла йогó. Знайóма юмý мóва злегчýла йогó тúгу за дóмом — за Індíєю. Він тепér спокíйний. Бóзо вже дóвгий час бўде спокíйний, аж по́ки знов не затýжít за дóмом. —

Незнайóмий чоловíк всýнув у рýку дирéктора свою вíзитóву кárтку і скóрим крóком вýйшов з цíрку. Колí пíзнíше дирéктор цíрку глýнув на ту кárточку, то зрозумív, що тóй незнайóмий чоловíк — то був Кíплíng, великий англíйський письмénник, що вродíвся й вýrіs в Індїї.

— Перекázano за
Фúльтоном Оврслером

19. СЛОН

1. Хто був Бóзо?
2. Чи Бóзо був спокíйний?
3. Що дирéктор цíрку хотíв зробýти з Бóзом?
4. Хто Бóза успокоїв?
5. Якóю мóвою говорíв тóй чоловíк до Бóза?
6. Чому Бóзо хотíв знов почýти індúську мóву?
7. Чи та мóва успокоїла Бóза?

20

ЦИГАНСЬКА ПРАВДА

Вýвів цýган на ýрмарок
 Конý продавáти, —
 Посходíлись чоловíки,
 Стáли оглядáти.

Оглядають: кінь прекрасний,
 I хýби не має.
 А сам цýган кругом хóдить
 Та все промовляє:

“От конýна, дóбрí люди!
 Якби язíк мала,
 То вонá б вам, люди дóбрí,
 Всю прáвду сказáла.”

Купíв Iván ту конýну,
 Дóма оглядáє:
 Аж його конýна спрáвді
 Язíка не мае. . .

— Степáн Рудáнський

20. ЦИГАНСЬКА ПРАВДА

1. Що казáв цýган про свого конý?
2. Чи купíв хто тóго конý?
3. Чогó той кінь не мав?

21

А ДЕ ГОДИННИК?

- Що ви робите? — питáється помічник хémіка.
- Варю собі яйцé на перéкуску, — кáже задуманий хémік.
- А чому ж тримáєте в руцí яйцé?
- Hí, в руцí я тримáю годинник, — відповідає хémік.
- Годинник? Ви тримáєте в руцí яйцé...
- Справдí, в мéне в руцí яйцé. Алé ж я щось вложíв у кип'ячу воду в гóрщику. А де ж мíй годинник? — питáється сам себé хémік і розглядається навколо...
- Прийдú і я покúшати вáшого годинника, — кáже вéсело помічник і відходить з великою усмíшкою на устáх.

21. А ДЕ ГОДИННИК ?

1. Що робíв хémік?
2. Що він тримáв у руцí?
3. А що варíв він?

22**ВЕСНЯНКА**

Та це ж веснá, бо тáє сніг,
 Дивíсь: струмóк з горí побíг.
 Шумýть водá, ламáє все:
 Веснá ідé! Теплó несé!

Шумýть, гудé весéлий гай
 І гомонýть: Вставáй, вставáй!
 Розтáне сніг, зимá минé,
 Земля кругóм цвістý почнé.

Діtéй прудкíх весéлий рíй
 Посúне з хат на луг мерщíй.
 Радíє все, співáє все:
 Веснá ідé! Теплó несé!

—П. Капельгорóдський

22. ВЕСНЯНКА

1. Що стаéться з снігом навесні?
2. Що веснá несé?
3. Хто гомонýть: “Вставáй, вставáй!”?
4. Кудý дíти піdуть, як стáне тéпло?

23

ШКОЛА ГОРОБЦІВ

Одного разу літав горобéць з своїм товáришем. Лі-táli вонí, гráлися. I от знайшлí вонí кілька зéрняток. Чéрез тí зéрнятка почáлася між нýми свárka.

— То мої зéрнятка! Я їх знайшóв, — сказáv пéрший горобéць.

— Hi, тí зéрнятка мої! — казáv дру́гий горобéць.

I горобцí почалí бýтися. Б'ються, аж пíр'я з них летíть. Бýлися вонí, бýлися, аж потомýлися. Посідали, відпочивáють. На час вонí нáвіть i забúli про зéрнятка.

— I де ж нáші зéрнятка? — за якýйсь час сказáv пéрший горобéць.

— Де ж спрávdí подíлися нáші зéрнятка? — спитávся здивóвано дру́гий горобéць.

А старá квóчка, що недалéко з кýрятками стойла, сказála:

— Як ви, дýрники, бýлися, мої кýрятка зéрнятками живýлися. Чи ж не знаéte ви, що де два б'ються, там трéтій користáє?

— Егé ж, не зnav я цьóго, — сказáv пéрший горобéць.

— I я не зnav, — додáv дру́гий горобéць.

I від тóго чáсу тí два горобцí почалí дýмати. Вонí перестáли бýтися. Колí знайшлí зéрнятка, то ráзом іli. Навчýлися від стáрших горобцíв i гnízda будувáti. Колí настáла веснá, то вонí вже булí мýдрами горобцýми.

•
— Лéся Українка,
свібідно перекáзано.

23. ШКОЛА ГОРОБЦІВ

1. Чéрез що посварýлися два горобцí-товаришí?
2. Хто прийшóв, як горобцí бýлися?
3. Що кýрка зробýла із зéрнятками?
4. Де два б'ýться, там трéтій.?
5. Від когó молодí горобцí рóзуму вчýлися?
6. Дрýгої веснý якýми вже булý два горобцí-товаришí?

24

БІЛІ МУХИ

Білі мýхи налетíли,
Все подвíр'я стáло бíле;
Не злічýти бíлих мух,
Що летýть, ненáче пух.

—Гáлю, Пéтрику, Кíндрáте!
Гóді, гóді дóвшє спáти! —
І побíгли до санчáт
Гáля, Пéтрик і Кíндрáт.

Всí згорí летýть щодúху,
Щоб пíймáти бíлу мýху.
А санчáта їм усíм
Змайструváv старíй Максýм.

— М. Рýльський

24. БІЛІ МУХИ

1. Колý білі мýхи лítáють?
2. Де білі мýхи сіdáють?
3. Що зробýли Гáля, Пéтрик і Кíндрáт на вид бíлих мух?
4. Звíдки вонý летýть санчáтами?

25

ПРОСЬБА

Михаїло піше лист до свого товарися в Англії.
При кінці він піше такé:

“Я міг би ще багато дечого написати, Миколо, але не знаю, чи дійде цей лист до Тебе. Я десь загубив своє книжечку з адресами. То ж не знаю, чи цей лист добре заадресований. Якби цей лист не дійшов до Тебе, будь ласка, повідомй менé, а я до Тебе знов напишу.

Твій щирій
Михаїло

П. С. Адрéси своéї Тобі не подаю тепér, бо ще сам не знаю, де сáме бýду жýти: у мешкальному дóмі університету, чи в місті. Мýшу тепér кінчáти цей лист, бо за пíвгодíни пíду з Катерíною до кíна. Ах, Катrúся! Якá то слáвна дíвчина! Вонá подíбна до Дóрис Дей. Відколý я познайóмився з Катrúсею, то здається менí, що я по хмáрах ходжу. Я тепér так багато про Катrúсю дўмаю, що часом одýгнуся в плащ, а надвíр без черевíків вýйду. . .

25. ПРОСЬБА

1. Що рóбить Михаїло ?
2. Чому він багато не пíше?
3. Чого він прósить в свого товарися?
4. Чи він подáв свою адресу?
5. З ким він пíде до кíна?
6. До кóго Катrúся подíбна?
7. Чому Михаїло так чáсто забувáється?

26

У КЕНОРІ ОНТАРІЙСЬКІЙ

Якá прекрасна ця Кенóра,
 Кругом надзóряна красá, —
 Рукá тут сýє неозóра,
 Якá створýла небесá!

Тут пóвно зéлені яснóї,
 Що зазирáє до озéр,
 І для душí, на все чуйнóї,
 Тут рай небéсний вже тепéр.

— Iván Ogíénko

26. У КЕНОРІ ОНТАРІЙСЬКІЙ

1. Де є містéчко Кенóра?
2. Що прикрáшує Кенóру?
3. В що зазирáють зелéні деревá?
4. Як називáється óзеро кóло Кенóри?

27

ПЕРШІ УКРАЇНЦІ В КАНÁДІ

Офіційально записано, що в рóці тýсяча вісімсот дев'ятдесят пérшому до Канáди приїхали два пérші українці: Василь Єленяк і Івáн Пилýпів. Приїхали вони з селá Небýлів, що знахóдиться недалéко від Карпáтських гíр у зáхідній частýні України. Канáда їм сподóбалася. Вони вернулися до своéго селá і забráли з собóю до Канáди своїх жіноч і дítéй. З нýми приїхало до Канáди ще кíлька родíн з Небýлова. Так почáлася українська іміgráція до Канáди. Українці поселялися гóловно на фармáх у зáхідній Канáді. Тepéρ є вже окóло пíв мільйóна людéй українського похóдження в Канáді.

Я був гóstem, у сéрпні 1953-ро рóку, на фáрмі Василя Єленяка, віddáleníй три мýлі від містéчка Чíпман в Албéрті. Менí приéмно булó з ним розмовляти, бо він дýже мýлої вдáчí. Він розkáзував менí про свої пригóди в Канáді. Все, що він говорýв, записувала моя записнá машýнка магнетýчно.

— Яросла́в Рудníцький

27. ПЕРШІ УКРАЇНЦІ В КАНÁДІ

1. Коли приїхали пérші українці до Канáди?
2. Як називáлися два пérші українці, що тодí приїхали?
3. Що розkáзував Єленяк профéсоворі Рудníцькому?

28

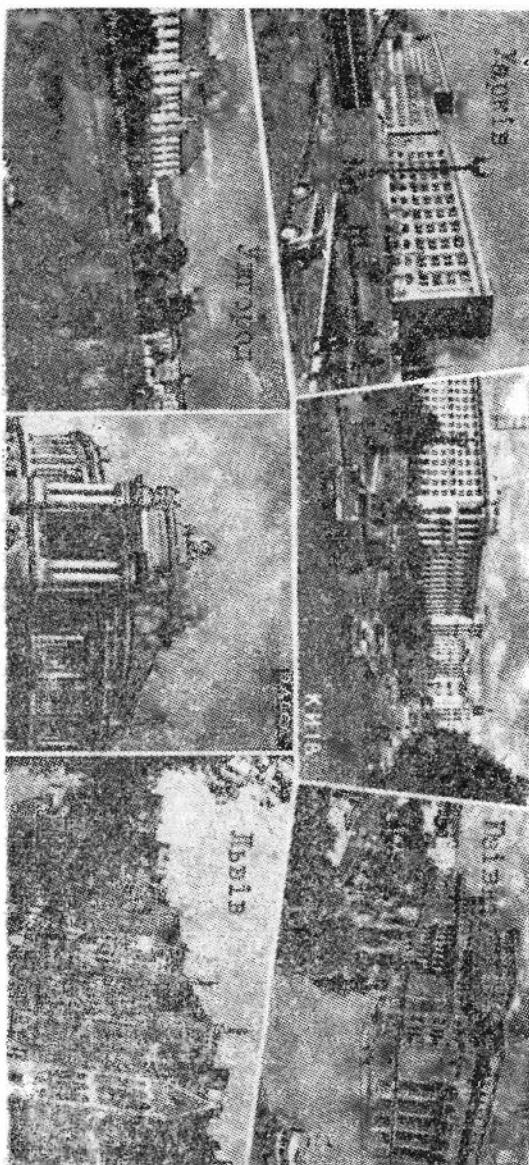
УКРАЇНСЬКЕ СЕЛÓ

Селó на нáшій Україні —
 Ненáче пýсанка: селó
 Зелéним гáем порослó,
 Цвітúть садí, білíють хáти,
 А на горí стоять палáти,
 Ненáче дýво. А кругом
 Широколýстї топóлі,
 А там і лíс, і лíс, і побóле,
 І сýні гóри над Дніпрóм.
 Сам Бог вітáє над селóм!

— Тарáс Шевчéнко

28. УКРАЇНСЬКЕ СЕЛÓ

1. Що цвітé в українському селí?
2. Що білíється в тóму селí?
3. Які деревá росту́ть кругом селá?
4. Що синíється далéко за Дніпрóм?

UKRAINIAN CITIES

KÁPA

Заліз цýган в чужýй горóд, сів та й мóрку їсть, бо голóдний був. Зловýв йогó госпóдар та й хóче бýти.

— Я вýнен, пáне госпóдарю. Мóжете менé бýти, тíльки, прошú, за плít не кýньте.

— Алé ж кýну! — кáже госпóдар.

Вхóпив госпóдар цýгана та й кýнув йогó за плít, на дорóгу.

— Дя́кую, пане госпóдарю, дя́кую, — кáже цýган за плótom і вéсело регóчеться. Тодí він утíк.

29. KÁPA

1. Що цýган робýв у чужóму горóді?
2. Що хотíв з ним зробýти госпóдар?
3. Чого просíв цýган у госпóдаря?
4. А що зробýв госпóдар з цýганом ?

30

ПІСНЯ ЖУРАВЛІВ

Відиш, брате мій,
 Товáришу мій,
 Відлітають сірим шнуркóм
 Журавлі в вирій.

Чути: “Кру, кру, кру,
 В чужині умрú,
 Пóки мóре перелéчу,
 Крýлонька зітру.”

Мерехтítъ в очах
 Безконéчний шлях:
 Гíне, гíне в сýніх хмáрах
 Слід по журавлях.

Чути: “Кру, кру, кру,
 В чужині умрú,
 Пóки мóре перелéчу,
 Крýлонька зітру.”

— Богдан Лéпкий

30. ПІСНЯ ЖУРАВЛІВ

1. Кудí відлітають журавлі?
2. Що рóблять журавлі, як летáть?
3. Що гíне в сýніх хмáрах?

31

МОЛОДИЙ МАЛЯР

Булá ясна, місячна ніч. По небі плив півній місяць. Його сріблісте проміння освічувало дерева й статуї в міськім парку. На одній стежці парку стояв чоловік і глядів на молодого хлопця, що сидів на лавці. Хлопець не бачив його, бо він глядів на статую, що булá перед ним, і щось писав чи малював у своїм зошиті.

Чоловік наблизився до хлопця ззаду. Він побачив, що хлопець відмальбував статую. Відмальбована частина статуї виглядала дуже гарно.

-- Тебé хто вчить малювати? — спитався зацікавлено чоловік.

-- Я є челядником одного маляря-учителя тут, у місті. Удень він посилає нас, учнів, малювати стіни по церквах, а дёколи й паркан. . . Я вільний тільки вночі. Приходжу сюд в місячні нічі й відмальбую статуї.

-- А як ти називаєшся, хлопче?

-- Тарас Шевченко.

-- Приходй до мене вечорами, Тарасе. Я також маляр-артист. Поможу тобі вчýтися малярства.

І Тарас почав прихόдити вечорами до українського маляра-артиста, Івáна Сошénка. Сошénko помагав йому вчýтися малювати портрети й дозволяв читати всікі книжки, яких у нього було багато. Талановитим хлопцем зацікавився й великий артист-маляр Карлó Брюллов. Тарас став улюбленим учнем Брюллова. Тарас Шевченко був добrим артистом-маляrem, алé став найбільшим українським поéтом.

31. МОЛОДИЙ МАЛЯР

1. Де був у місячну ніч молодий хлопець?
2. Що він у парку робив?
3. Хто його там застáв?
4. Як називався той хлопець?
5. Як помагав тому хлопцеві Сошénko?
6. Чим став той хлопець пізніше?
7. Що ви ще знаєте про Шевченка?

32

ПІСНЯ ІМІГРАНТА

У Канаді дόбре жити:
 Фáрму мóжеш взяти —
 Сто шістдесят а́крів пóля,
 От є що орасти!

Є дéрево на будóву
 Усяке рівнéньке:
 На пáливо вибиráеш
 Дéрево сухéньке.

I худóбу тут, в Канаді,
 Не трúдно плекáти:
 Є тут тráви, кудí глянеш,
 Є де випасáти.

Колí м'яса на вечéрю
 Чáсом потребуєш, —
 Підéш у лíс з рушницею
 I там щось сполюєш.

То хто ж вíльно хóче жити,
 Нехáй пам'ятáє,
 Що Канáда подостáтком
 Лíса й пóля мае.

— **Теóдор Фéдик,**
 приспосóблені вýтяги.

32. ПІСНЯ ІМІГРАНТА

1. Де осідали імігрáнти в Канаді?
2. Чого мáє подостáтком Канáда?
3. Звíдки брав дéрева імігрáнт на будóву хáти?
4. Що він випасáв на фáрмі?
5. Як роздобувáв імігрáнт м'ясо?
6. Як мóжна жити в Канаді?

33

ВЧÉНІ ОКУЛЯРИ

— Тáту, дáйте менí свої окуляри, — кáже чотиролітній Іванкó.

— А тобі нáшо окулярів, Івáнку? — питáє здивовано тáто.

— Я хóчу читáти, тáту, — віdpovídáє Іванкó.

— Ти ж не вмíєш ще читáти.

— Я зáраз бúду вмíти читáти.

— Та як бúдеш вмíти читáти так скóро?

— Бúду читáти, як закладý собí вáші окуляри. Ви все закладáєте собí окуляри, як сідáєте читáти.

Тáто закладáє Іванкóві на нíс свої окуляри.

Іванкó берé книжку в рóки та вдáє, що читáє.

Тáто й мáма вéсело пíдsmíхáються.

33. ВЧÉНІ ОКУЛЯРИ

1. Чогó хóче Іванкó?
2. Нáшо Іванкóві окулярів?
3. Чи вмíє Іванкó читáти?
4. То як же бúде читáти?
5. Що Іванкó дўмає про окуляри?

34

ЗÁГАДКА

Котýлася тарíочка
 По крутíй горí, —
 Мýлувала бlíском людéй
 У кóжнім дворí.
 Прийшлá бáба, усé чóрна,
 I чóрний жупáн —
 Заховáла тарíочку
 У сýвий тумáн.

Золотúю тарíочку
 Всí знáють давнó:
 То на нéбі сónце ясne,
 На весь свít однó.
 Чóрна бáба — то нíч тéмна:
 Із дávníx-давéñ
 Покривáé все на свítí,
 Як погásne день.

— Л. Глíбів

34. ЗÁГАДКА

1. Шо робýла тарíочка?
2. Де вонá котýлася?
3. Шо вонá робýла людям?
4. Хто заховáв тарíочку?
5. Як дíйсно називáємо ту чóрну бáбу?
6. А як називáємо ясну тарíочку?

35

ІНДІАНСЬКІ ЛІКИ

Пéрший раз Жак Картіé приплив до Канáди з своїми морякáми в 1534-ім рóці. Пастáвив він в окóлиці Гаспé висóкий хрест, з напíсом “Хай живé корóль Францíї!” — і вернúвся до Францíї. Другого рóку капítán Картіé заплів своїми кораблями рíкою Святóго Лавréntíя аж тудí, де тепéр стоїть місто Монtréál. Там захóпila його зимá.

Морякí капítáна Картіé постáвили собі велíку хáту на зýму, укрíпíли її частокóлом, і там зимувáли. Взімі жíли вонí тíльки на м'áсі, бо інших харчíв вже не мáли. Від такої ѓжí прокíнулася між нýми страшна недýга, від якóї вонí вмирали.

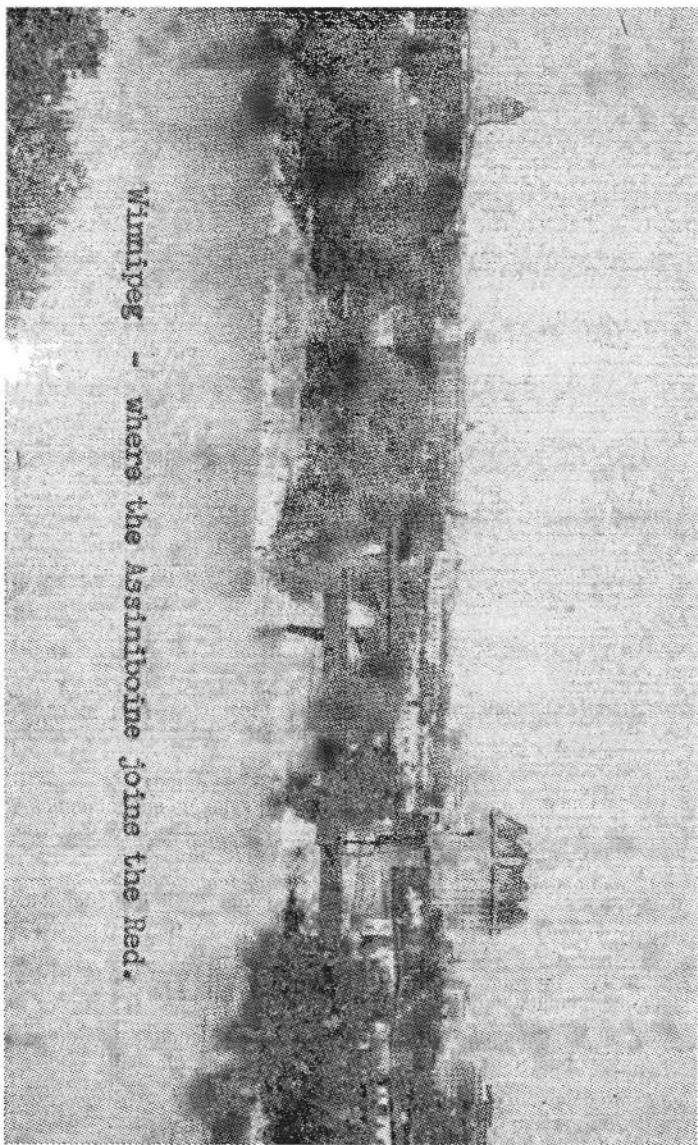
Францúзи боялися, що індіáни напáдуть на них, колí довíдаються, що морякí слабуþуть і вмирáють. Вкíнци одíн з двох індіáнів, що були з францúзами, втíк у лíс. Від нього індіáни довíдалися про недýгу сéред францúзів.

Тодí індіáни передáли вíстку до францúзів, що колí хвóрі францúзи зróблять собі вýвар із свíжої корý з дéрева й бúдуть пýти той вýвар потрóхи, то вýздоровíють. Зráзу францúзи боялися пýти такíй вýвар. Та колí одíн хвóрій францúз напíвся вýвару з свíжої корý дéрева й стáло йому лéгше, то й всí іншí хвóрі так сáмо зробíли. Так усí хвóрі францúзи вýздоровіли.

Ту хворóбу, на якý морякí Жáка Картіé були захвóріли, назíváємо цингá. Цингá повстáє, колí люди дóvgий час не ѓдáть горóдини, що мáє в сóбі вítamín C.

35. ІНДІАНСЬКІ ЛІКИ

1. Чомý хворувáли морякí капítáна Картіé взимí?
2. Що індіáни порáдили морякáм пýти?
3. Чомý вýвар з сирóї корý дéрева поміг морякáм?

Winnipeg - where the Assiniboine joins the Red.

ВЕСНІВКА

Цвітка дрібнáя
 Молýла нéньку,
 Веснú ранéньку:
 “Нéне рíдная!
 Вволí ми вóлю,
 Дай менí дóлю,
 Щоб я зацвíла,
 Весь луг скрасíла,
 Щобý я бúла,
 Як сónце ясна,
 Як зоря кráсна,
 Щоб я згорнúла
 Весь світ до сéбе!”

“Дóню, голýбко,
 Жаль менí тебé,
 Гárная лю́бко,
 Бо вýхор свýсне,
 Морóз потýсне,
 Бúря загудé;
 Красá змарнíє,
 Лíчко зчорнíє,
 Голóвоњку склóниш,
 Лíстоňки зróниш, —
 Жаль сéрцю бúде.”

— Маркíян Шашкéвич

36. ВЕСНІВКА

1. Кого просíла цвітка (квітка)?
2. Хто булá її нéнька-мáма?
3. Чому вонá хотіла гárним цвітом зацвістý?
4. Чи ранéнька весná вже téплий час?
5. Що мóже стáтися з цвітом ранéнької весný?
6. Чи томú весná ранéнька нерáдо годíлася на прóсьбу цвітки?

MARKIAN SHASHKEVYCH,
Western Ukraine's first modern poet

37

ВІТАМІНИ

Тáто, máma ѹ Maríйka priéhali na píkník. Voný posídáli na travú. Їdáty voný morózivo. Maríйka siđítъ kóšika z sándvíčami.

— Mámo, po sándvíčach lázjatъ vítamíni! — vécelo káже Maríйka.

— Ot, išo vídmala: vítamíni lázjatъ! — káje máma zdívóvano.

— Ax správdí tix “vítamíniv” bagáto na náších sándvíčach! — zasmíavša táto.

— Ta ž to, Maríйko, ne vítamíni! To murašký! — káje zaklopótano máma.

— Nu, a pro jkí ž vítamíni vi, mámo, z tátom góbrite? — pitáetъsya zdívóvano tri-lítňa Maríйka.

Táto ѹ máma vécelo smiòtsej ѹ pochinájotъ strúshuvati murašók z kóšika.

37. ВІТАМІНИ

1. Kudý priéhala Maríйka z tátom i mámoю?
2. Što voný na píkníku ūli?
3. Što pobáčila Maríйka na sándvíčach u kóšiku?
4. Chomý Maríйchiní “vítamíni” lázili?
5. Jak tátó nazváv tí Maríйchiní “vítamíni”?

38

У ЛІТНІЙ ВЕЧІР

Як настáне вéчір
 І зíрка зíйдé,
 Як птáшка замóвкne
 І спáти пíдé,

А місяць, як бáтько,
 Глядýть з висотý,
 Що то рóблять дíти,
 Як час спáти йти, —

Тодí до нас в хáту,
 Крізъ вíкно, глядýть
 Зелéна галúзка
 Й шéпче-шелестýть,

Надвíр менé клíче:
 “Ти вíйди сюдý!
 Тут тепéр так гárно, —
 Шкóда спáти йти.”

І я йду, лягáю
 В зелéну травý —
 Пахúчу, м'якéньку,
 І в mríях живý.

— Тетяна Шевчук

38. У ЛІТНІЙ ВЕЧІР

1. Хто клíче у літній вéчір надвíр?
2. А надворí на що мóжна лягтý?

39

ДІВНЕ ЯВИЩЕ

Були літні вакації. Школярі з України відвідували Крим, під проводом свого учителья. Були вони на горі Демерджі.

Рáптом Івáн закричáв дúже дýвно й пíдбíг до гурту хлóпцíв, що оглядали з учíтелем якийсь камінéць.

— Що? Що такé? — запýтували Івáна хлóпцí.

Івáн, перестрашений, глядів у далечінý, на нéбо.

— Чи не вкусила тебе гадюка? — запитáв учíтель.

Івáн заперéчив рúхом головý. Він вкáзував рукóю на нéбо.

Між хмáрами ми побáчили велику гору і на тíй горí гурт людéй.

Ми бáчили величéзний óбраз на нéбі. Від тóго нам стáло страшно.

— Не бíйтесь! — сказáв учíтель. — А нý, придивíться, чи та картíна на нéбі не подíбна до цíéї горы й нас?

Школярí почалí приглядатися на картíну на нéбі. Вонá спрávdí булá подíбна до горы, на якíй вони стóяли. Тим школярí ще більше здивувáлися.

— Щаслýві ви, хлóпцí, що побáчили цю картíну на нéбі. Це фатаморгáна. Отá прогáлина між хмáрами запóvnena пáróю з водý. А пárá то водá. Ви не раз бáчили себé у спокíйнý водí, нáче в дзéркалі. То вídbitka цíéї горы, що ми на нíй стоїмó, — поясnýв учíтель.

Хлóпцí ще дóвго гляділи на дýвну картíну на хmáрі, аж пóки вонá не почалá блídnuti та зникати.

— Юрій Сíрий

39. ДІВНЕ ЯВИЩЕ

1. Що побáчив Івáн на нéбі?
2. В яких краях чáсто мóжна бáчити відсвítленí образý на нéбі?
- 3.. Що стаé дзéркалом на нéбі?

40

ВТЕЧА АВТОБУСА

Раз був автобус —
Велікий такій,
Бліскучий, жовтявий,
І дуже швидкий.

Однє тільки ліхо:
Куді б він не іхав —
Завжди буркотів,
Працювати не хотів:
— Не хочу возити
По місті людій,
Не хочу гудіти,
Носити дітей.

І от сéред нóчі,
Як люди заснули,
В автобуса óчі
Уráз спалахнули.
Тихéнько, повáжно
Трубкою трубítъ —
Ідвéрі гарáжа
Розкрýлися вмить.
І виїхав з нього
Автобус вроchисто
На твердú дорóгу
У сónному місті.
Шóфéra немáє,
Ніхтó не сидítъ:
Він сам повертає
Тудí і сюдí.
Кружляють обвóди
Веліких коліс, —
І ось автобус
В'їжджає у ліс.

Їде автóбус
 По лісі вночі, —
 Велíкі колéса
 Ламáють кущí.
 І раптом мотóр
 Закихýкав, \став,
 Колéса загрúзли
 Між стéблами трав.
 Трýбка загудíла,
 Лютýє, — дармá!
 Охнув автóбус:
 — Газолíни немá! —
(бензину)
 — Н. Забіла

40. ВТЕЧА АВТОБУСА

1. Що зáвжди робíв автóбус?
2. Звідки вїїхав вночі автóбус?
3. Кудí поїхав з дорóги автóбус?
4. Що сказáв автóбус, як спинíвся в лісі?

41

СВІДОЦТВО

Пéред Рíздвóм принíс додóму Данýло свідóцтво зі шкóли про передрíздвяñí іспити. Бáтько взяв у рýки те свідóцтво та розглядáє йогó.

— Ну, сýну, бáчу, що дóбре вчýшся лíтератúри. Агá, дóбре пíшлó з іспитами у фíзици й бíолóгíї, трóшки гíрше в хéмíї. Не зле стoїш у францúзькíй мóві й геомéтрíї. Алé ти зóвсíм нýзько стoїш в альгебрí! — почáv дорíkáti бáтько сýновí.

— Алé, тáту, якбý я тепéр висóко стoїв у кóжнíм предметí, то я вже не мíг би постupу зробítи на весняñих іспитах, — почáv потíшáти бáтька Данýло.

41. СВІДОЦТВО

1. Що принíс зі шкóли Данýло пéред Рíздвóм?
2. Як пíшлó Данýловí на іспитах з фíзики й бíолóгíї?
3. Як пíшлó на іспитах з хéмíї?
4. Як пíшлó на іспитах з францúзької мóви та з геомéтрíї?
5. В якíм предметí стoїв нýзько Данýло?
6. Колí попрáвиться Данýло в альгебрí?

42

В РІЗДВЯНУ НІЧ

Немóв далéкий гáрний сон,
 Селó ввижáється менí:
 Хатý стоять в вінку сосóн,
 І квíти на шибкáх вікóн
 Морóз малíоє чарívní.

Крíзь квíти вíдно: бíлий стíл,
 Родíна при столí сидíть,
 В кутí сніп хýлиться удíл,
 І дíдухом прикрýтий пíл,
 І пíсня гомонíть.

— Богдáн Лéпкий

42. В РІЗДВЯНУ НІЧ

1. У якíм вінку стоять хатí?
2. Хто сидíть при столí?
3. Що хýлиться в кутí?
4. Чим прикрýтий стíл?

ДУХ ЩАСТЯ

Петрó рубáв у лісі дрóва. Рубáв він сокýрою. Замахнýув ще раз сокýрою, вдáрив по дéреві, і от зломýвся держáк сокýри.

— От, нещáстя! — сказáв Петрó. — Чим же я тепéр бýду дрóва рубáти? —

— От вам дру́га сокýра! — сказáв Дух Щáстя, що нáгло з'явýвся. — Чи ви ще чогось хóчете? —

— Принесí менí тóрбу зóлota! — жáртом сказáв Петрó.

— Дóбре, — сказáв Дух Щáстя. — От вам тóрба зóлota. Чи ще чогось хóчете? —

— Постáв менí ось тут великий пáлац, — сказáв Петрó вже захлáнно.

— От ваш пáлац! — сказáв Дух Щáстя. — Чи ще чогось хóчете? —

— Збудýй тут, кóло мóго пáлацу, велике мíсто, — сказáв Петрó ще бíльше захлáнно.

— От вам і мíсто! — сказáв Дух Щáстя. — Чи ще чогось хóчете? Колý я перестáну працювати, то вас уб'ю. —

Петрó настráшився, алé не знов, що казáти Дúхові Щáстя. Сáме тодí надíйшóв старýй Мудréць. Бáчить він, що Петрó зажúрений. Питáється Петрá, чим він жúриться. Петрó розказáв Мудрецévi про свíй клóпіт. Мудréць взяв у руки Петробу сокýру, махнýув нéю і відрubáv псóvi хвíст. Відрubаний хвíст пса і надálí був скrúченý пíв-кóлесом.

— Ha! — сказáв Мудréць до Петрá. — Дай цей хвíст пса Дúхові Щáстя й скажй йомý, нехáй вýпростує його. —

Дух Щáстя ще й дóсі стоїть у лісі та пробóує вýпрос-тuvati закrúченý песячий хвíст.

— Схíдня кáзка

43. ДУХ ЩАСТЯ

1. Що сталося з сокирою Петра?
2. Хто йому дав дрігу сокиру?
3. Що ще дав Дух Щастя Петрові?
4. Що сказав Дух Щастя Петрові?
5. До якої роботи застив Петро Духа Щастя?
6. Чи Дух Щастя міг напростувати хвіст пса?

44

МАЙСТЕР СВИРИД

Свірид добрый чоловік.
“От, — кáже, — морóка!
Та ж я вам новéньку скрýню
Зроблó у mig óка!”

Покláв дóшку на верстáт,
Рíже, мíрить, ríже,
Te провертítъ, дрúге зíб'é,
Tréte щось не влíзе. . .
Плóнув, сíпнув, розібрáв,
Mírить, ríже, mírить,
Zнов збýває, знов не в лад,
Sam собí не вíрить.
“Tьфу! — воркóче, — щоб тобí
Гíркé, не солóдке!
Bже два ráзи урíзую
Ta ѹ ще закорóтке ! . . .”

— Івáн Франкó

44. МАЙСТЕР СВИРИД

1. Що рóбить майстер Свірид?
2. Дóшка закорóтка, а він що рóбить?

45A ЗВІДКИ СМЕТАНА?

Приїхала з далéкого міста до своéї кузýнки Катрýсі на фáрмі в Саскачевáні Софíйка. Вонá врóдилася й вýросла в місті. На фáрмі вонá ще нíкoli не булá. Вонá нáвіть живóї корóви ще не бáчила. Бáчила вонá всáких зvíríв дýkých у зоологíчнім зvírýnці, алé там корóв нé булó.

Йде Катрýся корóву доїти.

— Я пíдú з тобóю, — кáже Софíйка. — Навчýся і я, як доїти корóву.

— Дóбре, ходí! — каже Катрýся. Взялá дíйníцю й píшлá, де стóяли корóви.

Дýвиться Софíйка, як Катрýся дóйти корóву.

— Тepér uжé я знáю, як корóва даé молокó, — кáже Софíйка. — Алé зvідки похóдить сметáна, мáсло й сир?

Катрýся вéсело засmíялася й сказáла, що покáже їй в xáti.

45. A ЗВІДКИ СМЕТАНА?

1. Зvідки приїхала Софíйка?
2. Кудí приїхала Софíйка?
3. Чогó навчýлася Софíйка про корóву?
4. Чогó ще не розумíла Софíйка про корóву?

46**У ВІННІПЕГУ**

Асýнибойн з рíкóю Ред
 Обнялýсь і пливúть вперéд.
 Вонí пригáдують менí
 Дítéй щаслýвих навеснí.

“Ось тут тобí моá рукá,”
 Спокíйно шéпче Ред рíкá.
 “Вперéд, мíй братíку, ходí,
 Бо хóчуть всí поля водý!”

“Ну, дóбре, бráте, я ось тут!”
 Братý обнялýсь і пливúть.
 I вже прудкíше Ред пливé:
 Асýнибойн з ним пóруч йде.

— Івáн Данильчýк

46. У ВІННІПЕГУ

1. Якí рíки обнялися?
2. До чóго прирíвнює поéт рíки Асýнибойн і Ред?
3. В якому містí Асýнибойн і Ред сполýчуються?

MARIA ZANKOVETSKA, Ukraine's Greta Garbo

47

ПЕРШИЙ ФАРМЕР КАНАДИ

Пéршу осéлю в Канáді заложýв Самуéль де Шамплéн, у 1608-íм рóці. Там тепéр місто Квебéк.

Між пéршими францúзами в осéлі Квебéк був чоловíк, що називáвся Люї Ебér. Він був аптéкар, алé він любíв робítи на землí. Шамплéн дав йому нáділ землí з лíсом. Ебér почáv корчuváti лíс на своїй фáрмí, бо хотíв матí пóле.

Тréтього вéресня, 1618-го рóку, Ебér приплиў до Канáди з своéю родíною: з жíнкою й трьомá дóчками. Йогó жíнка й дóчка були пéршими бílimи жíнкáми в Канáді.

Ебér осíвся з своéю родíною на своїй фáрмí, на кráю осéлі. Йому помагáв у робótі на фáрмí Гíйом Куár, що оженíвся з найстáршою йогó дóчкою.

У місті Квебéку постáвлено пám'ятник у честь Ебéra, пéршого фáрмера Канáди, у 1618-ím рóці. На тім пám'ятнику Ебér тrimáє сníп pшenýci, йогó жíнка вчить своíх дóчок читáти з Бíблíї, а Куár держýть rýku на чepízí плýga.

47. ПЕРШИЙ ФАРМЕР КАНАДИ

1. Як називáвся пéрший фáрмер Канáди?
2. Де мав він свою фáрму?
3. Що в місті Квебéку пригáдує людям фáрмера Ебéra?

MYKOLA LYSENKO, Ukraine's leading composer

ПЕРШИЙ РІК У КАНАДІ

Степан Кравченко приїхав недавно до Канади. Йому́ тепер щістнадцять років. У Європі вчиться він у торговельній школі. Вчиться він торговельних рахунків, книго-відства, писати машинкою і трьох мов: української, французької й англійської. Степан говорить і по-німецьки. Він любить вчитися мов. По-англійськи він говорить досить добре, але його вимова англійських слів така, як в Англії. Руку він називає "ганд", а елеватор-піднімач називає "ліфт". Ну, побуде трохи в Канаді та й буде говорити по-англійськи так, як ми тут говоримо.

Степан сидить на лавці в парку та й випитує свого нового товариша, Ралфа Джонсона, про Канаду.

— Знáю вже, що Канада має понад три й пів мільйона квадратних миль землі й озér, що столиця Канади називається Оттава, що Канада має вісімнадцять мільйонів населення, і що є такі провінції, як Британська Колумбія, Алберта, Саскачеван, Манітоба й Онтаріо, — каже Степан жартівліво.

— Ти ображáеш Канаду, — жартує Ралф. — Не забувай, що Канада має не п'ять, а десять провінцій. Ти забув згадати такі провінції, як Квебек, Ньюфаундленд, Новá Скóшія, Нью Брансвік і Принс Едвард Айленд. А на північ від нас є ще величезні простори землі, що їх ще не зорганізовано в провінції.

48. ПЕРШИЙ РІК У КАНАДІ

1. Кудý приїхав Степан Кравченко?
2. Кілько йому́ тепер літ (років)?
3. В якій школі учиться в Європі?
4. Чи вміє він говорити по-англійськи?
5. Як говорить він по-англійськи?
6. Хто Степанові розкáзує про Канаду?

An ancient Ukrainian castle in Mejibizh

49

ЧЕК

Волόдко віріс на фáрмí, алé тепéр вчýться в шкóлí в містí. Час до чáсу він пíше листí до своїх шкíльníх товаришив і товаришóк, що остáлися на фáрмáх. От докíнчує він писáти листá, пíдпíсується, а пíд своїм пíдпíсом стáвить чотýри хрéстики. . . Пóтім йде він до бáнку з чéком від свóго бáтька, пíдпíсує той чек на вíдворóтñim боцí, i, з прýвички, стáвить чотýри хрéстики пíд своїм пíдпíсом. . .

У бáнку йомú вíплáчує грóшí за чек молодá касíрка. Вонá глядýть на Волóдка. Волóдко висóкий і гárний з вíгляду. Касíрка хýтро пíдsmíháється.

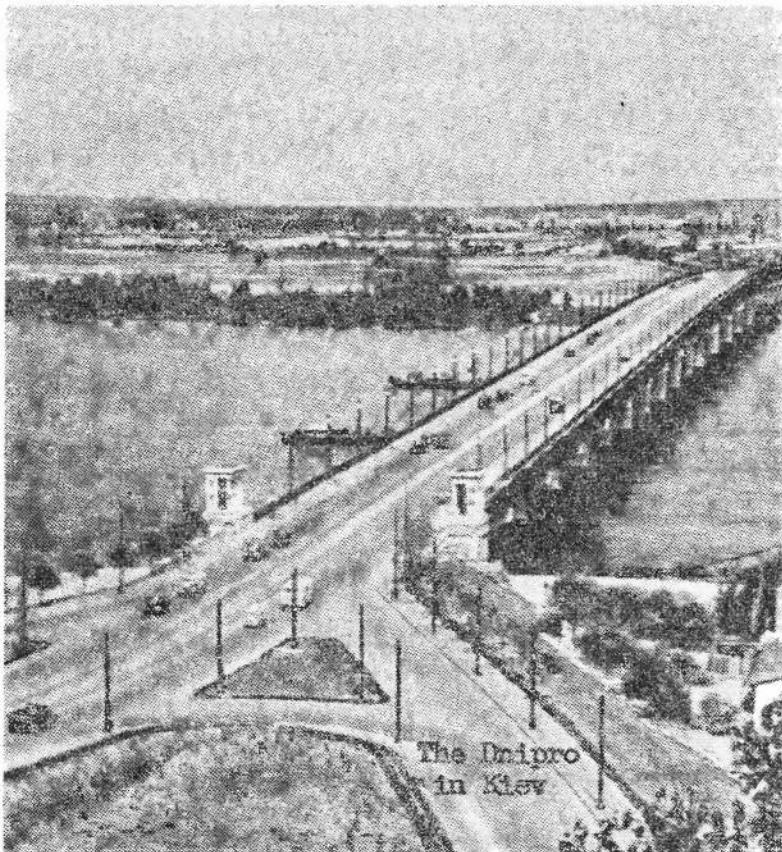
— Я ráда б вам вíплатити й те, що стоíть пíд вáшим пíдпíсом, алé звíдси менí задалéко до вас, — кáже збítóчно касíрка. — Вíплачу колíсь, іншим ráзом. . .

Волóдко пригáдує собí, що він постáвив пíд своїм пíдпíсом і його лицé червонíe. . .

49. ЧЕК

1. Що стáвить Волóдко пíд своїм пíдпíсом у лýстí?
2. Що постáвив Волóдко пíд своїм пíдпíсом на чéку?
3. Чи касíрка вíплатила грóшí за чек?
4. I що сказáла касíрка Волóдковí?
5. Що стáлося з лицéм Волóдка?

ЧАСТИНА ДРУГА

50

ÁНГЕЛ

Сімнáдцять рóків жýла Лíда,
 І знов між зóрі відíйшлá, —
 Та всí ми ráді, що між нáми
 Вонá хоч хвýличку булá.

Усé весéла, Лíда máла:
 Красú лíлéї, дар мистцá,
 Чутливе сérце поетéси, —
 Лиш не дожýла до вíнця.

Мов ясні зóрі, Лíди óчі
 Промінням сáли на привít
 Усím нам, — і ми знáли,
 Що є десь кráщý, вýщий свíт.

— O. Iváx

50. ÁНГЕЛ

1. Кудý знов Лíда відíйшлá?
2. Яку́ красú Лíда máла?
3. Якé булó її сérце?
4. Що казáли нам Лíди óчі?

VASYL ELENIAK, the first Ukrainian settler in Canada

51

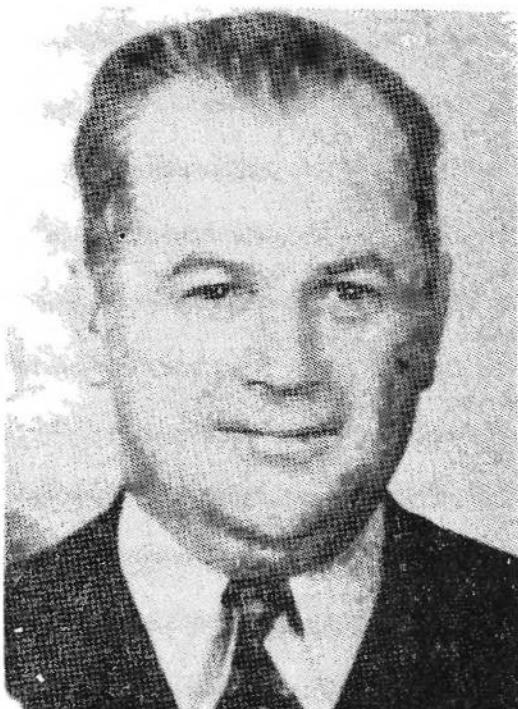
ТАРАС ШЕВЧЕНКО

Не лéгко сказáти, що Тарáс Шевчéнко знáчить для українців. Шевчéнко для українців не є лишé поéтом, алé віщунóм, прорóком, якого наука глибóко запíсана в серцях та думkáх всіх тих людéй, що налéжать до його нарóду. У тих поéзіях, що Шевчéнко лишíв для українців, їм предстáвлено яскráвими óписами минúвшину, теперíшність і будучину їх країни. Шевчéнко є тим світýлом, що освíчує їм стéжку, якóю вонý прямýють до кра́шої будучини, і тим батогóм, що пíдганяє тих, що нáдто повíльно йдуть стéжкою поступу, якý він сам для них вказáв.

— К. Г.Андрусишин,
з книжки “Українська
Літератúра і Шевчéнко
як її провідна зоря”.

51. ТАРАС ШЕВЧЕНКО

1. Чим є Тарáс Шевчéнко для українців?
2. Що предстáвив Шевчéнко в своїх поéзіях?
3. Шевчéнкові поéзії пíдганяють українців до чóго?

ELIAS KIRIAK, Canada's leading Ukrainian novelist

52

УКРАЇНСЬКІ ПРИПОВІДКИ

Як тривóга — то до Бóга.
 Чекáв дíд на обíд, та й без вечéрі спáти лíг.
 Як є хлíб і водá — то немá гóлода.
 Тráпила косá на кámінь.
 Я дав би двí зимí за однó лíто.
 Не в порú гíсть гíрший татáрина.
 Де тобí ráді, там ríдко бувáй.
 Казáла Фéся, що обíйдéться.
 Вýскочив, як Пилíп з конопéль.
 Дарóваному конéві зубíв не оглядáй!
 Вберí пень — то придобéнь.
 Блýжча сорóчка до тíла, як кожúх.
 Тéплíй кожúх, та не на мéне шítíй.
 Люди ж не татáри.
 Кráща ríдна хáта, як чужá палáта.
 Сýке-тáке, — абы своé.
 В своїй хáті своїй прáвда, і сýла, і вóля.
 Решетóм вóду нóсить.
 Свíй, як не запláче, то бодáй скрýвиться.
 Куй, по́ки залíзо гаря́че!
 За цéнта він пíгнáв би козú до Віnnípégu.

52. УКРАЇНСЬКІ ПРИПОВІДКИ

1. Ти якú приповідку запам'ятав?
2. А ти?
3. Ти якú приповідку запам'ятáла?
4. А ти?
5. Чи приповідки прикрашають мóву?
6. Чи є в приповідках багáто щодéнної мúдрости?

53

НАЙДОРÓЖЧА ПЕРЛИНА

Бáчив я усáкí пéрли
 І коштóвнí самоцвítí,
 Алé є одná перлýна,
 Ішо з усíх найкрáща в свítí.

Її купýти не мóжна
 Абó нéю торгувáти;
 Її чáсто мáють бíднí —
 І частíше як багáti.

Ту перлýну не дíстáти
 Нí з печéр землí, нí з мóря:
 Тíльки той її знахóдить,
 Хто чутkýм родívсь до góря.

Її відnяти не мóже
 Нíяка злобá несýта:
 Та перлýна — сльозá щýра
 За нещásний люд пролýта.

— Володýмир Самíйлénko

53. НАЙДОРÓЖЧА ПЕРЛИНА

1. Чи мóжна купýти найкрáщу перлýну?
2. Якí люди мáють чáсто ту перлýну?
3. Чи ту перлýну знахóдимо в мóri?
4. Хто ту перлýну знахóдить?
5. Шо є тóю перлýною?

54

БЕЗ ШАПКИ

(монолог)

— Гей, встава́й, Пётре! — гукáє на ме́не ма́ма врáнці, ци́об збудýти менé.

Часом я вдаю́, що не чу́ю. Ма́ма ще раз гукнé, щоб я встава́в. Колí я і нада́лі вдаю́, що сплю, то ма́ма за но́ги тя́гне менé з лíжка. А тодí й тáто гукнé. А то вже недóбре, як тáто кáже встава́ти. . .

Ско́ро скида́ю пíжаму, вдягаю кíмónу і йду вмива́тися. Вмиваю руки й лицé тéплою водóю з мýлом. А як колí կупа́юся, то կупа́юся ввéчері, пéред спанням. Втираюся рушникóм. А мíй товáриш Юркó вже й вýса гóлить. Він не ма́є ще вýсів, тíльки пушóк, алé він дýмає, що то вýса. Він бої́ться вживáти звичáйну брýтву. Гóлиться жилéткою.

Вертáюся з умивáльні в кíмнату та вбирайся в одéжу ї взуваю́ черевíки. Но́шу і кравáтку; так ма́ма хóче. Без кравáтки до шкóли не пуска́є.

Кlíче ма́ма снíдати. Їм снідáнок: п'ю склянку молокá, їм мýсочку вівсéяної кáші з молокóм, і з'їдаю двóє смáжених яéць з кíлькомá кусóчками шýнки або присмáженої солонýни. Йду знов до умивáльні, чýщу щíточкою ѹзубною пáстою зúби, поправляю кравáтку, вертáюся в свою кíмнату, беру книжкý, і йду до шкóли.

Йду надвíр. Аж тут чу́ю:

— Гей, Пётре, вернýся! Ти шáпку забúв взýти.

— Нí, ма́мо, шáпки я не забúв. Тепér тéпло. Менí шáпки не трéба. Хто все шáпку абó капелюх нóсить, то в стáршому вíку лýсіє. . . А я лýсим не хóчу бýти, — боронíвся я.

— Ну, то йди без шáпки, як ти такíй мýдрий,
— відповіла ма́ма.

54. БЕЗ ШАПКИ

1. Хто бўдить Петrá врánці?
2. Чи Петрó зáраз встаé, як чýе гóлос мáми?
3. Що мáма рóбить, як Петрó не встáне з лíжка?
4. Чи хóдить Петрó в шáпци?
5. Чому Петрó хóдить без шáпки?

55

ВЕЧІР

Садóк вишнéвий кóло хáти,
Хрущí над вýшнями гудúть,
Плугáтарі з плугáми йдутъ,
Спíвають ідучí дíвчáта,
А мáтері вечéрять ждутъ.

Сíм'я вечéря кóло хáти,
Вечíрня зíронька встаé,
Дочká вечéрять подаé,
А мáти хóче научáти,
Так соловéйко не даé.

Поклáла мáти кóло хáти
Малéньких дíточóк своíх,
Самá заснýла кóло їх.
Затíхло все. . . Тíльки дíвчáта
Та соловéйко не затíх.

— Tarás Шевчéнко

55. ВЕЧІР

1. Де бáчимо вишиéвий садóк?
2. Що гудé над вýшнями?
3. Хто з пóля вертáється?
4. Де вонí бúдуть вечéрятí?
5. Хто спíвáє пíд час вечéрі?
6. Де покláala máма дíтей спáти?
7. Чомý на Україні можлýво спáти надворí?
8. Хто спíвáє пíзно увéчері?

56

УКРАЇНСЬКИЙ РÓБІНСОН КРУЗО

Острів покrýла тéмна нíч. Навkругý булá беzméжна тýша. Микóла спíав твердýм сном. Сníлося йомý, що плив мóрем і що повстáла сíльна бúря. Мóрськí хvíлі вдаряли з страшníм шúмом об його чóвен. Здавáлося, що від ýдарíв хvíль чóвен перевéрнеться. Над головóю гrimílo та лютувáла бúря. Нарáз щось пídkýнуло Микóлу в лíжку. Від тóго він пробудívся.

— Та це не сон, — подумав Микóла. Його обгорнýв страх. Навkругý робýлося щось страшné. Земля трemтіла пíд ногáми. Зí всіх боків чути булó страшníй гук і клéкіт. Не знáти булó, чи то гrimílo, чи пáдали деревá, чи валýлась скéля.

Ревíв страшníй гурагáн. Він вириváv з корíнням всéлýкі деревá й розкиdáv улámki скéli.

— Чи кíнéць це свíту? — питávся сам себé Микóла. Хоч не раз він заглядáv смéрті в очí на вíйні, то ще níкóли не був у такíм страхý.

Микóла скóро вýскочив із своéї печéri. По подвíр'ю bíгали його перелýканí лáми. Cáme тодí обвалиvся всélýkij kámíнь i закrýv собóю вхíd до печéri.

Микóла бояvся, щоб і його не присíпали собóю обвали скéli. Він почáv bígti на горб, що стояv над мó-

рем. Та коли глянув на гору́ пе́ред собою, то спинівся. Вигляда́ло, що гора́ горить. Гора́ викида́ла з се́бе вогонь і хмáру чорного дýму. З неї летіли вгóру відламки скéлі та розжáрені каменюки. А вдолину з гори́ текла жаріюча лява.

— От, наближається моя смéрть, — подумав перестрáшений Микóла.

А жаріюча лява підсувáлася до Микóли, палáючими потóками, все ближче та ближче.

— Ну, як ужé маю гíнути, то згíну хоч не в оцíй горючíй смолі, — сказáв сам до се́бе Микóла й почáв тіка́ти звідти. Біг він до бéрега мóря. Та на бéрезі мóря теж страшно булó. Згорí лíвся дош, нáче з відрá. А на бéре́г вдирáлися мóрські хвýлі. Вонí що раз більше собóю покривáли бéрег. Водá Микóлі доходíла вже до колін. Вигляда́ло, що прихóдить йому́ там кíнєць. Не булó кудý тіка́ти звідти.

Та нара́з, під час блискавíці, побáчив Микóла дéрево на горбку. Він побіг до горбкá з дéревом. Вíліз він на горбóк, а з горбкá на дéрево. Сíв на гілляку дéрева та й стáло йому́ лéгше.

Коли́ Микóла глянув вдолину, під час блискавíці, то мáло не крýкнув з болю. Пóпри дéрево мóрські хвýлі неслíй на сóbi його лям.

Як дóвго просíдів Микóла на дéреві, не пам'ятáв. Та чув він, що шум вítru й мóря стихáє. А дálі нéбо почалó прояснýтися. Об бéрег вдарýли вже тíльки невеличкі мóрські хвýлі.

Сáме тодí заходíло червóно сónце. Коли́ Микóла зліз з дéрева, то побáчив навкруг сéбе страшнé знищéння: повирийвані з корінням деревá й скрізь великі улáмки скéлі.

— Що ж менí тепéр робýти? Печéра моя, мабуть, присýпана камінням. То ж немá вже в мéне дóму. А моїх лям забráли мóрські хвýлі, — дýмав зажúрений Микóла.

Сíв Микóла кóло дéрева, з якóго зліз, спéрся до нýбóго плечáми, і так, у задýмí, заснýв.

Колі́ Мико́ла пробудíвся, вже світáло. На схóді чéрвонів небосхýл, а навкругí луна́ли весéлі спíви пташóк. І Микóлі лéгше стáло на сérці.

— Ну, якóсь то бúде. Дóбре, що живýм та не скáліченим остáвся, — подúмав Микóла.

Колі́ Мико́ла наблизíвся до своéї печéри, він дýже вráдувався. Він побáчив на подвíр'ю пéред печéрою своїх ля́м та ляменýт. На ráдощах Микóла глáдив ля́м та ляменýт, нáче дíтей. Радíли й лáми та ляменýта. Вонí лизáли Микóлі róuki.

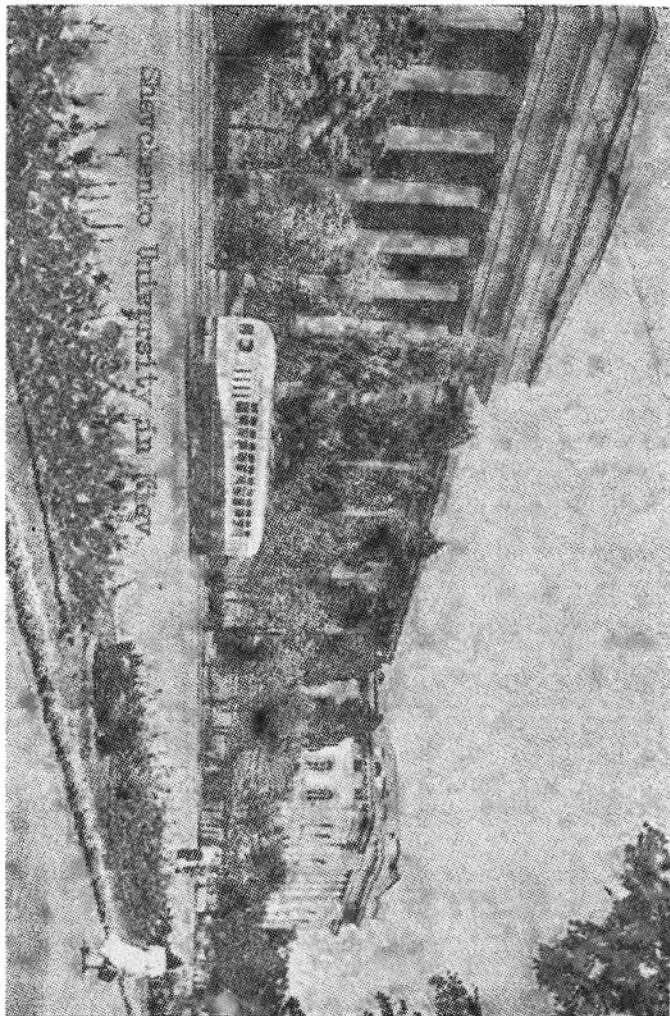
Вráдуваний Микóла пíдійшóв до печéри й побáчив, що вона́ не бúла геть присíпана. Впав тíльки великий кáмінь, що нависáв пéред печéрою. Та той кáмінь можлýво булó відсúнути нáбíк дрючком.

— Ну, мáю знов і дíм і своїх улюблéних ля́м, — подúмав собí вráдуваний Микóла. — А що róuki мої сíльнí, то здобúду собí й все інше, що бúде менí потрíбне. —

З книжки “Син України”,
якý написáли I. Фéдів і В.
Золотопóлець

56. УКРАЇНСЬКИЙ РÓБІНСОН КРУЗО

1. Як називáвся український Рóбінсон Крúзо?
2. Що пробудíло Микóлу?
3. Чомý виглядáло, що горá горýть?
4. Чомý Микóла вýліз на дéрево?
5. Де Микóла ночувáв?
6. Чи югó лáми остáлися живýми?

57

КІНЕЦЬ ЗИМИ

Дивувáлась зимá,
Як посміли над сніг
Появýтись квіткý
Запаху́щі, дрібні?

І поду́ла на них
Вітром з уст льодяñих,
Опісля почалá
Сніг кíдати на них.

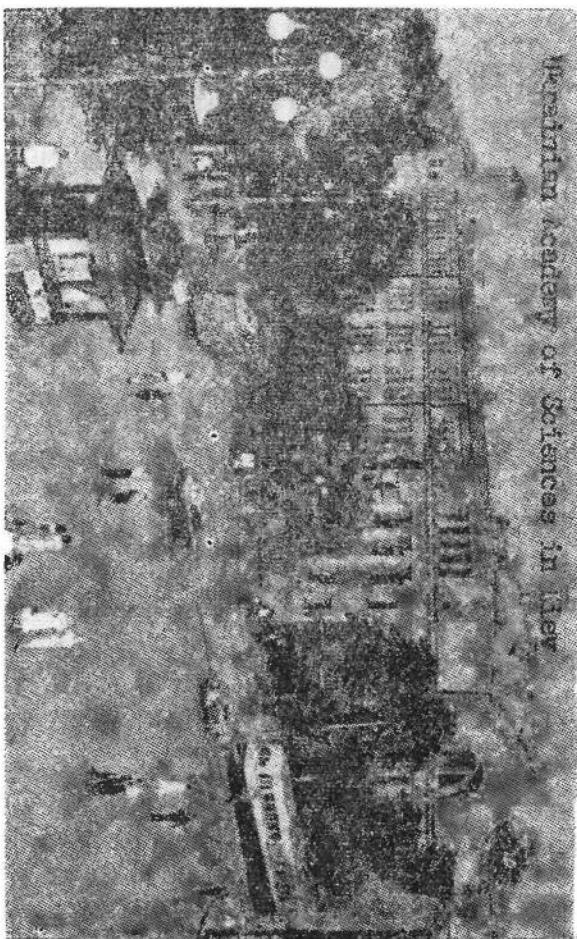
Похилýлись квіткý,
Посумніли, замклýсь, —
Сніговýця пройшлá,
Вонí знов піднялýсь.

І ще дýжче тодí
Дивувáлась зимá,
Що на квітку малú
В нéї сýли немá.

— Івáн Франкó

57. КІНЕЦЬ ЗИМИ

1. З чóго дивувáлась зимá?
2. Що зробýла зимá?
3. Що стáлось з квіткáми пíд снíгом?
4. Чи квіткý живí булý пíд снíгом?
5. Що зробýли квіткý, як сніг вступívся?

58

ДЕСЯТЬ РОБІТНИКІВ

Одárка господýня. В нéї в хáті дўже чýсто її гáрно. Її дíти умýті, чýсто одáгнені, обід звáрений.

— Як ви мóжете все так поробýти? — питáю Одárку.

— Ну, а чомý ж би я не могlá все поробýти? Я маю дéсять робітників. Вонí все рóблять, що я їм скажу, — кáже Одárка.

— А де ж вáші робітникý? — питáюся.

— Ось вонý! — засмíялась Одárка і показáла менí всí дéсять пáльців своїх рук.

— Михáйло Коцюбýнський

58. ДЕСЯТЬ РОБІТНИКІВ

1. Як (e) в хáті Одárки?
2. Як виглядáють її дíти?
3. Скíльки робітників помагáє Одárцí в роботі?
4. Хто цí робітникý?

59

ВЕСНА НА ПРЕРІЯХ

На прéріях живá весна
Не кýдає квítóк купkáми,
А простеляє їх шарáми,
Як кýлими, чéрез полá.

Облýччя стéпу навеснí
Міnýться хвýлями кольбрíв,
Як панорáма новотвóрів,
Які з'являються у сні.

Дорóги вéреск оповíв
 Ї вінкáми в даль степíв повíв,
 А по бокáх хлíбів ланí,
 Як мóре, хвýлями ляглý.

Безмéжне плéсо тих степíв,
 Лиш кўпи лýшених осýк,
 Хатí розкýданих фармíв
 Та випадкóвий людський крик.

І вéжí збíрникíв пшеницí,
 Що пнúться в нéбо, мов дзвíнцí,
 Квítчáють взóрами простýми,
 Як дíямáнти дорогýми.

На прéрíях живá весná
 Не рónить кольбрíв купкáми,
 Алé рукóю маляrá
 Кладé в мозáїку шарáми.

— Тимíш Павличéнко,
 частýна вíрша.

59. ВЕСНÁ НА ПРÉРÍЯХ

1. Як ростýть квítký на прéрíях?
2. Чим міnýться облýччя стéпу нéвеснí?
3. Що вýдно по бокáх дорóги на прéрíях?
4. Що найдáльше вýдно на прéрíях?
5. І ще що вýдно на прéрíях?

60

ОСЕЛЁДЕЦЬ ТЕЖ РИБА

— Підú та зловліо трóхи рýби на вечéрю, — кáже чоловíк до своéї жíнки. Взяv віn вúdkу та й пíшов рýбу ловити в ríci.

Над ríkóю сíв той чоловíк, в tíni вербíy, закíнуv вúdkу в ríkú, i чекáv на rýbu. Dóvgo vín чекáv, а rýba takí ne pídplicívaла do його вúdkи. A був то tépliй. сónyчний день. Тепléнько стáло чоловíkoví та й vín заснýv. Пробудívся й бáчить, що сónце вже kótítýsya до záходu. A rýba takí ne pídhóditъ до вúdki.

Встав той чоловíк та й іdé з порóжními рукámi dodómu. Стýдно йому. Що подúмають про nyógo його díti й жínka? Зайшóv vín, по дорózí, в kramnícю та й kупív tam tri dósítъ velíkí rýbi. Не приглядávся vín na tí rýbi. Dúmae vín sobí: "От, dóbре, що rýba e". Прихóditъ dodómu та подáe жínci rýbu.

— От, дývo! — káже здивóванa жínka. — A я не znála, що тут u ríci mójna й оселédcia зловити. . .

— Що ж, всяка rýba запливáe в nášu ríkú, — káже чоловík i скóro vixhóditъ z xáti, bo чýe, що aж po vúxha pocherwonív. . .

60. ОСЕЛЁДЕЦЬ ТЕЖ РИБА

1. Що стálosya з чоловíком, що сív rýbu ловити?
2. Де сónце булó, як vín пробудívся?
3. Де vín rýbi роздобúv?
4. Що жínka йому сказála про ту rýbu?
5. Що чоловík vídpovív жínci?

61

ДЕ ТВОЄ МІСЦЕ?

Як малá у тéбе сíла,
То з гуртóм єднáйся ти! —
Вкúпі бíльше зробиш дíла,
Швídше дíйдеш до метý.

Як на сíлу ти багáтий,
Не єднáйся ти з гуртóм! —
Бúде сíлу він спиняти, —
Сам ідý своїм шляхóм!

— Борýс Грінчéнко

61. ДЕ ТВОЄ МІСЦЕ ?

1. Що поéт рáдить робýти, як людíна маé ма́ло сíли?
2. Такá людíна де (e) бíльше прида́тна?
3. Що поéт рáдить робýти сíльним та здíбним людýм?

62

ДÓБРІ КАНАДÍЙЦІ

Пáм'ятним днем залишиться канадíйцям українсько-го похóдження день 21-го бересня, 1936-го рóку, колý то губернáтор Канáди, Лорд Твідсмюр, відвідав україн-ську фáрмерську осéлю Фréйзервуд у Манітóбі. Та осéля знахóдиться окóло шíстдесятý миль на пívníč від Віnnípé-gu.

Представникý, що вітáли губернáтора, вýсказали своїо глибóку пошáну до королíвського представникá й, по-українському звýчаю, подалý йому тарíлку, на якíй був хлíб і сíль. А місцéві хлóпцí, повбýранí в українську козáчу одéжу, сидíли на кónях і становíли почéсну гvárдíю губернáтора.

Губернáтор вýголосив тодí такý промóбу до людéй Фréйзервуду:

“Кóжний бритíєць, особлíво кóжний шотляндець, вíрить, що найсильнішими нарóдами є тí, що складаються з всíких домíшóк. Українська дómішка є дўже вárтісним додáтком нашíй молодíй Канáді. Ви приймíли на сéбе новí обóв'язки та вírnість сáме тодí, колí вам надáно привíléй бўти канадíйськими громадýнами, та я хóчу щоб ви й надáлі пам'ятáли свої українські традíцíї — свої прекrásní вишивкí, свої нарódní písní й тáнцí та нарódní перéкази. Я не вíрю, щоб мíг бўти якýй нарóд сíльним, колí б не пам'ятáв вíн і не зберígáv своéї мінúвшини. Всí вáші традíцíї є дўже вárтісним вклádom у нашу канадíйську культуру, якá не мóже бўти лишé вídbitkoю чогось однóго з давнинí, — алé мýсить стáти новýм твóром, що бўде складáтися із всíх тих складників, що становлýть нарóд-держáву. . . Ви всí бўдете тим кráщими канадíйцями, якщó бўдете дóбрими українцями.”

— Павлó Юзик, з книжки
“Ukrainians in Manitoba”

62. ДÓБРІ КАНАДÍЙЦІ

1. Колí промовляв губернáтор Лорд Твíдsmюр до українців?
2. Де вíн промовляв?
3. Що подають українці на знак пошáни королévi або губернáторові?
4. Чи Лорд Твíдsmюр похвалíв канадíйських українців?
5. Чи вíн просíв, щоб українці затрýмали свої традíцíї?
6. Що нелéжитъ до українських традíцíй?
7. Що помóжути будувáти в Канáді українські традíцíї?
8. Вíн сказáв: “Ви всí бўдете тим кráщими канадíйцями, якщó бўдете” ким?

63

ЗÁХІД СÓНЦЯ

Сóнце захóдить, гóри чорніють,
Птáшечка тýхне, пóле нíміє,
Радíють люди, що відпочýнуть.
А я дивлюся і сéрцем лíну
В тéмний садóчок на Україну:
Лíну я, лíну, дýму гадáю,
І нíби сéрце відпочíváе.
Чорніє пóле, і гай, і гóри,
На сýнє нéбо вихóдить зóря.
Ой зóре! зóре! — і слýбози кáнутъ.
Чи ти зíйшлá вже і на Україні?
Чи очí кáрі тебé шукáють
На нéбі сýнім? Чи забувáють?
Колíй забúли, бодáй заснýли,
Про мóю дóленьку щоб і не чýли.

— Tarács Шевчéнко

63. ЗÁХІД СÓНЦЯ

1. Як поéт опýсує зáхід сónця на Україні?
2. Чомý тодí люди радíють?
3. А чомý поéт Шевчéнко тíльки дýмкою летíть на Україну?
4. Хто його був заслáв в Áзію?
5. Чомý цар росíйський покарáв Шевчéнка?
6. Як дóвго був Шевчéнко на заслánні в Áзії?

64

64. ШЕРЛОК ГОЛМС У ЛІЖКУ

Колý мій чотýро-літній бráтчик Лéсик лягáє спáти, то берé пíд кóвдру свого кóтика Мурлýку. Мурлýка лáгідно мурлýкає й присипляє Лéсика.

Я лягаю спáти з книжкою. Менé найкráще приколý-
сують до сну пригóди Шéрлока Гóлмса. Почнú я, з Шéр-
локом, ловýти якóгось злочýнця, і, звичáйно, нíм злóвимо.
я заснý. Опíсля в сні я продóвжую ловýти злочýнця. Та
в сні в мéне пригóда Шéрлока, звичáйно, кíнчáється
інáкше, як у книжці Кóнан Дóйла. Чáсом злочýнець лó-
вить Шéрлока або менé. . .

Моý сестrá Івáнка, що на два рóки стárша вíд мéне,
берé з собóю у лíжко хоч два журнали з Голлівúдськими
фíльмóвими актóрами та актрýсами. Вíдно, що фíльмóві
актóри її приколýсують до сну.

Тáто мíй п'е склянку téплого молокá на сон, а мáма
наповnýє гумóбу бањку téплою водóю й стáвить на нéї
нóги. . .

А мíй пес обkrútиться навkólo сéбе хоч п'ять разíв,
нáче б свого хвостá ловýв, і тодí спокíйно лягáє спáти.
Лíг пéсик спáти, а за кíлька хвилий ужé мóрдочкою рý-
хає, нáче б щось їв. I пес мáє сни.

64. ШЕРЛОК ГОЛМС У ЛІЖКУ

1. Хто приколýсуето сну малéнького Лéсика?
2. Що приколýсуето сну Івáнку?
3. Що рóbить перед спаннýм тáто?
4. Чим приколýсуето себé до сну мáма?
5. А що приколýсуето сну студéнта?
6. Що чáсом стáється з Шéрлоком Гóлмсом у сні
студéнта?

65

ЗÁКЛИК

(Цю промóву вýголосив гéтьман Богдáн Хмельнýцький, що вýзволив Україну 1648-го року з-під чужого панувáння.)

У Богдáна сльози в óці,
Та огóнь в душí, в словáх:
“Згýнем, браття, абó вгóру
Піднесéм свобóди стяг!

Згýнуть нам однá дорóга —
Чи в кайдáнах, чи в вýйні;
Хто ненáвидить кайдáни,
Тóму вýйни не страшнí!

Чи послáбли вáші сýли?
Потупíлися шаблí?
Чи в серцáх ви погасíли
Дух лицáрський взагалí?”

I гучníше хвиль Дніпрóвих
Крик козáцтва заревíв:
“Абó лáжем гóловами,
Абó вýб’em ворогív!”

— Івáн Франкó

65. ЗÁКЛИК

1. До кóго промовляв Богдáн Хмельнýцький?
2. Він заохóчував козаків борóтися за що?
3. Що страшніше від вýйні?
4. Гéтьман заохóчував козаків борóтися за вóлю котróго кráю?
5. Що відповіли козакí гéтьманові?
6. З-під кóго вýзволив гéтьман Хмельнýцький Україну?

66

ОЛÉСЯ

I

Давнó, колý в Канáді лишé почалý посéлюватися білі люди з Єврóпи, на них чáсто нападáли індіяни-іроквóйці. Тодí сáме на українців у схíдній Єврóпі по-дíбно нападáли татáри. Татáрські ватáги пóкрадьки їхали на українські зéмлі та нападáли на сéла. Чáсто українські воякý-козакý розбивали такí татáрські розбíй-ничí ватáги. А дéколи татáрам вдавáлося оминути козакíв і напáсти на українське селó.

Татáри нападáли на Україну з Крýму. Дýже старýх людéй і малéньких дíтей вонý вбивáли. А дорóслих людéй в селí, що булý здорóві, бráли в невóлю. Пíзнíше невíльників вонý продавáли. Бráли татáри з собóю й всю худóбу та кóней, що булý в селí.

Ще й дóсí українці пам'ятáють татár, як страшníх своíх ворогíв. Ще й тепéр чáсом українська мáма скáжe до своéї дитíни: "Тýхо сидý, бо татáрам тебé дам!"

II

— Берý кóшик, Михáсю, — сказáла Олéся до свого бráта, — пíдéмо назбирáти трóхи сунíць. —

— Є в лíсі поляна з сунíцями. Я знаю де, — сказáв Михáсь, десяти-лítній хлопчýна.

— Кráще у лíс йдítъ, бо там у лíсі є багнýще, де можлýво й втопíтися, — порáдив дíдусь.

— То пíдéмо пóпри лíс. Там, за лíсом, є тákож бáгáто сунíць, — сказáв Михáсь, що дóбре зnaв, де, що є в лíсі та пóза лíсом.

— Ну, колý хóчеш так далéко йти, то ходíм! — сказáла Олéся. — Вíдно, що ти там уже був, Михáсю. Ведý, а я пíдý за тобóю. —

І брат і сестрá пішлý збиráти сунíці.

Вонý йшли степóм, пóпри великий ліс, де булó страшнé бáгнище.

Оléся ѹ Михáсь вже далéко булý від селá, майже по дрúгім бóці ліса, колý побáчили далéко в степú ватáгу людéй на кóнях. Оléся піznála по одéжі, що тí люди були не українцí. Цí люди мали спичáстí шапкý на гóловах. А в таких шапkáx хóдять лишé татáри.

— Михáсю, то татáри! — шéпнула Оléся. — Вонý шукáють нáшого селá.

III

Михáсь дўже настрашився, як почýв слóво “татáри”. Він знат, що татáри нападáють на українські сéла та вбивають людей або берутъ в невóлю.

Настрашилася татár ѹ Оléся, хоч їй булó вже шістнáдцять літ. Та вонá знала, що трéба булó зробити, щоб врятувати людéй в селí від смéрти або невóлі.

— Михáсю, — знов шéпнула Оléся, — ти біжíй пópri ліс назáд до селá. Ти малýй і татáри тебé не побáчать. Скажíй вдóма дідусéві, що велика ватáга татáрів зближáється з степú до селá. А дідúсь скáже людям, щоб поховáлися, бо ж немá тепér у селí козакíв, щоб оборонýти селó. Ну, біжíй скóро!

— Біжíй і ти зі мнóю! — просíв Михáсь Оléсю.

— Я пíдú тákож, — сказáла Оléся, — алé в дрúгий бíк, від селá. Я знáю, що робlю. А ти, Михáсю, біжíй до селá!

І Михáсь побíг швýдко до сéла, а сестrá його пíшлá в дрúгий бíк, від селá. Вонá хотіла, щоб татáри побáчили її, а не Михасá.

IV

Оléся йшла повíльно пópri ліс дálí від селá. Вонá вдавáла, що не бáчить татáрів.

За якийсь час татáри побáчили Оléсю. Вонý швýдко поїхали вслíд за Оléсею. Аж тодí Оléся скрýкнула її по-

чалá швидко бігти. Татáри її скóро дігнали, бо іхали на швидкýх кóнях.

— Стій! — крýкнув одýн татáрин по-українськи. — Ти нас не бійся. Ти гáрна дíвчина. Ми тобі нічого не зробимо. Ти тільки покажй нам, де селó. —

— Селó от там за лíсом, — сказáла тремтýчим гóлосом Олéся. — Лíсом до селá мóжна зйтý. —

— Ну, дóбре. Поведý нас до селá!

— Дóбре, поведý, — відповіла Олéся.

— Та не одурý нас! — погрозíв татáрин. — А то зітнý тобі гóлову цією шáблєю. —

Татáрин, що говорíв по-українськи, закýнув пéтлю арканá на шíю Олéсі, а дру́гий кінéць арканá тримáв у своїх рукáх. Це він так зробíв, щоб Олéся не прóбуvalа втектý в лíсі.

— Ну, ведý! — приказáв татáрин Олéсі.

І Олéся пішлá поперéду татár у лíс.

V

Олéся повелá татár у лíс стéжкою із стéпу. Вонá знала, що та стéжка велá аж до багнýща, де потонýла не однá корóба, що заблукáла в лíс. Велá вонá татár лíсом дóвгий час. Дéякі татáри почалý вже й бурчáти. Вонý допýтувалися, чи вже блýзько до кráю лíса.

Олéся йшла все дálí й дálí в лíс. Вонá хотíла татáрів якнайдóвше поводýти по лíсі, щоб мав час Михáсь добíти до селá й повідомити людéй про татár.

— Гей, дíвчино, не пробýй одурýти нас, бо головá твойз злетýть додóбу, як одúриш, — погróжуав татáрин.

— Ну, вже недалéко до кráю лíса, — відповіла Олéся.

Олéся знала, що стéжка велá до великого багнýща сéред лíсу і дálí, вже сéред багнýща, простягáлась по твердíй, алé вузéнькíй смýзі землí. От сáме тудíй велá вонá татár. Вонá знала, що стáнетýся, як татáри в'їдуть кíньми в бáгнище... .

VI

Тим чáсом Михáсь добíг щасливó до селá. Сказáв він дíдусéві, що до селá наближáється велика ватáга татáр. Дíдусь негáйно повídóмив про татáр людéй в селí. І всí люди скríлися в безпéчному мíсцí в лíсі.

Дrúго гáя вýслали люди однóго хлóпця, щоб він пíдійшóв до селá й поглýнув, що там стáлося. Хлóпець побáчив, що селó стояло цílé. Татáр níde не булó вýдно. Виглядало, що татáри поминули селó.

Люди вернúлися в селó. Пóтім пíшóв дíд Данíло з кíлькомá узбрóєними чоловíками аж тудí, де лишился булá Олéся, колí Михáсь побíг додóму. А звíдти пíшли вонí по слíдáх татáрських конéй у лíс. Колí дíйшли вонí до багнýща, то там побáчили лишé кíлькóх татáрських коней, що позагрузáли в багнýще. Лéдвє їх булó вýдно з болóта. . . Дíд Данíло зрозумíв, що стáлося з татáрами. Знав він, що її Олéсю вже нíколи не побáчить. . .

Перекáзано за
Борýсом Грíнчéнком

66. ОЛÉСЯ

1. Хто нападáв давнó на українськí сéла?
2. Що татáри робýли, як напáли на селó?
3. Чого хотíли назбирáти Олéся і Михáсь?
4. Де булý Олéся і Михáсь, як над'íхали татáри?
5. Чому Олéся пíслáла Михасá назáд у селó?
6. Чи Олéся повелá татáрів, як вонí тóго хотíли?
7. Кудí завелá Олéся татáрів?
8. В чíм потопíлися татáри в лíсі?
9. Кого врятуváла Олéся своїм вчýнком?

67

БОЯН

Боян майстер був до пісні,
 Боян знов на пісню чарі, —
 Прйде гадка, а він гадку
 Орлом пустить аж під хмари,

Прйде друга, а він другу
 Пустить вбвком по долині,
 Гадка третя скаче в нього
 Соловейком на каліні.

Не соколів на лебеді
 Посилав Боян з-під неба:
 Свої пальці клав на струни, —
 Грайте, струни, кому треба.

— Із перепису В. Щурата
 “Слова про поход Ігоря”.

67. БОЯН

1. Боян був майстром до чого?
2. Як він свої гадки пускав?
3. Яких то соколів він посылав не лебедів?
4. В якій то поемі описано Бояна?
5. Хто знає, коли та поема була написана?

68

ХИТРУН

— Тáту, я поїду сьогóдні до міста, — кáже Васíль.

— Чи мóже вам чого потрібно з міста?

— От на тобі дéсять дóлярів. Кúпиш менí фунт три-цалéвих цвáхів, і, як бúдеш вертáтися з міста, то зайдь до якóго продавця газолíни та скажíй йомú, щоб напов-нів газолíною збíрник у нашому ávtí. Скажíй, най дасть дéсять галónів газолíни, — кáже бáтько.

Узя́в Васíль грóші й поїхав áвтом до міста. У місті купíв Васíль, чого потрібно булó й вертáється надвéчíр додóму.

— А що, Васíлю, купíв ти, чого потрібно? — питá-ється бáтько.

— Так, — кáже Васíль, і подáє бáтькові фунт цвáхів у паперóвій торбíнці, і пáчку патróнів до рушníці. — А ось тут те, що остáлося з деся́тки.

— Пам'ятаю, що я тобі казáв купýти цвáхів і газолíни. Чомýсь я собí не пригáдую, щоб я щось тобí, Васíлю, про патróни говорíв, — кáже бáтько задумано.

— Ну, а я дóумав, тáту, що вам і патróнів трéба, — опрáвduvався Васíль.

— Мóже комýсь трéба тих патróнів, алé не менí, — сказáв й усмíхнувся Василíв тáто. — Báчу, Васíлю, що вмíеш ти дóумати й по-циgánsьки. То дóbre, сýну, що є патróни. От, змóжеш тепéр пítí на полюvánnя дýких качóк.

Васíль усмíхáється і несé пáчку патróнів до сéбе в кímnáту.

68. ХИТРУН

1. Що мав купýти Васíль тáтові?
2. А що Васíль привíз?
3. Що сказáв Васíль тáтові про пáчку патróнів?
4. Що тáто сказáв Василévi?

НІЯГАРА

Сміється бéрег канадíйський
 Сотнями золотих очéй;
 Тут доложíв Самсоn плечéй —
 Створíв із бúдня кáзку дíйсну.

Дротý зіткали павутíння
 З краю Лінколна у Канáду,
 Лáмпи огнáми шлють принáду,
 А там вдолíні — шумовíння.

— Мироsláv Ічнáнський,
 із збíрки “Лíра Іmigránta”

69. НІЯГАРА

1. Чим' сміється бéрег канадíйський?
2. Як називáвся той давній силáч, що міг би був збудувáти Ніяrápy?
3. Яке “павутíння” зв'язує Канáду з країною Лінколна?
4. Хто сміється вгорí?
5. А що вíдно вдолíні?

МАНЯ

I

Мáня має три рóки. Називається вонá Марíя, алé всі її називають Мáня. Вонá вже дóбре бíгає. От, летить метéлик, з бíлими крýлами, а Мáня бíжить за ним. Вонá хóче зловíти його. А метéлик летить все дáлі. Сáде він на однú квítку, поп'є з неї трóшки мéду, і дáлі летить. Знов він сідáє на квítку і Мáня знов бíжить до нього. Простягáє Мáня рученýта, щоб метéлика схóпити, а він знов пíдлітáє і летить дáлі.

Так перебíгає Мáня за метéликом дóвгу полýну-сі-
ножáть, що починається кóло її дому. Летить метéлик у
лісóк і Мáня бíжить за ним у лісóк. Бíжить вонá ще трó-
хи лíскóм і вже не бáчити метéлика.

— Де ти, метéлику, тепér? — питáється Мáня. Над-
слýхує Мáня. Та не вíдзвівається метéлик. Не чýє він гó-
лосу Mání, бо він ужé далéко тепér. Він гráється з іншим
метéликом. Один тíкáє, а другий лóвить. Ну, а Мáня
стоїть і чекáє на метéлика.

Вkýчується Mání стóйти й чекáти на метéлика. Вже
хóче йти додóму. Розглядається вонá, а хáти нíдé не
вíдно. Стрáшно стаé Mání. Пláче Máня та бíжить і що
сíли клýче: “Mámo, де ви?” Бíжить Máня та бíжить. Нав-
кóло нéї стóять висóкі деревá. Вже й сónця не вíдно
krízь густé лýстя вгорí.

II

Їхали krízь лíс індíяни. Переїздíли в інше мíсце по-
лювати. Їхало кíлька родíн. Їхали вонý вузъкóю стéжеч-
кою в лíсі — індíянською стéжечкою. Їх kóní тягнúли за
собóю щось такé, начé сáни, хоч лíто булó. Їхали вонý
своíми “індíянськими” санчáтами по травí, бо возíв не
мáли. I, зréштою, вóзом вузéнькою індíянською стéжкою
не поíдеш krízь лíс.

Почули індіяни плач дитини в лісі. Пішли діякі з них на голос дитини. Побачили вони заплакану маленку білу дівчинку. На вид індіян дівчинка ще сильніше заплакала. Пошукали індіяни хати в лісі, алі хати не було. А що біла дівчинка їм сподобалася, то вони її забрали з собою.

Плакала біла дівчинка кілька днів. А що індіяни любили її й потешали її, як тільки могли, то дівчинка за тиждень-два привикла до них.

Індіяни замілувано гляділи на сині оченята дівчинки і на її золоті волосся. Ім здавалося, що то якась надземна істота до них загостила. А що дівчинка показувала на себе пальчиком і казала "Маня", то вони вкінці зрозуміли, що то було ім'я дівчинки. І почали індіяни називати ту дівчинку Маня, бо не могли так якраз вимовити те ім'я, як вимовляла дівчинка.

III

Довго ходів по лісі Іван Гарасим та шукав своєї трилітньої донечки Мані. Шукала Мані й Манина мама. Шукала воня Мані та плакала. Шукали Маню і старші Гарасимові діти. Минуло кілька днів і вже всі думали, що дівчинку, може, вовкі або ведмеді з'їли. . .

Сказав хтось Гарасимові, що, може, індіяни знайшли Маню в лісі та й взяли з собою. То ж ходів Гарасим і в такі місця, де індіяни були. Питав індіян, чи не бачили вони де білої дівчинки. Та скрізь чув одне й те сâме: "Ми не бачили."

Розказав Гарасим і канадійській кінній поліції про те, що пропала в нього три-літня дівчинка. Розказав, як воня виглядала. Казав, що в дівчинки є з лівого боку на ший маленький червоний значок з урідження — наче маленка червона квіточка. То ж мама поліція на бці й таку прикмету дівчинки. Шукала дівчинку й поліція. Та минали рік за роком, алі про дівчинку Маню не було ніякої вістки.

Кілька разів булий дійшлий поголоскій до Гарасіма, що в такому то місці хтось бачив з індіянами маленьку білу дівчинку. Ходів у такі місця Гарасім, алі завсіди вертався ще більше сумнім.

Пропала Маня, як камінь у воді.

IV

Минуло двадцять і кілька років від того часу, як пропала дівчинка Маня в лісі. Вже Гарасім і його жінка привикли до думки, що Маня абі з голоду згинула в лісі, або, десь у багниці впірнула, або що її дікі звірі пожерли. . .

Та от раз приіхав кінний поліціант до Гарасіма і повідомив його, що в одній місцевості Манітоби, де індіяни живуть на своєму націлові землі, є молода жінка, що має русьве волосся, сіні очі, і червоний значок на шиї з лівого боку. . . Поїхав туди, до індіян, Гарасім з жінкою. Побачили вони молоду білу жінку, вбрану по-індіянськи, що мала червоний значок на шиї. Та її називали її індіяни Мана, щось ніби Маня. Випитував Гарасім саму Ману, як вона попала до індіян.

Мана розказала про себе, що знала: що десь в лісі її знайшли індіяни, як вона була ще маленькою дівчинкою. Те саме казали і старі індіяни та індіянки. Все вказувало, що Мана Гарасімова дочка. То ж узяв він своєю дочку і її чоловіка, що теж мав у собі її кров білих людей.

Радів Гарасім з жінкою, що такі вдалися відшукати пропавшу дочку. Поставив для своєї дочки і її чоловіка дімок. Дав він зятеві легкі роботи в своїй трачці.

Та коли проминули перші рáдощи, то Гарасім часто бачив великий смуток в очах своєї дочки. А його зять ще більше тужив за красою й свободою канадійських лісів.

Минуло кілька тýжнів. Одної нóчі Манін чоловік утік у лісій. . .

V

Минуло ще кілька днів. Однієї нічі пропала і Маня. Хтось бачив, що до хати, де жила Маня, під'їхав чоловік двома кіньми. На одному коні він сам їхав, а на другого коня сіла Маня, і разом вони від'їхали геть. . .

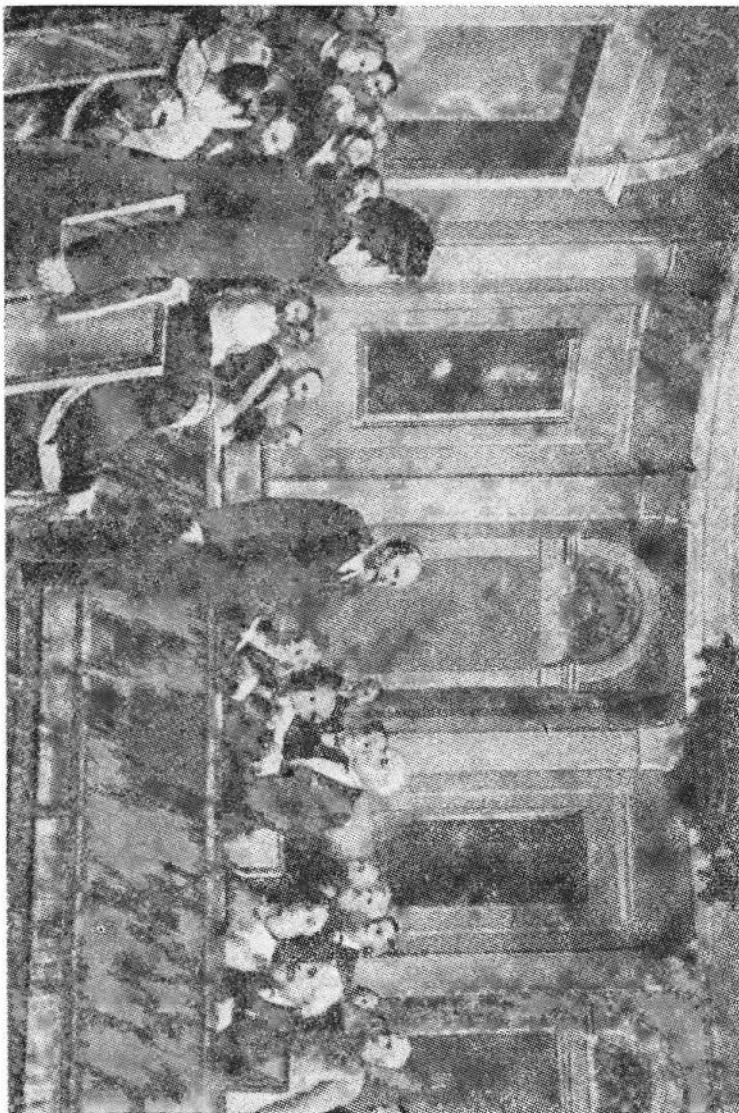
Жаль булó Гарасімові знов втратити свою дочку, алé він за нею вже не шукав. Він знов, що Маня змалечку привикла до свободного лісового життя індіян і що те життя булó для неї наймиліше. Та й полюбила вона індіян, як своїх рідних, і без них і жити не могла. Жити таким життям, яким жили білі люди, булó б для Мані не насолідою, а карою. . . А що Гарасім щастя бажав своїй дочці Мані, то вже за нею й не пошукував.

— О. Івáх

(Це оповідання написане на підставі правдивої події в Манітобі.)

70. МАНЯ

1. Скільки років булó маленькій Мані, як вона пропала?
2. Вона називалася Маня, а хто її називав Мана?
3. Хто взяв Ману з собою?
4. Де Мана виростала?
5. Як довго жила Мана з індіянами?
6. Хто віднайшов Ману?
7. Чому Мана втекла знов до індіянів?

TARAS SHEVCHENKO receives his Academic Degree in Fine Arts in 1860.

71

АЛМАЗ З НЕБА

Дошұ крапліна впáла
 На тráвку в ранній час
 I промінням засяла
 Під сónцем, як алмáз.

Дошұ крапліна впáла
 В пустýні на пісóк
 I щéзла вмить, пропáла,
 Немóв імлý димóк.

Так всí дíлá, всí стрáстí —
 Раз дим, а раз алмáз:
 Блищасть при добрій влáстí,
 При злій їх блиск погáс.

— Василь Щурат

71. АЛМАЗ З НЕБА

1. Що стáлося з краплінкою дощұ на траві?
2. Що стáлося з краплінкою в пустýні на піскý?

PARLIAMENT BUILDING IN REGINA

72

ЗЛОЧИНЕЦЬ

Їхав у місті Нью Йорку підзéмним трамвáєм детектив. Він мав óко на однóго чоловíка, що поводíвся дýже пíдозрílo. Детектив і той чоловíк уже трéтíй раз пересíдали в íнший трамвáй. Кóжний раз, колí пídозрíliй чоловíк висíдав з трамвáю, то мáйже бíг до другого трамвáю. Детектив зацíкáвився, чому той чоловíк так спíшítъ.

Трамвáй їхав на пívních. От ужé поминув Грэнд Сéнтрал залізничий двíрèць. Поїхав дálí на пívních. За якийсь час пídозрíliй чоловíк вíscів з трамвáю й дýже скóрою ходóю вíйшов з пíдземелля, перейшóв вúлицю й попрямуváv у парк. Детектив лéдвє встигáv за ним пídbígáti.

От, ужé пídозрíliй чоловíк у пárку. Спíшítъ він до порóжньої лáвочки, сідáe на лáвочку, витягáe з кишéni яkíсь папéri й почínae читáti їх.

Зацíкávився детектив, якí докумénti читáe пídозрíliй чоловík. Чи то кrádení докумénti?

Пíдíйшóv детектив тихéнько ззáду, глянуv на папéri чéрез плечé пídозрílого чоловíka, і побáčiv, що то булá kníjžka з комíchnimi образkámi. Незнайóмий чоловík, повážного вýгляdu, читáv про дývní пригódi Лил Áбнера...

Очевíдно, незнайómий чоловík utíkáv víd shýmu vélíkogo místa na корótkiy vídpočínok u párku.

72. ЗЛОЧИНЕЦЬ

1. Чому детектив мав óko на одnógo чоловíka?
2. Кудí детектив заїхав з тим чоловíком у Нью Йорку?
3. Що чоловík почáv читáti в пárku?

73

ВЕСНА

Весна прийшла: на сіньому Дунáю
 Сплескáла лебедíними крильмí,
 Дуну́ла тéплим пóдихом по краю,
 Зломáла мостí льодовí зими,

Підсніжники збудýла в гólім гáю
 І жайворонки вивела з тюрмí,
 І на Бескýд нагнала хмáри сíні,
 Й пустýла млу на пívních по країні.

І тéплий вíтер пíснею дзвíнкою
 Загомонíв над стрíхами селá,
 Над вéжами і мýрами й церквáми,
 І в лíсі лíг спочýти пíд вершkáми.

— Івáн Франкó

73. ВЕСНА

1. Що дунуло тéплим пóдихом по краю?
2. Що булó тюромóю для жайворонкíв, нíм прий-
шлá весна?
3. Хто загомонíв дзвíнку пíсню над селом?

ПОЛЮВАННЯ

Булá лóта зimá. Булý сніговí та лóті морóзи. Ескімóси привíкли до сnіgíв та морóзів. Однáк, сáме тодí, хóлодно булó й ескіmóсам, бо голодувáли. Сéред сніговív тáжко булó полювáти, бо ж у такýй час і зvíрі ховáються до своїх криївóк. То ж голодувáли всí в селí на бéрегу Полярного мóря, де жив і Бок з своéю жíнкою Айкýгою та тринáдцять-lítнім сýном, Кýшом. Жаль булó Бóкові глядіти на голóдних людéй.

Хоч як лютуvála зimá, то Бок píшóв полюváti. Хотív vín приdbáti pожívi для голódних людéй. Здýбав Бок велиkого бíлого ведмéдя. Кýнуv vín спýсом у ведмéдя. Порánений зvír kýнуvся на Бóка. Так стиснóv ведmídь Бóка, що переломív йomý кíлька ребér. Сáме тодí Бок пробív ведmídevi живít ножéм. Ведmídь загýнуv, а Бок порачкуváv до сelá. Там vín сказáv людям, щоб вонý píshly по вбýтого ведméдя.

Ескіmósi radíli, що Бок приdbáv для них m'ýsa. Одnák, сýmno булó в льодovím íglu-xáti Бóка. Порánений Бок скóро помéр. Сpérшу люdi сelá pам'ятáli, що Бок iх урятuváv víd голodóvoi смétri, ale за te заплатív svoím жittým. То ж спérшу не забuváli вонý й pro vдовý Aйkýgu та сиротý Kýsha. Та за якýсь час забúli вонý pro Aйkýgu й Kýsha. I Aйkýga з Kýшом почáli bíduváti. Чáсто вонý не мáli що їsti.

II

Колý раз уvécherí в íglu vожdý сelá, Клиш-Кvána, vіdbuválaся ráda, молодýj Kiш сказáv i своé слóvo.

— Прávda, менí й mámí vi daeté nášu částku m'ýsa, — сказáv gídno Kiш. — Ale te m'ýso májje závždi staré й tverdé. В nybómu dýže bagáto kóstey. —

— Замовчý, зухváliй xlópche! — закричáli обúrceno стaričký. — Idí spáti! —

Киш спокійно чекає, пóки стíхне гáлас.

— У тéбе, Уг-Глок, є жíнка, — сказáв спокíйно Киш.
— I ти тут говориши i за нéї. A в тéбе, Macýk, є жíнка й мáма. Ty говориши за них обидвóх. A моя мáма має тíльки менé. Ось чому я говорю тут. Míй táто Бóк умér, щоб усí ми мáли що їсти. Тому ви тепéр повínní давáти нам подостátkom іжí, пóки в селí є м'ясо. Я, Киш, син Бóка, сказáв своé слóво. —

Промóва Кýша ще гíрше обúрила людéй на ráді. Його насварýли й наказáли йому їти спáти, бо, іnáкше, то зóвсím не дадýть йому нíчóго їсти.

— Слúхайте ж ви, дорóслí чоловíки! — вýгукнув ще раз Киш. — Я вже бíльше нíкóли не бúду говорýти на вáшíй rádí, аж пóки ви самí менé не попróсите до слóва. Слúхайте! Míй táто був слávний за своí dílá на полювáннях. I я, син його, пíдú полювати. I знáйте всí, що те, що я сполюю, бúде роздíлене справедlíво для всíх нас. Hí одná vдовá, ní один хвóрий чоловíк не бúде плáкати вnochí z gólodu. I не бúде ненажéр, що стóгнуть від болíв переíдання. Я, Киш, сказáв свое слóво. —

В íгу лунáв глузлýвий смíх, як Киш виходív надвír.

III

Дру́гого дня, вráнцí, Киш пíшóв здовж бéрega на полювáння. Вíн мав лук, багáто стрíл з кíстяними на-конéчниками, i велíкий нíж. Чоловíки пíдsmíхáлися на вид Кýша, а жíнкí спíвчутлýво поглядали на зажúрену мáму, Aйкýгу.

Проминúv той день. Настáла нích. Проминúv i дру́гий день. Тréтього дня лютувáла заверюóха. A Киш не вертávся. Aйкýга дýже зажурýлася. A жíнкí дорíkáli своíм чоловíкам за те, що не вонí píshli полювати, алé пустýli на полювáння хлопчýну. Чоловíкам стíдно стáло, i вонí почалí готовуáти їти розшúкувати Кýша, як припý-неться заверюóха.

Та четвёртого дня рано-вранці Киш вернувся з полювання. Він ішов поважно. На плечах ніс він великий кусень свіжого м'яса.

— Ей, ви, чоловіки, — промовив голосно Киш, — візьміть санчата та псів і йдіть по моєму сліду аж до того місця, де лежить убитий ведмідь. Буде день ходи туди.

А вдома Киш сказав до мами:

— Ну, мамо, попоїмо тепер свіжого м'яса. По обіді я ляжу спати, бо дуже стомився.

Киш з'їв багато м'яса, а коли пізніше заснув, то спав безпереривно двадцять годин.

IV

Чоловіки не вірили, що Киш убив ведмідя. Убити великого білого ведмідя — то не лèгка справа. І дорослу чоловікові не лèгко вбити білого ведмідя спісом або стрілою з лука. А Кішові минуло лише тринадцять років. Як же міг такий хлопчина забити білого ведмідя? Адже ж мав Киш тільки лук і ніж.

Чоловіки не вірили, що Киш убив ведмідя. Алé їх жінки повірили. І вони почали пригадувати своїм чоловікам, що Киш приніс і великий кусень м'яса з убитого ведмідя. І від такого наглядного доказу чоловіки замовились, алé ненадовго.

— Ет, коли Киш і спрівді забив ведмідя, то напевно забув відразу відрізати м'ясо від кісток. А як цілий ведмідь замерзне, то вже не відріже м'яса від кісток і найгостріший ніж. Треба буде ведмідя везти на санчатах, а то не лèгка справа, — бурчали діякі чоловіки.

Коли дійшли чоловіки до убитого ведмідя, то побачили, що ведмідь був належно розрізаний. Киш зробив, що треба булó.

V

На дру́гий раз Киш заби́в молодо́го велíкого ведмéдя. А по́тім заби́в ра́зом ведмéдя й ведмéдіцю. Киш хо́дів на полювáння на якіх три-чоти́ри дні. А дéколи цíлій тýждéнь минúв, нíм Киш з полювáння вернúвся. Колý хто хотíв ітý ра́зом з ним на полювáння, то Киш зáвжди від-мовля́вся бráти кóгось з собóю.

— I як же Киш полю́є? — запýтували одíн однóго чоловíки. — Та ж він нáвіть не берé з собóю псíв. Ну, а пси то велíка допомóга на полюvánní. —

— Кýше, а чomý ти полю́еш тíльки ведmédív? — запитávся раз Кýша Клош Кван.

— Всíм відóмо, що найбíльше м'ýса на бíлому ведmédi, — віdpovív корótko Киш.

— Киш, мабúть, мае допомóгу від злих дýхív, — го-ворíli дéякі люði.

— A мóже тí дýхи, що допомагáють Кýшoví, не злí, a дóбрí, — сказála одná жíнka. — Móже то дux його тáта допомáгає юmý. —

Киш i надálí мав щáстя на полюvánní. Чоловíки при-возíli ведmédya за ведmédem, якіх уби́в Киш. I Киш нагля-дáv, щоб м'ýso з ведmédív булó справедlívo попайkóванe для всíх людéй u сelí. Справедlíví пайkí m'ýsa iшli нávíte i найстáршим бабúням ta dídám, némíchnim люðiam, i dítiam. I za ce всí люði почalí z пошánoju stávitise do Kýsha. Почalí говорýti, що по смérti Клош-Кvána вý-berute Kýsha na свогó vожdýa. Колý раз Киш натяknúv Клош-Кvánoví, що юmý z mámoju трéba bíльшої хáти-íglu, to Клош-Кван наказáv люðiam, щоб постávili dla Kýsha й його mámi kráщу хátu. A люði булí dýže rádí побu-duváti nový хátu dla Kýsha, bo всí vdýchni булí юmý za te, що в сelí níxtó vже ne голодuváv. Всí voní dístavaíli справедlíví nádíli m'ýsa z уbiýtih Kýshom ведmédív.

Киш tíshivsya велíkoю пошánoju в сelí. Люði почalí glibóko шanuváti й mámu його, Aíkígy. To ж почalí жínkí хodítí do Aíkígy za porádami. Як порádila Aíkí-

га, так воні робíли. Колý Айкýга ráдila двом жінкám, що посварýлися, знов стáти дóбрими сусідкáми, то воні й так робíли. Та й колý жінка з своїм чоловíком посварýлась, то Айкýга їх мирила.

VI

Та Уг-Глок став зáвидувати Кýшові.

— Я дóумаю, що тобí злі дóухи допомагáють у полюзáнні, — сказáв раз Кýшові Уг-Глок.

— Хібá ж хто в селі захворíв від тóго м'ýса, що я придбáв? — спитáвся добродúшно Киш. — Чи мýчить тебе зáвисть? —

Та люди людъмý. Булó в селі й більше такýх, як Уг-Глок. Колý ж знов Киш пíшóв полювати, то вслід за ним ішлý шипигунý: два молодí хлóпцí — Бім і Бавн ішлý вслід за Кýшом так, щоб він їх не бáчив.

За п'ять днів повернулися Бім і Бавн до селá і розkáзували на рáді у Клош-Квáна дóже цíкáві рéчі про Кýша.

— Колý Киш пíдійшóв до величéзного ведмéдя, то ведмíдь обернýвся й пíшóв собí геть від Кýша, — скрóенько розkáзував Бавн. — Та Киш почáв ітý вслід за ведмéдем. Він гólosно кричáв і розmáхував рукáми. —

— Так, — розkáзував Бім, — Киш ішóв прóсто на ведмéдя. Аж тодí ведмíдь обернýвся й почáв бíгти до Кýша. Киш почáв утíкати. Кýнув Киш на сніг щось круглéньке. Пíдбíг ведмíдь і з'їв те, що кýнув Киш. Киш і надáлі бíг і кíдав позáд сéбе щось начé кулькý, а ведмíдь все те пойдáв. —

Всí люди здивувáлись.

— А відтák ведмíдь спинýвся, — розkáзував дálí Бавн.

— Заревíв ведмíдь з болю. Він почáв себé шкýбати по чéревí, пíдскáкувати, і ревíти з болю. —

— Ну, це вже напéвно чародíйство, — сказáв Уг-Глок.

— Булó вýдно, — сказáв Бавн, — що ведмíдь ослаbáє. — Він тíkáv бéрегом, мотáv головóю, присíдáv, та ревíв і пищáv з болю. Так тíkáv отóй ведмíдь чотири днí. І вýдно булó, що все слабшáv. —

— Вкінці ведмідь дійшоб до того місця, де спершу здійбався з Кішом, і вже не міг навіть рабки лізти, — сказав Бім. — Тоді Киш підійшоб до ведмідя й проколоб в його спісом. А як Киш почав здирати з ведмідя шкіру, ми побігли назад, у селоб.

Люди аж роти пороззявлали, коли такé почули. Чоловіки негайно зібрались на раду. Жінкі мусіли притягнути вбітого ведмідя до села. А коли Киш прийшоб додому, то до його дому підійшли всі чоловіки, що були на раді.

Клош-Кван розказав Кішові, що його підглядали Бім і Бавн і що вони бачили.

— І чи ж це не чародійство? — спитав суворо Клош-Кван.

VII

Киш глянув на Клош-Квáна й усміхнувся.

— Я ще молодий хлóпець, — сказав Киш. — Я ще ніколи не бачив злих духів і нічого про них не знаю. Я тільки придумав спосіб, як убивати білих ведмідів без важкої боротьби з ними. А мій хйтний спосіб — то не чародійство! —

— І всі ми могли б так убивати ведмідів? — спитався Клош-Кван.

— Всі, — відповів Киш.

— Ну, і якого ж ти способу вживавеш? — знов запитався Клош-Кван.

А Киш спокійно доїдав своє вечерю.

Коли скінчив Киш їсти, він підвівся й сказав: — То дуже прости спосіб.

Киш підніс вгроу грýбу волосинку кýтового вýса й показав її всім. Кінці тієї волосинки були дуже гострі. Киш звив ту волосинку в досить великий перстенéць і взяв її в кулак. Потім раптом розкрив кулак і кýтів вýсик знобу вýпростувався в нього на долоні. Тоді взяв Киш грýдочку жýру з кýта.

— От, трéба взýти грúдочку жýру — сказáв Киш.
 — Тепéр у цíй грúдочцí жýру я робліо малéньку ýмку. А в ту ýмку вкладаю звýтий кýтовий вус і прикриваю його шматóчком жýру. На морóзі ця грúдочка жýру з кýтовим вýсом замéрзне. Колí нароблю багáто такíх круглéньких кульбóк з жýру, то йду на полювáння. Ведмíдь такí кулькí з жýру ráдо лýкає. В téплім шлýнку кýтові вýсики випростóвуються, і ведмíдь заслабáе. Колí ж зóвсíм ослáбне, тодí лéгко його заколóти спýсом. —

— Ну, і спrávdí це прóста штýка, — сказáв Клош-Кван.

— Прóста це штýка, — сказáла Клош-Кванíха, — алé дóбре годýє нас.

— Перекáзано за
Джéком Лóндоном

74. ПОЛЮВÁННЯ

1. Від чого загýнув Бок?
2. Як називáвся Бóків синóк?
3. Скíльки булó лíт Кýшовí?
4. Кудí пíшóв Киш?
5. Що сказáв ескíмósам Киш, колí вернýвся?
6. Чи Киш зáвжди міг сполювати бíлого ведмéдя?
7. Що булó в тих кульkáх жýру, які Киш давáв ведмéдям ѓсти?
8. Ішо ставáлося із скrúченими кýтовими вýсиками в чéреві ведмéдя?
9. І що тодí ставáлося з ведмéдем?

ПРОСЬБА МОЙСЕЯ

Не порá менí, діти, про це
Говорýти ширóко.
Бáчте: нíч вже тумáни несé,
Гáсне дéнне€ óко.

Та прийдé коли́сь час і для вас
В життювому порýві:
Появýться вам кущ огняний,
Як менí на Хорýві.

Стáне свято в вас, мов у храму́,
В той момéнт незабúтній,
І зозвéться до вас із вогню
Отóй гóлос могútній:

“Здíймí обўв будéнних турбóт!
Приступí сюдí смíло!
Бо я хóчу послáти тебé
На велике€ дíло.”

Не гасíте ж святого вогнó,
Щоб, як поќлик настáне,
Ви моглí щироцéрдно сказáть:
“Я готовíй, о Пáне!”

— Івáн Франкó

75. ПРОСЬБА МОЙСЕЯ

1. Мойсéй кáже, що й вам мóже появýтися який кущ?
2. Чи Мойсéй коли́сь бáчив огняний кущ?
3. Хто знаé, що Мойсéй мав на дýмці, коли згáдував огняний кущ?

76

БЕЗ НОЖА

Василь, Даніло, Петрó та Степáн хлóпцí з міста. В суботу вонí вýбралися за місто на прогульку, на щíлий день. Пішлí вонí в ліс та й почалí приглядатися на пташóк на деревáх. Побачили кíлька вивíрóк та зáїців.

Прийшлá обíдня порá. Хлóпцí тодí вýйшли з лíса. Сíли при дорóзí й лáгодяться полúднувати. З дому не мáли вонí готóвої перéкуски. Пóки вýйшли вонí з міста, то купíли собí в крамнýцí хлíба й фунт шýнки.

Постáвили хлóпцí пéред собóю хлíб й шýнку, покráяну на кýсники. Сидáть і жúряться. Нí одýн з них не мав нóжика при сóbí. А як немá ножá, то як хлíб покráєш? Як зробиш сáндвичí?

Сидáть хлóпцí та й жúряться. Аж от надíйшóв дорóгою старéнький чоловíк. Спинáють вонí тóго чоловíка.

— Дíдúню, — кáже одýн з хлóпцíв, — чи не мáете ви при сóbí нóжика? Ми от хóчемо полúднувати, алé не мáємо чим хлíб покráяти.

— Ну, хлóпцí, — кáже старéнький чоловíк, — сáду і я кóло вас. Відпочýну. Нóги мéні вже дóбрé не слúжать.

От, що ми зróбимо: дáйте менí хлíб.

Взяв старéнький чоловíк хлíб у рýки й попупáв його на кíлька кýснів.

— Знаєте, хлóпцí, чи е нíж, чи немá, а як е хлíб, то гóлоду немá. Пáльцí стáршí від ножá. А тепér і я з вáми пополúдную. Кладíм, хлóпцí, шýнку на кýсники хлíба, — сказáв вéсело старéнький чоловíк.

76. БЕЗ НОЖА

1. Чого хлопцям бракувало, щоб покрасти хліб?
2. Що вони хотіли зробити з хліба й шинки?
3. І що ж вони робили без ножа?
4. Чи був ніж у старого чоловіка?
5. Що той чоловік зробив з хлібом?
6. Хто старший від ножа, на думку того чоловіка?

77

РÓБЕРТ БРУС

От Рóберт, від вікна відступíвши,
 Ліг на лáву і погляд підвів
 На потріскану стéлю: на стéлі
 Павутіння павук собі плів.

Несподівано Рóберт задивíвся
 На роботу тóго павукá:
 Він дивíвся, як там прялась помáлу
 Тáя нýтка тендíтна, тонкá,

Як павук на тíй нýтці спускáвся,
 Розколіхувавсь пótім на нíй,
 Щоб її до стíні причепítти,
 Пótім нéвід розкýнути свíj.

Що гойднéться, то нýтка урвéться,
 І додóлу павук упадé,
 Алé зáраз же лíзе угóру
 І новý собі нýтку прядé.

Так шість раз той павук обривався,
 І шість раз угору вилізав,
 Та сьомий раз такий удержався,
 До стіні своєй нітку прип'яв.

Тут Роберт раптом скочив на ноги,
 Ухопив своє зброя до рук
 І крикнув: “Ta невже ж такий лицар
 Менше має сили, ніж павук?”

— Леся Українка

77. РОБЕРТ БРУС

1. На кого був задивився Роберт Брус?
2. Що павук робив на стелі?
3. Що ставалося з ніточкою павутиння, коли павук по ній злізав?
4. Кожний раз, як павук упає, що він знов робив?
5. Кілько разів павук падав?
6. Чи вкінці вдалося павукові припнути павутиння до стіні?
7. Що зробив тоді Роберт Брус?

78

ОСІНЬ У КАНÁДІ

Сумовита краса оповивáє пérші дні осени в Канáді.

От, ще бáчиш зелéне лýстя на деревáх. Надхóдить нíч. Сéред тéмної нóчі спадáє морóз на те лýстя. Прихóдить рáнок. Глядýш знов на лýстя. Немá вже зелéного лýстя. Бáчиш пérед собóю лýстя, алé воно вже помальóване всякими фарбáми. Бáчиш пérед собóю лýстя жовтýве, червонýве, тéмно-зеленýве. Алé ясно-зелéного лýстя вже немá.

Колý повíe вíтер пóміж лýстя, то воно вже не шéпче пестлýво про красу лíта, алé зловíщо шелестýть. Той шéлест кáже, що зближáється вже зимá.

Та недóвго любúешся рíznobárvnimi красkámi осíнього лýстя. От, за кíлька дníв уже свýще з пíвночí бурлýвий вíтер і безпощáдно зривáє з дерéв їх рíznobárvní шáти. Минé ще тýждень-два, і вже не бáчиш ání листóчка на дéревi. Бáчиш пérед собóю кíстлýві гíллýки на деревáх, що нáче сухí rýki, простягáються до сýняви небéс.

Тíльки тéмно-зелéні канадíйські бóри сосóн, ялýць та мóдренів остаються постíйно незmínnimi. Прекrásni сóсни, смерéки та ялýцí, алé їх краса скрómна та понýра. Стоять вонí, нáче монахýні, що зíбрались на молýтву. Пригáдують вонí собóю ту красу, що вíчна, незmínnina.

О. Івáх,
з пóвісти “Голос Землí”

78. ОСІНЬ У КАНÁДІ

1. Що оповивáє пérші дні осени в Канáді?
2. Що спадáє на лýстя вночí?
3. Які шáти зривáє пíвнíчний вíтер з дерéв восенý?
4. До кóго подíbní тéмно-зелéні сóсни?
5. Якý красу сóсни собóю пригáдують?

СОЛОВЕЙКО

Цар Китая читав книжку. З книжки він довідався, що між пташками найгарніше співáє соловéйко. Він хотів почути спів соловéйка. Покликав він слугу та сказав йому запросити соловéйка в гості до царя. Слуга пішов у ліс, де були соловéйки.

— Прόсить тебе, соловéйку, наш цар до сéбе в гóсті. Хоче він почути твій спів, — сказав слуга до соловéйка.

— Дóбре, підú до царя в гóсті, — сказав соловéйко.

У цáрському палáцу соловéйко так гарно співáв, що всіх людéй розвеселíв. З великої радости цар аж заплáкав. Від спíву соловéйка стáло вéсело на цáрському дворі. Від тóго дня жив соловéйко на цáрському дворі, у клítці. Не любíв він сидіти в клítці, алé мýсів. Щодня він розвеселяв своїм спíвом царя та його двораків.

Одного дня цар китайський отримав дарунок від царя Японії. То був ляльковий соловéйко. Він виглядáв нíби живíй. Під крилóм у нього був ключик. Коли цáрський слуга покрутíв той ключик, то штúчний соловéйко почáв співати. Співáв він гарно, алé без таких змін у гóлосі, які бувáють у живого соловéйка.

Цар і його двораки так зацікáвилися ляльковим соловéйком, що про живого соловéйка забули. Раз двéрцята клítки були відчýнені й соловéйко вýлетів з клítки надвíр і полетів у ліс. У лісі йому булó кráще, як у палáці, бо він був на вóлі.

Минуло кілька років. Ляльковий соловеїко зіпсувався. Не булó вже кому царя розвеселати. Цар захворів і вмирає. Тоді й дворакі перестали його потішати. Та сáме тоді знов загостíв соловеїко до китайського царя й почав йому співати. Від того співу цареві стало легше й він віздоровів. Він щодня співав цареві й своїм співом розказував, кому в Китаю треба булó допомоги. Вдячний цар помагав таким людям.

— За кáзкою А́ндерсена

79. СОЛОВЕЇКО

1. Хто запросив до сéбе в гóсті соловеїка?
2. Чи цар Китáю любíв спів соловеїка?
3. Де тримáв той цар соловеїка?
4. Що китайському цареві присла́в цар Японії?
5. Чи співáв отóй ляльковий соловеїко?
6. Що зробíв тоді живýй соловеїко?
7. Що стáлося однóго дня з ляльковим соловеїком?
8. Чи верну́вся до хвóрого царя живýй соловеїко?
9. Чи від співу соловеїка цар віздоровів?

ГЕРОЙ МОНТРЕАЛУ

Навесні 1660-го року іроквóйці готовилися до великого нападу на осéлю Монtréал. Вонí хотіли ту осéлю збóсім знищити. Жýтелі Монtréалу знали про той нáмíр іроквóйців. Знав про те й офіцéр Адáм Доллáрд. Він постановив урятувати молоду канадíйську осéлю.

Адáм Доллáрд почáв шукáти собí на допомóгу добровóльців. Він знайшóв шістнáдцять таких відвáжних чоловíків, що були готові пíті з ним на стрíчу іроквóйцям. Всí вонí знали, що їх чекáє смерть, та вонí готові були вмérти, щоб урятувати від смéрти всіх інших жýтелів Монtréалу.

Доллáрд пíшób з своїми добровóльцями далéко на схíд від Монtréалу. Він знов, що іроквóйці надплíвуть чóвнами по рíці Óттава. Нýжче порóгів рíкý Óттава він постáвив сильну дерев'яну крíость. Францúзам на допомóгу прийшlo сóрок альгонквénів.

Одного дня надплíли чóвнами іроквóйці. Вонí почали наступáти на крíость Доллárда. Бíгли вонí вперéд, до крíости, й пáдали пídkóшenі кúлями з крíости. Францúзи віdbíли кíлька таких наступíв іроквóйців. Колý пíдплíли чóвнами головні сýли іроквóйців, то булó ясно, що герóїчні оборónці дóвго прóти них не встóять. Тодí альгонквéni спásлися втéчею.

Ще дóвго віdbiváli францúзи наступи іроквóйців, алé оборónці були страшéнно втóмлені. Вкíнцí іроквóйці проломíли загорóду, за якóю були францúзи. Боронíлися францúзи й рукопáшно, поki всí не загíнули. Доллáрд і його товариші загíнули, алé по їх герóїчнім вчýнку іроквóйці вже не мали охóти нападáти на Монtréal.

80. ГЕРОЙ МОНТРЕАЛУ

1. Що хотіли іроквóйці зробити в 1660-му рóці?
2. Хто вýрішив врятувати Монtréал?
3. Скільки вояків мав Доллáрд?
4. Чи дóвго Доллáрд обороняв кріпость на рíці Оттавí?
5. Чому іроквóйці не мали вже охоти йти на Монtréал, хоч здобули Доллáрдову кріпость та Доллáрда і його вояків повбивали?

81

І ЩО ТАКÉ ГРÓШI ?

“Тáту, що такé грóші?” спитáвся п’ять-лítній Павлúсь.

Сáме тодí пан Дóмбей дýмав про щось дýже подíбне, алé такóго питáння зóвсім не сподíвáвся.

“Що такé грóші, Павлúсю?” здивóвано питáвся Дóмбей. “Грóші?”

“Так,” сказáв хлóпчик і положíв рýку на порýччя свого малéнького крíсла. Він повернýв своé лýчко, з вýразом дорóслой людýни, до бáтька й повторýв своé питáння: “І що ж такé грóші?”

Старий Дóмбей не знов, що віdpовісти. Він не міг пояснýти Павлусévi такýми словáми, як валюта, курс валюти, вárтість дорогоцíнних méталів на бíржі й такé подíбне. Він поглянув згорí на малéньке крíсло й віdpovív: “То зóлото, срíбло, і мідякý: гíней, шíлінги, і пíвпéни. Ти зnaєш, що то такé, чи ní?”

“Так, так, я бáчив такí грóші,” віdpovív Павлúсь. “Я не про те питáюся, тáту. Я маю на дýмці: “І нáшо ж отí грóші придаþtесь?”

Домбеєві здавалося, що то не глядіть на нього маленький хлопчик, алé дорослий чоловік.

“І нáшо ж оті грóші придаються?” здивовано повтори́в Домбей запитання і відсунув наза́д своé крісло, щоб кра́ще придивитися на отóго хлопчíну, що постáвив такé дýвне питання.

“Тáту, я хóчу зnaти, що грóші мóжуть зробítи,” сказáв Павлúсь. Він гlýпав то на вогóнь в пéчі, то на тáта. А бáтько прису́нувся на кріслі до сýна й почáв глáдити його по головí рукóю.

“Tакé ти зрозумíеш лíпше трóхи пízníше. Грóші, Павлúсю, мóжуть зробítи щобúдь,” сказáв Домбей і взяв синка за róку.

“Щобúдь, тáту?” спитáвся Павлúсь.

“Tак, щобúдь — ну, мáйже щобúдь,” відповíв тáто.

“Чи щобúдь значítъ все, тáту?” запитáвся Павлúсь, бо не дýже ясно розумíв слóво “мáйже”.

“Tак, сýнку,” відповíв корóтко тáто, бо не хотíв затéмнювати іншими словáми Павлусéву дýмку.

“Ta чомý ж грóші не врятували нáшу мáму, як вона захворíла?” спитáвся знов Павлúсь.

— Перекáзано за Чáрлсом
Дíкенсом, з пóвісти
“Dombey and Son”.

81. I ЩО ТАКÉ ГРÓШІ

1. Хто спитáвся: “Що такé грóші?”
4. Чи зnaв, що відповісти його тáто, пан Домбей?
3. Чи Павлúсь вдоволívся, як тáто сказáв, що грóші то шíлінги й пéнси?
4. Коли пан Домбей вкíнці сказáв, що грóші мóжуть зробítи все, то що його запитáвся Павлúсь?

IVAN FRANKO, Ukraine's most versatile writer

ДОВБУШ

(Довбуш — український Робін Гуд)

Гей, чи чули, добрі люди,
Перед ким то звірі стінуть,
А за ким то молодиці,
А за ким дівчата гінуть?

То наш Довбуш, наша слава,
То капітан на Підгір'ї, —
Красний, красний як царевич,
Двадцять років і чотири.

Хлопців тисяч йому служить,
Поклонісь перед ним, крале!
На той топір його ясний
Клали німці грубо сталі.

А на тій порошніці
Били югри злота много,
А той ремінь більше вартий,
Якувоє царства твоого.

Онде хлопців тисяч двісті
Полягали по убочі:
Гей, які ж то буйні, жваві,
А які в них бістрі очі!

А капітан став над ними,
Стис пістоля, стрілив в скáли:
Гrim! — I хлопців тисяч двісті
На ногах вже поставали.

LESYA UKRAINKA, Ukraine's Elizabeth Browning

Ви підёте враз зі мню!”
 — Як прикажеш, і до грани!
 Ти капітан в Чорногорі,
 А ми твої, капітане! —

Осип Юрій Федъкович

82. ДОВБУШ

1. Хто був Довбуш?
2. Чи гáрний був Довбуш?
3. Скíльки булó йому рóків?
4. Скíльки хлóпців йому слúжить?
5. Чи має Довбуш дорогу збрóю?
6. Чим пробудýв Довбуш своїх хлóпців?
7. Який накáз даé їм Довбуш?
8. Хто кáже “Як прикажеш”?

83

ЛИС МИКИТА

Жив сóбі у лíсі дўже хýтрий лис. Він ніколи не веरтáвся без кўрочки в ліс, коли ходíв на половáння в селó. Він умів перехýтрювати всіх собáк. Часом він ішóв до селá по кўрку нáвіть і в бíлий день. І став він зарозумíлий. Почáв він хвалýтися перед іншими лýсами, що він міг би вкрасти кўрку в бíлий день нáвіть з міста. Лýси не вíрили, то він вýрішив їх переконáти.

І дру́гого дня той лис забіг у місто. Він мав нáмíр вкрасти собі кўрку з кóшика в жіночку, що булý на ýрмарку. Та дóки добíг він до базáру, йогó завважáли пси і почали за ним бíгти. Хотів той лис сховатися, алé не булó де. Вкінці він побáчив кóло однобí хáти велику бóчку. А що пси вже от-от доганяли йогó, то він, у розпúці, скóчив у ту бóчку.

Та в бóчці булó вýще як до половýни сýньої фáрби. I та фáрба лýса врятуvála. Від нéї йшов такýй неприéмний зáдих, що пси не моглý вже занóхати лýса і вернýлися.

А лис стóяv у фáрbi. Тíльки його мóрдóчка булá звéрху над фáрбою. Так віn там стóяv аж до нóчі. Колý вже стáло téмно, віn вýскочив з бóчки i побíg з міста u лíс. Став у лíсі та й зажурýвся. Що робýти? Став віn сýním лýсом, а сýníх лýсів немá... .

Надíйшóв вовк, побáчив сýнього зvírá, настráшився та й вtík. Це лýса розвеселílo. Віn ужé знав, що máє робýти. Побíг віn сам тудý, де зvírí свої схóдини máли. Вýліz віn на пеньóк i проголосív зvírám, що святýй Миколáй створýв його на царý для зvírіv. I зvírí прийняlý його на своого царý та почалý самí приносýти йому i курочók, i качók, i гусéй. Так у щáстю прожýv віn цílýj rík. Колý ж зvírí святкуváli пérшу рíчníцю його царюvánnja, то на конcérti спíváv i хор молодýх лисичók. Як же почúv Лис Микýта хор лисичók, то забúvся i сам по лисýчому заспíváv. . . I це погубílo його. Всí зvírí закри-чáli: — Та ж то фárbóvаний лис!

Свобíдно перекáзано за
Івáном Франкóм.

83. ЛИС МИКИТА

1. Чим хвалýвся Лис Микýта?
2. Де мýсів Лис Микýта сховáтися від псів?
3. Що булó в бóчці?
4. Чим себé проголосív помальóваний на сýньо Лис Микýта?
5. Що приносýли зvírí царévi Лýсові Микýti?
6. Що зробív Лис Микýта, як почúv спíв лисичók?
7. I що тодí зрозумíli зvírí?

84**ЗИМОВИЙ ГІСТЬ**

Змерз я в свій червоний ніс,
 Я ходів по світу скрізь,
 Я пакунки-подарунки
 У торбіні вам приніс.
 Я бував по всіх усюдах,
 Їздив ве́рхи на вербліодах,
 По моряках і ріках плáвав
 На великих пароплáвах,
 Всю країну обійшóв —
 I до вас оцé зайшóв,
 По дорозі, инарбóком,
 Привітати з Новýм Рóком!

— I. Нехόда

84. ЗИМОВИЙ ГІСТЬ

1. Який ніс у зимового гостя?
2. Що він приніс у торбіні?
3. Як він скрізь бувáє і привіт на Новýй Рíк приніс,
 то хто він такýй?

ST. SOPHIA'S CATHEDRAL IN KIEV

85

ЗÉМЛІЕ МОЯ !

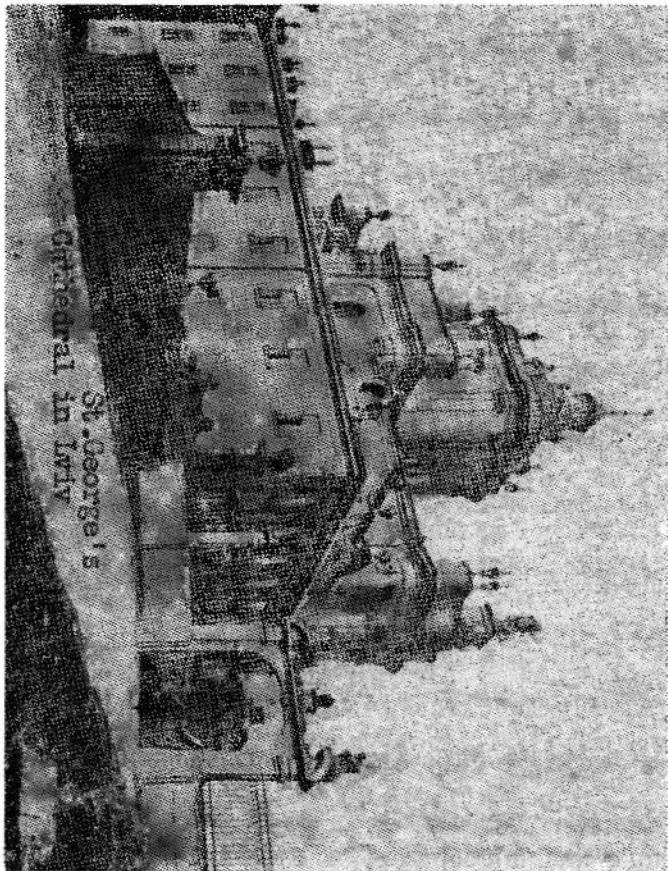
Зéмле моя, всеплодючая ма́ти,
 Сýли, що в твоїй живé глибині,
 Краплю, щоб в бою сильніше стояти,
 Дай і мені!

Дай теплотý, що розши́рює грúди,
 Чистить чуття і відновлює кров,
 Що до людéй безгра́нічну будить,
 Чисту любóв!

— Івáн Франкó

85. ЗÉМЛІЕ МОЯ

1. Як поёт називає зéмлю?
2. Чого він прósить у землі?
3. Нáшо йому́ сýли?
4. І ще чого прósить він у землі?
5. Якóї теплотý він прósить?
6. Що поёт хóче дáти людям?

МАРУСЯ БОГУСЛАВКА

Жила Маруся Богуславка в Україні тόму чотириста років. Жила вона в містечку Богуславі. Булó Марусі шістнадцять літ, коли на містечко Богуслав напаляли татари.

Великий віddіл татар з Криму прокráвся степами України аж до містечка Богуслава. Татари напаляли на містечко несподівано. Їхали вони на швидких конях. Татари палили хати. Маліх дітей і старих людей вони вбивали своїми шаблями й спýсами, а дорослих людей брали в неволю. Невільників татари продавали туркам на невільників-робітників.

Люди містечка Богуслава хоробро боронилися: ножами, сокирями, спýсами та мушкетами, алé татари їх перемогли, бо татар булó дуже багато.

І Маруся стріляла з мушкета. Кількох татар вона застрілила. Один з татарів підкрáвся й закінув аркан Марусі на шию.

Забрали татари своїх молодих невільників на Крим. Там попродали їх багатим туркам. Марусю купив собі один турецький багатий пан, паша. Тому, що Маруся дуже гарна була, то той турецький пан взяв її собі насильно за жінку.

Турецький пан мав багато жіноч у своїм гаремі, алé найліпше любив Марусю. Коли ж одног разу той пан заснув у її кімнаті, вона взяла його ключі, пішла до тюрмí, де були замкнені українські невільники, відімкнула тюрму, дала їм збрóю й випустила їх на вóлю.

Вдячні їй за цей патріотичний чин, візволені козаки склали про Марусю Богуславку думу, яку українці ще й сьогодні співають.

86. МАРУСЯ БОГУСЛÁВКА

1. Коли жила Маруся Богуслáвка?
2. Де жила Маруся Богуслáвка?
3. Хто взяв у невóлю Марусю Богуслáвку?
4. Хто купíв собí невíльницю Марусю Богуслáвку?
5. Від кóго вона взяла ключі?
6. Що Маруся з тýми ключáми зробíла?

87

ХМАРКА

З далéкого мóря принéсло хмарýну:
 Принíс її вíтер, пíдгонíв у спýну.
 Стомíлась, заплáкала хмáронька та
 І сльóзи свої пролилá на житá,
 На пшеници, гаї, левáди й долíни.
 Не стáло, не стáло у нéбі хмарýни.
 А ми засмíялись, бо зелéно скрíзь
 І вéсело стáло від хмáрчiniх слíз.

— М. Познáнська

87. ХМАРКА

1. Де впáли сльóзи хмáри?
2. Чому вéсело нам, як хмáра заплáче?

ВІДВАЖНА ДІВЧИНА

У році 1690-ім іроквобойські індіяни воювали з французами в Канаді. Іроквобойці нападали на французів, де тільки могли.

Около двадцять миль від міста Монреал жил тоді один фармер, на прізвище Вершер. Одного дня іроквобойці напали на людій, що робили на поль на фармі Вершера, і повбивали їх. Вже готовилися іроквобойці напасті й на чотирнадцять-пітні дочку Вершера, Магдаліну, що була коло рік. На щастя, один з робітників крикнув і остеріг дівчину.

Магдаліна втіклá додому. Хата Вершера була обгорожена сильним парканом. Той паркан був для оборони. У нім були діри для стріляння. Та в хаті Вершера всі були перестрішені. Всі думали, що прийшов їм страшний кінечко.

Батько Магдаліни був у Монреалі. У хаті Вершера були два французькі воякі, один старий чоловік, два молодші брати Магдаліни, і жінка з дітьми повбиваних іроквобойцями робітників.

Щоб не попасти в руки іроквобойців живими, один з вояків ужé готовився запалити бóчку стрільного пороху. Думав він, що краще так умерти, як піти на мýки до іроквобойців.

Магдаліна зáраз вихопила з рук воякá запалений смолоскіп та приказала всім стáти до оборони укріпленої хати. Сама вона взяла мушкéту у руки. Стáли з мушкéтами в рукáх два воякі, старий чоловік, два хлопці й Магдаліна. Жінка набивали мушкéти й подавали їм.

Індіяни кілька разів наступали на хату Вершера, але кожний раз так багато їх впáло від куль, що мýсли відступати. По тýжневі прийшов віddíl вýська з Монреалу й індіяни втекли. Комендант похвалив Магдаліну за її героїчний вчýнок. У Монреалі стоїть пам'ятник в її честь.

88. ВІДВАЖНА ДІВЧИНА

1. Де був тáто Магдалíни Вершéр?
2. Скíльки рóків тодí булó Магдалíні?
3. Хто напáв на фáрму Вершéра?
4. Що Магдалíна сказáла настráшеним людям у хáті?
5. Чи індíяни моглý здобути укрíплenu хáту?
6. Що робýла Магдалíна та всí іншí, як індíяни наступáли?
7. Як дóвго тривáла обло́га хáти Вершéра?
8. Що сказáв Магдалíні коменда́нт францúзького вíйська?

89

СОН

Тýхий сон по гóрах хóдить,
За рúченьку щáстя вóдить.

І шумлять лíсí вже тýхше,
Сон малí квítкí колíшe.

Спítъ, мої дзвíночки сýні
Й дýкі рóжí в полонýні!

Не шумíть, лíсí зелéні!
Спáти йдíть, вíтры студéні!

Най квíтонькý сплять здорóвí,
Най їм сняться сни чудóві!

Аж на нéбí зазорíе,
Сонце їх малíх огríе,

Іogrіє, поцілує,
І світами помандрує.

Тихий сон по горах ходить,
За рученьку щастя відить.

— Осип Маковей

89. СОН

1. Де ходить тихий сон?
2. Кого він за руку відить?
3. І що стається з лісами і квітками?
4. Ми чуємо колисковий спів квіточкам. Хто його співає?

90

НАШІ СКАРБИ

Ви знаєте два способи життя: український спосіб життя та бритійсько-канадійський спосіб життя. Таке знання є на вашу користь. Ви знаєте те, чого за тисячі років навчілися із життя українці й британці.

Добре, що ви вже знаєте трохи українську мову. Це поможе вам, щоб ви досконало навчілися української мови. Треба вам і досконалого знання англійської мови. В цей спосіб ви будете мати ключ до двох культур.

Українці мають гарну музику. Є в них дуже багато пісень. І знов це вам на користь, що ви вмієте співати по-англійськи й по-українськи. В цей спосіб ви багатші від інших щодо музики.

Українська музика відмінна від британської, бо її саме життя українців було віками відмінне від життя британців. Українські пісні мають в собі багато впливу зі сходу, а британські пісні мають більше впливу західного.

Українці живі й палкі, а британці більше повздержливі. Та всі ці прикмети складаються на виникнення рухливих та уміркованих канадських.

Так, багато в тім є користі, як людина чіпає своє знання з двох культур.

— Дж. В. Сімпсон,
скорочений та приспособлений уривок з промови професора до студентів українського покоління.

90. НАШІ СКАРБИ

1. Про яких два способи життя говорить професор Сімпсон?
2. До чого мова є ключем?
3. Англійська мова дає нам ключ до чого?
4. А до чого дає ключ українська мова?
5. Чи музика і спів є також скарбами?
6. Чим ще люди англійського та українського покоління себе взаємно доповнюють?

91

СПОГАДИ

У дитячі любі рóки,
 Коли так душá бажала
 Надзвичайного, дивного,
 Я любила вік лицárства.

Я дивíлась на малюнках
 Не на гóрдих перемóжців,
 Що, противника зваливши,
 Кáжуть гóрдо так: “Здавáйся!”

Пóгляд мій спускається нíжче,
 На тóго, хто розпростéртий,
 До землі прибýтий спýсом,
 Шепотів: “Убйй, не здáмся!”

— Лéся Українка

91. СПОГАДИ

1. Що любила поетéса в молодéчих рокáх?
2. Чи любила вона гóрдих перемóжців?
3. Якіх же герóїв вона любила?
4. Когó поетéci пригáдував отóй герóй, що лежáв
ужé на землі, алé не пíddавávся?

(Вíдповідь: поневолений український нарóд.)

МУДРИЙ ВОЛОДАР УКРАЇНИ

У давнині мала Україна дуже відважного й розумного володаря, великого князя Володимира. За великі його ділам нарід називав його Володимиром Великим.

Держава Володимира Великого була дуже велика. Покривала вона цілу східну Європу. Столицею тієї держави був Кіїв.

Відважно обороняв Володимир Великий свою державу. Та він хотів, щоб його народ правдивому Бóгові служив. Склíкав він найрозумніших мужів своєї держави й сказав їм, щоб вони пішли в світ і довідалися, якому божеству інші народи поклоняються та яка релігія найкраща.

Післанці Володимира Великого пішли в світ. Дέякі його післанці пішли вдалéку Індію, інші в Пéрсію, ще інші в зáхідну Європу, дéякі в Грéцію, а дéякі нáвіть у Хозáрію. Кілька рóків вони по світі ходили та приглядалися, як інші народи жили, що робили, та в що вірували.

Вкінці повернулися всі післанці Володимира Великого до Кíєва. Володимир Великий поклíкав їх до сéбе й вони розказували йому, що бачили та чули. Великий князь уважно їх вислухав. З того, що вони розказали, він багато дéчого доброго навчýвся.

— Коли ми зайшли до цéркви в Грéції, — сказав один із післанців, — то нам здавалося, що ми знаходимся в раю. Так там гарно булó. Та й співали грéки, начевангéли.

Тоді попросів Володимир Великий царя грéцького, щоб він присла́в до Кíєва свящéників, щоб охрестити його нарід на вíру Христóву. Грéцький цар спóвнив його прósсьбу. Грéцькі свящéники охрестили український нарід у 988-ім рóці.

92. МУДРИЙ ВОЛОДАР УКРАЇНИ

1. Як називався той князь, що охрестів Україну?
2. Котрого року охрестів Володимир Великий Україну?
3. З котрого краю приїхали священики охрещувати українців?
4. Що сподобалося володареві в греківськім обряді?

93

ГРОМОВИЦЯ В ХÁТИ

(Надвóрі гrimйтъ і блискавъ. Ніч. Пані МекВілліамс встає з ліжка, біжить, і ховається в маленьку комірку на одéжу. Вона закривається занавісою. Звідти по хвилині чути її голос.)

— Мóртимере, рятуйся якось! А мені подай сюдій свічку, сірників і ту грúбу книжку, що на столі. Там написано, що робити, як гrimйтъ і блискавъ.

Я подав жінці до комірки все, чого вона хотіла, і знов ліг в ліжко. Та не мав я нагоди знов заснути.

— Мóртимере, а що там такé?

— То тільки кіт скочив з крісла.

— Зловý його й вíкинь надвір, бо коті мають на собі багато елéктрики...

Тréба булó зробити, як жінка казала, бо почалá плáкати.

(Знов гrimйтъ і блискавъ.)

— Мóртимере, ця книжка кáже, що найбезпечніше в такий час, як тепер, стояти сéред хáти на кріслі, якого ніжки стоять у склянках. —

Почав я шукати склянóк. Кілька склянóк впáло й розбíлося. Підстáвив я réшту склянóк пíд нíжкí крíсла, а сам вýліз і став на крíсло.

— Мóртимере, тут напýсано, що пíд час громовíцí не мóжна дзвонíти церкóвними дзвóнами. То вíзьмí в rúки отóй малéнький дзвíнок, що нím ми до їdý klíчено, і не переставáй дзвонíти! —

Я знов так зробíв, як жíнка менí казáла.

За кíлька мíнút прибíгли нáші сусíди. Вонí питáлися, чому я стою сéред хáти на крíслí та дзвóню дзвíнком.

— Дзвóню, щоб громовíцю вíдігнáти, — сказáв я сусíдам.

— Громовíця? — питáються сусíди. — На нéбí áні хмарíнки немá. То люди феєрвérки пускáють, бо новóго президéнта вýбрано! —

— Перекáзано за
Márkom Tвéйном

93. ГРОМОВИЦЯ В ХÁТИ

1. Чому пánі MекBíлліамс схováлася в комíрку?
2. Що там вонá робýла?
3. Що книжка ráдить робýти на випáдок громовíцí?
4. Чому її чоловíк стоýв сéред хáти?
5. Що він робýв на крíслí?
6. А що люди робýли надворí?

СКАРБИ ЖИТТЯ

В наших думках не трáтить на вáртості такíй шотляндець, що живé в Канáді, алé з гордошàми тужливо згáдує країну, звíдки він похóдить:

“Хоч від біdnéнького життя шотляндця
Ширóке мóре й гóри дíлять нас,
То сняться й дóсі острóв Гебрíдські
І зáпал верховýнський ще не згас.”

Така тúга ще й дóсі мóже зворúшити канадíця шотляндського похóдження, хоч уже чотири поколíння віддíляють його від країни його прабатькíв. Він не біdníший, алé, навпакí, багáтший, як канадíець, сáме тому, що він знає про своé місце в течíї людських спорíднень через дóвгí столíття. Мáйже неможливо, щоб його почуття до своéї родíни, рódu та нарóду не зміцніло його вáртість громадýнську. Він переростáє сам себé чéрез те, що він свíдомо гордítся своéю минúвшиною й хóче бýти гíдним її.

Мóжемо нáдіятися, що в будучинí в Канáді кóжна людýна в такíй спóсіб стáне кráщим громадýнином, як бýде гордítся і своїм похóдженням й жити гíдно. Та вже є загróза, що трéте, або й дрúге, поколíння посéлених тут швéдів, українців та інших iмígrантів мóже відвернúтися від мóви своїх батькíв і від істóрії свóго нарóду нáдто спíшно. Дýже важливá це спрáва для нáшої держáви, щоб такí люди якнайскорíше увíйшли в хíд тутéшнього життя та по-дрóжньому спíвпрацювали з рештою канадíців. Однáк, булó б сýмно, колí б однóчáсно вонí старáлися й позбúтися всíх тих духовíх зв'язкíв з минúвшиною, які надають глибини та красí життю.

— Вáтсон Кирккóннелл,
із встúпу до його книжки
Canadian Overtones.

94. СКАРБИ ЖИТТЯ

1. Чи люблять згадувати канадійські шотляндці Шотляндію?
2. Чи це значить, що воні любили Шотляндію?
3. Чи не значить це, що воні мають силу любові?
4. Чи ж не значить це, що воні мають силу любити й Канаду?
5. Та ѿ українці, що любили Україну, мають силу любити ѵї Канаду. Чи ж не так?

95

ОРЁЛ

Широким пóмахом крил дýжих своїх
 Високо піднісся орёл сизокрýлий,
 Все вýще та вýще — до хмар золотýх,
 Та ѿ хмáри високі його не спинили.

Злетів він над хмáри ѿ гукнúв звідтіля:
 “Гей, хто ще за мною? До сónця полýнем!”
 Та пóклика могутній хоч чýла земля,
 Ніхтó не озвáвся за клíком орлýним.

І втóмлений — знóву на зéмлю сідáв,
 На гору висóку край тéмної крýчі,
 І дру́гим створíнням зéмним повідáв
 Про нéбо, про сónце, про зóрі близкýчі.

— Володíмир Самíйлéнко

95. ОРÉЛ

1. Чи на заклик орлá ще хтось з ним полетів вище хмар?
2. Когó поёт мав на думці, як писáв про висóкий лет орлá?
3. Чи ж вели́кі провідники, поéти, артисти та винахідники не є подібними до високолітáючого орлá?

96

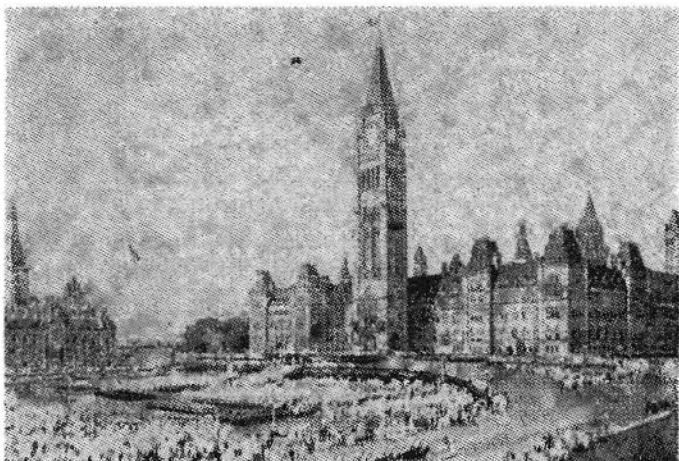
УКРАЇНЦІ В КАНАДІ

— Дідусю, маю до вас прόсьбу. Розкажіть мені, що українські посéленці принесли з собою до Канади. Маю про такé написати для свóго учýтеля істóрії, — просив Василь свóгого старóго дідуся.

— Го-го, хлóпче, про це міг би я багáто дéчого сказáти, — почáв вéсело розkáзувати про приíзд українців до Канади Василів вісімдеся́тлітній дідусь. — Українці почали приїздити сюдý ще тýсячу вісімсот дев'ятдесят першого рóку. Я приїхав кілька рóків пізніше. Що ми, українці, привозíли сюдý з собою? Привозíли ми, Василю, охóчі до прáці rуки, охóту осістися на землі й господáрити в спокóю та подбáти, щоб нашим дíтям кráще жýлося у вíльній Канаді. Хотíли ми, щоб тут моглý наші дíти ходýти до шкóли та вчýтися на те, чим хотя́ть бýти. —

— Ну, дідусю, про це я вже знáю. Алé мій учýтель кáже, що українські посéленці привезли сюдý з собою тákож багáто гárних нарóдних пíсень та звичáїв, — пригáдував дідусéві Василю.

— Ну, щóдо пíсéнь, Василю, то такý багáто пíсéнь ми привезлý з собою до Канади, бо всí українські лóди дýже лóбллять спíвати. От, якá я вже старá, а ще люблó спíвати, — докýнула й своé слóво Василéва бабúня.

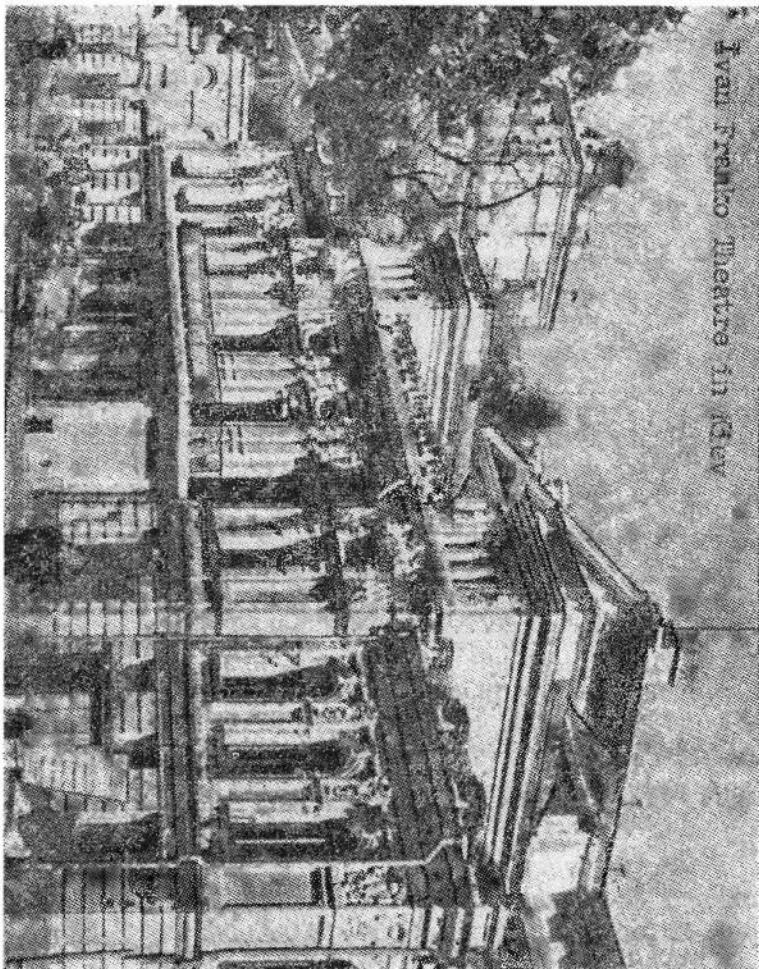
PARLIAMENT BUILDING IN OTTAWA

— Та й звичаїв гárних привезлý ми сюдý: шанувáти стáрших людéй, жýти як дóбрí сусíди, голóдного погодувáти, хвóрого потíшити, вóлю шанувáти, зáвжди стáвати в оборóni прáви. Є в українцíв i приповíдка: “За прáвdu я готóвий хоч i у вогóнь скóчiti”, — продóвжуваv свою бéсіду дídýsъ.

— Та й не забúдъ, Васýлю, згадáти, що україnцí вже з дáven-dávna дúже лóблять вóлю. Вже й томý тýсячу лíт україnцí мáли щось такé, як парламéнт. То булó вíче — ráda старýх людéй. А та ráda старýх людéй чásom наkázuvala й княzým, що трéба робýti. В тих часáx україnсьka держáva покривála цílu схídnу Єврópu. Чéрез кíльka столíty та держáva завзýто борблася прóti постíйníх нáпадív монгóльських орð з Ázíí й так охоронýла собóю réшту Єврópi. I хоч булá та держáva на час впála, то знов вонá встála пíд прóводом україnських козакív — отакíх вíльníх людéй, якýми, напрýklad, булý pérší пересéленцí в Amériци. Так, тодí, колý tíl'ьки почалáся iмígráciá européycív do Amériki, то україnцí вже мáli в сéбе демократíчny lад. Вонý вибирáli своími голosámi всíх своíh старšíñ i návítъ голову своéi держávi — гéтьманa. Оцю любóбв до демократíчного ладý україnцí привезлý з собóю й do Kanádi. Це та причína, чому україnцí дорожáть демократíчnym lадóм Kanádi, — докýнуv víd сéбе Vasílié bátyko, що любív багáto читáти.

— Дúже дýкую. Тepér я вже мáю багáto матерíálu do písánnya, — сказáv Vasýlié vráduvаний.

— Та ще згадáй, Vasýlié, — сказáv bátyko, — що так скóро, як україnцí тут, у Kanádi, забезpéчили своé жittá, то почалý dбáti, щоб їх díti моглý ходýti й do серédníh škíl та do uníversítetu. I тepér užé є багáto kanadíjcyv україnсьkого похódженya, що є учitelými, свящénikami, адвокátами, лíкарými, послámi та сенатórami. Є вже тут i судdí та мínistri україnсьkого похódженya. Є й pисьménники. Та й ще te цíkáve, Vasýlié, що сáme tí kanadíjcyv україnсьkого похódженya є найbíльше успíshnimi, що dóbре привýkli do tutéshnýgo жittá й ладý та одnochásnò

затримали в сéбе дóбрí українські звичаї. Тýсячí такíх канадíйців українського похóдження вступíли добровільно до канадíйських мілітárних формáцій під час минулої світової вíйнї й завзято обороняли Канáду, — на-тика́в обши́рно бáтько, про що міг би написати Васíль.

— Ну, аж тепéр я дóбре розумíю, — сказáв Васíль поважно, — що мав на дýмці Лорд Твідсмюр, бýвший губернáтор Канáди, коли сказáв до фáрмерів українського похóдження, що хто є дóбрим українцем, той стаé й примíрним канадíйцем. —

— От, як вонó гáрно! — сказáв дíдусь, похýтуючи задовóлено головою. — Канáда полíпшила нашу дóлю, алé й ми Канáді передалý щось вáртісного. —

— Тепéр усíм канадíйцям веселíше, як вонý по цíлій Канáді співáють на Різдвó українську колáдку “Щéдрик”, яку називáють тут по-англíйськи “Колáдкою Дзвóнів”. А чи мáють канадíйці українського похóдження, тáту, якéсь такé товарíство, що давáло б їм тут прóвід у їх культúрно-освітній прáці? — запитáвся Васíль свого бáтька.

— Канадíйці українського похóдження мáють багáто рíзних товарíств, як сам знáеш, алé й є однé такé, що їх усíх об'éднує й дає їм нáпрам. Ще на почáтку минулої вíйнї канадíйці українського похóдження створýли Комітéт Українців Канáди, з осíдком у Вінніпéгу, і той Комітéт і дóсí дає їм прóвід у їх культúрно-освітній й громáдській прáці, — поясníв бáтько Василéві.

96. УКРАЇНЦІ В КАНАДІ

1. Що українці привезлі з собою до Канади?

(Охоту до праці, любовь до праці на землі, бажання дати своїм дітям віщу освіту, гарні звищі: шанувати старших людей, бути добрими сусідами, помогати тим, що потрібують допомоги, шанувати свободу, і завжди ставати в обороні правди, крім того, українці привезли з собою тисячі народних пісень і любовь до музики й співу.)

2. Який державний лад українці найліпше люблять?
3. Яка уstanóva дає прòвід українцям у Канаді?

97

ЖАР — ПТИЦЯ

Мені співала ма́ти про жар-птицю,
 Влада́рку тёмних і заклýтих чар:
 Вона не єсть зерна, не п'є з криници,
 Лишे вночі клює Волосожáр.

Булó, як смéркне, стóмлений стежка́ми,
 Я на подúшку гóлову кладу;
 І ма́ти глáдить тéплими рукáми,
 Співні казкí складає доладу:

“В далéкім краї, в цárстві золотому,
 У недостúпній лóдям далині,
 Де навкругу — ні дéрева, ні дóму,
 Ховáють щáстя скрýні кам'яні.

І в час, як зóрі квítнутъ з високості
 І вýсне місяць вýгнутим мечéм,
 До скринь жар-птиця прилітає в гóсті
 І відмикáє чарівníм ключéм. . .”

Те слóво пáдало в дитячу дúшу,
 Мов брýзка сónця на мутний простíр.
 І я гадáв: “Здобути щáстя мýшу,
 Що б не булó, всьому наперекíр!”

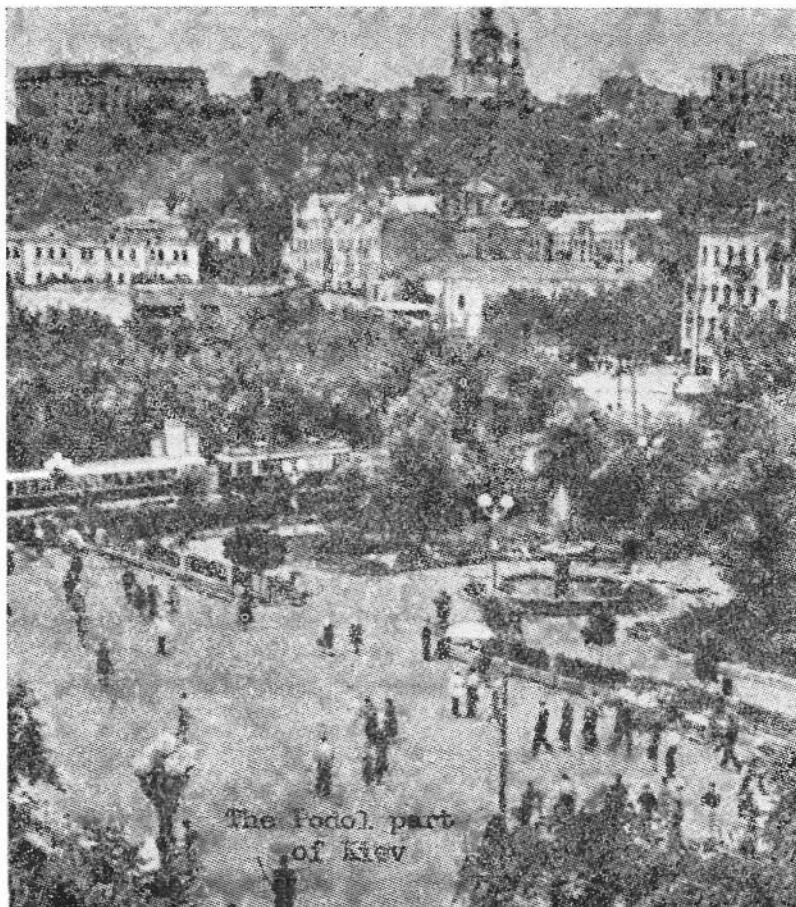
І думав я: “Вíзьму вночі рушници
 Із кýлимів у дíда на стіні,
 Підстережу її застрéлю ту жар-птицю,
 Щоб відімкнúти скрýні кам'яні”.

— Яр Славúтич

OLHA KOBYLYANSKA writes of heroic women in her novels.

NOTES

N O T E S

1

This excerpt is taken from M. I. Mandryka's translation of Longfellow's poem "Hiawatha". As a writer Dr. Mandryka has published several books on a variety of topics. His recent books, **Zolota Osin'** and **Radist'**, are collections of his poetry.

2

The English word "cowboy" is used by the Ukrainians in its original form, to which the regular case-endings are applied.

3

Joyce (Alfred) Kilmer (1886-1918) was residing in the village of Mahwah, N. J., at the time he wrote his best known poem "Trees". The translator of this poem, Honore Ewach, visited Mahwah in 1945 and saw the stately trees that inspired Kilmer.

6

Borys Hrinchenko (1863-1910) wrote many novels, poems and plays, and compiled the first large Ukrainian dictionary. Being a teacher, he displays the characteristics of his profession in his works.

8

This is a popular excerpt from Taras Shevchenko's great poem "The Epistle". As Ukraine was at the time under the domination of the Russian tsars, who followed a policy of Russification in Ukraine, the poet called on all his

countrymen to study well, to learn what is best from other nations and also to know their own language and cultural heritage. Read about Shevchenko in No. 31 and in Appendix B.

9

Mark Twain's young hero, Tom Sawyer, is also well known in Ukraine through Ukrainian translations and movies.

10

Stepan Rudansky (1834-1873) was a physician who wrote many books of poetry and translated Homer's "Iliad" into Ukrainian. He is best remembered for his humorous poems and satires.

11

This excerpt is a free adaptation from Elias Kiriak's novel **Syny Zemli** (published recently in English translation of M. Luchkowych), which depicts the life of Ukrainian settlers in Alberta. Kiriak came to Canada as a youth of sixteen and for several years was a public school teacher; he passed away in 1955.

13

"Futbolist" is the Ukrainian term for "a football player". "Zavzyatiy futbolist" means "an enthusiastic football player".

14

Panteleymon Bozhyk (1883-1944) was a well-known Ukrainian Catholic clergyman, who wrote newspaper articles, reminiscences and verse. This selection is from his book **Kanadiyska Muza**.

15

"A tobi nashcho hroshey?" is an idiomatic expression meaning "And why do you need money?"

16

M. Podvornyyak's stories and poems have been published in Winnipeg, where he resides.

17

Mrs. Savella Stechishin is a graduate of the University of Saskatchewan in Arts. She writes numerous articles on home economics and domestic problems. Her book on Ukrainian embroidery is an authority on the subject, as is her handbook on Ukrainian cookery. She came to Canada at the age of twelve and four years later wrote this reminiscence about the mill in her native village in Ukraine.

18

"Na levadu ya pishla b'" means "I would like to go to the meadowland".

19

This story about a home-sick elephant is an adaptation from the book **Modern Parables** by Fulton Oursler, a popular American author. Oursler really has in mind home-sick people who require our sympathy and understanding.

20

There are many jokes about the Gypsies, who have the reputation of making a living by trickery. Ukrainians admire them in a way for their witty sayings and clever pranks.

22

The poet used "mershchiy" for the more common word "zaraz".

23

This is a short adaptation of Lesya Ukrainka's story about two young sparrows who had many a silly fight before

they learned that somebody else usually took advantage of their fights and ate the grains over which they fought. See No. 77 for her biographical details.

24

Maksym Rylsky is a prominent modern poet in Soviet Ukraine. It is said of his many translations that they sound better than the original. This is one of his poems for the young generation. We may not like black flies but we would be amused seeing white flies, such as Rylsky describes.

26

Who has ever been at Kenora, Ontario, during the summer longs to be there again to enjoy the natural beauty of the numerous lakes and islands. No wonder Dr. I. Ohiyenko (Metropolitan Ilarion of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada) claims in his poem that Kenora is like an earthly paradise. The author, a former Minister of Education of the Ukrainian National Republic, is a scholar, translator of the Bible, church historian and a poet, with many books to his credit.

27

Vasyl Eleniak, who died in 1956, at the ripe age of 97 at Chipman, Alberta, was one of the first Ukrainian settlers to arrive in Canada. He came in 1891 with Ivan Pylypiv. Thousands of Ukrainian settlers followed them from Western Ukraine. When the Canadian Citizenship Act came into force, Eleniak was singled out to represent the Ukrainian ethnic group at the colourful ceremony in Ottawa in January, 1947, when he, together with Prime Minister W. L. King, received the first certificate of Canadian citizenship.

This interview with the pioneer was made by Jaroslaw B. Rudnyckyj, Head of the Department of Slavic Studies, University of Manitoba, Winnipeg. Professor Rudnyckyj is

a noted scholar, specializing in linguistics, literature and folklore. He is president of the Canadian Linguistic Association, of the American Name Society and of the Ukrainian Free Academy of Sciences of Canada, editor of its *Slavistica* and *Onomastica* series and the author of many books and articles.

28

Shevchenko's word-painting of a Ukrainian village within a beautiful panorama of nature contrasts the white-washed, thatch-roofed houses of the villagers with the palace-like manor-house of the local landlord. The pioneer Ukrainian settlers in Canada built their first homes similar to the houses depicted in this poem. Very few of such houses are still in existence; some have been preserved as historical sites.

30

The cranes flying very high in the sky look like mere specks, suggesting departing souls. During the First World War, the Ukrainian soldiers sang this poem as a farewell song to their dead comrades. It is still sung to-day at funerals of Ukrainian veterans in Canada. Bohdan Lepky (1872-1941) wrote several volumes of lyrical poetry, but he won his fame as a novelist, particularly with a lengthy three-volume historical romance on Hetman Ivan Mazepa.

31

Shevchenko, although universally known as the greatest Ukrainian poet, was also a recognized painter. His painting by moonlight in a St. Petersburg park attracted the attention of Ivan Soshenko, a portrait painter, who then introduced Shevchenko to Carl Bryulov, the great Russian painter and professor at the Academy of Fine Arts. Bryulov painted a portrait of Zhukovsky, the Russian poet-laureate, which was raffled for 2500 rubles, and for the money they bought Shevchenko's freedom from serfdom. Shevchenko then

enrolled as a student at the St. Petersburg Academy of Fine Arts and studied painting for seven years. He graduated as an artist, with a gold medal of merit.

But Shevchenko had become famous as a Ukrainian national poet before his graduation, when his book of poetry, **The Kobzar**, was published in 1840. It contained criticism of the Russian regime and upheld Ukraine's independence. He was arrested in 1847, ostensibly on subversive charges, exiled and strictly forbidden by the tsar to write poetry and to paint. His arrest took place shortly after his appointment as professor of Fine Arts at the University of Kiev. Shevchenko was granted amnesty in 1857. He died at the age of 47, in 1861, just prior to the abolition of serfdom in the Russian empire.

Shevchenko painted many portraits and made fine illustrations for many of his poems.

32

Theodore Fedyk (1873-1949), one of the early Ukrainian settlers in Canada, wrote simple verses about the hardships and tribulations of the pioneers. His book of nineteen poems, first published in 1908 in Winnipeg, went through six editions; over 50,000 copies were sold.

33

“A tobi nashcho okulyariv?” should be rendered as “And why do you need eye-glasses?”

34

Leonid Illibiv (1827-1893) is the beloved author of Ukrainian children, best known for his versified fables.

35

Young people are acquainted in Canadian history with the sufferings from scurvy of Jaques Cartier's crew when it wintered at Hochelega. Their food lacked Vitamin C, found

in green vegetables. They learned the cure of the disease, a brew made of the fresh bark of trees, from the local Indians.

36

This poem is one of the best known Ukrainian songs. With its beautiful, haunting melody it has become classical in vocal singing. It is an allegory. When he writes of the early spring flower, Markian Shashkevych is thinking of the first Ukrainian authors ushering in the modern period of Ukrainian literature amid hardships and official obstacles. The flower pleads for a chance to bloom and to bring more beauty into our world. Mother Spring warns her that she may bloom, but at a great risk, as there are many nightly frosts yet to face.

Markian Shashkevych (1811-1843), a clergyman, commenced the modern period of Ukrainian literature in Western Ukraine, which was under Austria from 1772 to 1918, with a book of his poems which was published in 1837. Shashkevych wrote scholarly articles, short stories and poetry.

38

Tetyana Shevchuk was teaching in Saskatchewan at the time she wrote this poem. Her favourite subjects are literature and philosophy. She seeks self-expression in poetry.

39

Crimea is the Florida of Ukraine. It is divided by a chain of mountains, south of which grow palm trees. The mirage was seen in the southernmost region, on the sea-shore.

42

The poet, Bohdan Lepky, depicts a typical Ukrainian Christmas scene. We see a family around a table eating the Christmas Eve meal of twelve lenten dishes, symbolic of the twelve disciples of Christ. A sheaf of wheat or rye stands on a bench in the corner of the room near the table, its stems

representing all the ancestors of the family. Straw is spread out on the floor under the table to remind us of the scene in the stable where Christ was born. The family sings Christmas carols throughout the evening. Many of these customs are still perpetuated in Canada.

43

"Skrucheniy pivkolesom" means "twisted into a semi-circle".

44

Read the account of Ivan Franko in Appendix B.

46

The Assiniboine is a long river, originating in Saskatchewan and flowing across Manitoba. It joins the Red River at Winnipeg, often causing floods in spring.

Ivan Danylchuk (1900-1942) was a public school teacher for many years in Saskatchewan. He wrote many articles, short stories and poems in newspapers. A chapbook of his poems was published in 1929.

50

"Lysh ne dozhyla do vintsy" is an idiomatic expression meaning "But she did not live long enough to get her (bridal) wreath".

Honore Ewach writes in Ukrainian and English. A graduate of the University of Saskatchewan in Arts, he is a writer, poet and lecturer. His articles on science, literature, history and philosophy have appeared in Ukrainian Voice and other newspapers. His writings have been published in Ukrainian and English.

51

This excerpt is the first paragraph in C. H. Andrusyshen's chapbook "Ukrainian Literature and Its Guiding Light

Shevchenko", published in 1949 in Winnipeg. Professor Andrusyshen is Head of the Department of Slavic Studies, University of Saskatchewan. The large Ukrainian-English Dictionary, published by the University of Saskatchewan, was compiled by him and J. N. Krett. Dr. Andrusyshen is also the compiler and editor of a Ukrainian reader for university students.

52

Proverbs are very popular among the Ukrainians. Expressing a fact, truth or experience, proverbs represent in poetic, crisp language the wisdom of the people. Being very often idiomatic, they have to be translated rather freely. Sometimes equivalent English proverbs may render the meaning. W. S. Plaviuk, of Edmonton, Alberta, has published a book of some 6000 proverbs, collected among the Ukrainian settlers.

53

Note the theme of this poem — sympathy for the less fortunate people. Charles Dickens portrayed the lot of the poor people in England, advocating an attitude of sympathy for them and a better treatment. Similarly, Ukrainian writers came to the defence of their unfortunate fellowmen, who suffered harshly from foreign rule and foreign landlords in their own land. One of these leading poets was Volodymyr Samiylenko (1864-1925), who was noted for exquisite poetic workmanship.

55

Displaying the skill of a master painter, Shevchenko with a few strokes of his pen paints a lovely scene of a family evening supper during summer in a Ukrainian village.

56

The English story about Robinson Crusoe has become universal. There are regular translations of Defoe's story and also native imitational stories, with Robinson Crusoe

represented as a Frenchman, a Spaniard, an Italian, or a Ukrainian. Similarly, there is a regular Ukrainian translation of the English story and there is also a Ukrainian imitational story in which a Ukrainian Cossack, Mykola Nalyvayko, gets shipwrecked; there he re-enacts the same kind of experiences as the English sailor, except that he wears the remnants of wide Cossack trousers and a shirt with an embroidered collar. Consequently, it is natural for him to call his little island "Nova Ukraina" and to regard it as a colony of the Ukrainian Cossack Republic, established by Hetman Bohdan Khmelnytsky in 1648.

57

This little poem about the last bitter days of winter trying to stamp out the first little flowers of spring can be taken literally. But it is also an allegory. Shashkevych in his "Spring Song" (No. 36) pleads the case of an early spring flower, symbolizing his own attempt to revive Ukrainian literature in modern times. Within the space of one generation the flower took such firm root, in spite of all the obstacles, that Ivan Franko was able to give a firm, positive answer to Shashkevych's plea in 1837. Nothing could now stop the voice of modern Ukrainian literature.

59

Thomas K. Pavlychenko (1893-1958) was a professor of plant ecology and a research scientist at the University of Saskatchewan. A former member of the parliament of the Ukrainian National Republic, he was also a prominent leader in Ukrainian Canadian life. In his spare time he also translated "The Lay of Ihor's War".

61

Borys Hrinchenko (See No. 6), due to his sensitive and ardent character, did his work best when he was alone. Whenever he attended literary circles, others tried to impose limitations upon his work.

62

This adaptation is made from Paul Yuzyk's book **The Ukrainians in Manitoba: A Social History**, sponsored by the Manitoba Historical Society, of which he has been secretary and editor of its magazine. Canadian-born and educated at the University of Saskatchewan and the University of Minnesota, he is professor of Slavic Studies and History at the University of Manitoba. Dr. Yuzyk is the first trained Canadian historian of Ukrainian origin, who has concentrated his research work on various aspects of Ukrainian Canadian history. Formerly a prominent leader of the youth and war veterans, he is active in the leadership of the Ukrainian Canadian Committee in Winnipeg.

63

Taras Shevchenko wrote this poem during his banishment by Tsar Nicholas I to a military fortress near the Caspian Sea. The poem expresses an intense yearning of the poet for his distant native land, Ukraine.

65

Taken from Ivan Franko's poem "The Never-Dying Cossack", this fiery harangue of Hetman Bohdan Khmelnytsky depicts the spirit of his Cossacks on the eve of their revolution in 1648 against the unbearable oppression of the Polish landlords. A small Ukrainian army defeated a much larger Polish regular army in two battles. A nation-wide revolt flared up in Ukraine, which resulted in another crushing defeat for the newly-raised Polish army. The establishment of the Ukrainian Cossack State revived the glory of the ancient Ukrainian Kievan State.

66

Borys Hrinchenko's story of Olesya's heroic deed and the sacrifice of her life to save her village from destruction by the Tatars is retold here in a simpler language.

The Ukrainian army of the Kievan State fought a three-day battle in 1185 against the marauding Asiatic horde of Polovtsians (Cumans). A gifted Ukrainian bard, whose name is unknown but who evidently took part in the battle, composed within the subsequent two years a wonderful, poetic masterpiece about the battle and its consequences. This epic is entitled "Slovo o Polku Ihorevy" (The Lay of Ihor's War). Ranking as one of the most brilliant pieces of literature in Europe at the time, it has been translated into all principal languages of Europe. It has also been poetically resung in modern Ukrainian.

In Canada it has been translated and published with copious notes by Dr. I. Ohiyenko (Metropolitan Ilarion). Dr. Watson Kirkconnell has versified it in English. Dr. T. K. Pavlychenko made a poetical translation of it, too.

This excerpt about the ancient Ukrainian minstrel, Boyan, is taken from the Ukrainian versified translation by Vasyl Shchurat.

This is just a fragment of Myroslav Ichnyansky's poem "The Niagara Carnival", written in impressionistic style. The poet's real name is Ivan Kmets-Efymovych. For many years Dr. Kmets-Efymovych was an Evangelical preacher in Saskatchewan. Now he resides in Los Angeles, California. His published poetry, hymns and translations reflect a religious strain.

The real Mania is a little Ukrainian girl who got lost in the northern woods of Manitoba at the beginning of our century and was adopted by passing-by Indians. She was found many years afterwards, as told in this story by Honore Ewach, but went back to the Indian people among whom she had been raised and whose care-free life she preferred. As

the persons involved in the story are still living, some of the details have been changed.

75

This excerpt is taken from Ivan Franko's greatest long poem "Moses", which masterfully portrays Moses at the time when the Israelites, after forty years of wandering with their herds of sheep over the barren deserts of the Sinai peninsula, became so tired of their hardships and so disappointed in their great leader that they refused to follow him any longer, although they were almost within reach of the Promised Land. Ignored by the older people, he has a chat with the children who are building cities and forts in the sand. They knew what to do when they would reach the Promised Land, for Moses told them of such things on many occasions.

The children beg Moses to tell them again about his vision of the burning bush on Mount Horeb in which God had called upon him to lead his people out of the Egyptian bondage. This excerpt contains the plea of the great leader of the Israelites. When the Ukrainians read the poem they substitute the poet's name, Ivan Franko, in place of Moses. The special message also applies to them.

77

Lesya Ukrainka (1871-1913) is the greatest Ukrainian poetess, who wrote several volumes of exquisite lyrical poetry and many poetical plays. She knew many languages and was exceptionally well-read in history and the literatures of the world. She used her knowledge of English to earn her living in Cairo, where she had to spend her winters, for health's sake, by giving private lessons to rich Egyptians desiring to learn English. She was a beautiful girl but an invalid, like Elizabeth Browning, crippled on the left side by sarcoma of the bone; she bore her sufferings bravely, accepting them as an inevitable part of life.

Although many of her poems tell us about heroes and heroines of the ancient Hebrews, Greeks, Romans or a sculptor

living among the American Puritans from the "Mayflower", she is regarded as the poetess of Ukraine's liberty. In this short poem she tells her countrymen that they should bear in mind what the famous Scottish hero, Robert Bruce, did after he learned his lesson in perseverance from a little spider.

82

The counterpart of Robin Hood is known in Ukraine as Oleksa Dovbush, who lived with his merry band of followers in the Carpathian Mountains. He paid unexpected visits to the most harsh and inhuman feudal lords and officials, punishing them for their unjust treatment of their serfs, and distributing the looted money among needy people.

Osyp Yuriy Fedkovych (1834-1888) wrote a masterful poem about Dovbush. Only a few of its opening stanzas are produced in this reader. He also wrote a play about the hero. Fedkovych knew a great deal about Dovbush because he lived in the vicinity of Dovbush's exploits. There is something very refreshing about Fedkovych's poetry and short stories.

83

Ivan Franko also wrote many delightful stories and poems for children. We have given here an adaptation of his story "The Painted Fox".

86

This is a resume of the sixteenth century duma, a type of ballad. Just like Olesya (No. 66), Marusya Bohuslavka also served her people. The former prevented her people from falling into Tatar captivity while the latter girl set the Cossacks free after they had been captured and imprisoned by the same enemy.

88

The popular story of the Canadian heroine, Madeleine de Vercheres, is here retold in Ukrainian.

90

George W. Simpson is professor of history at the University of Saskatchewan. He is an authority on Ukrainian history and culture and knows the Ukrainian language. He has been closely associated with many important events in Ukrainian Canadian life. His booklet **Ukraine: An Atlas of Its History and Geography** should be read by all who have an interest in Ukraine. For his contributions to Ukrainians Professor Simpson received an honorary Ph. D. degree from the Ukrainian Free University in Munich, Germany.

94

Watson Kirkconnell's book **Canadian Overtones** contains his introduction, articles and his translations of Canadian poetry of ethnic groups other than British or French.

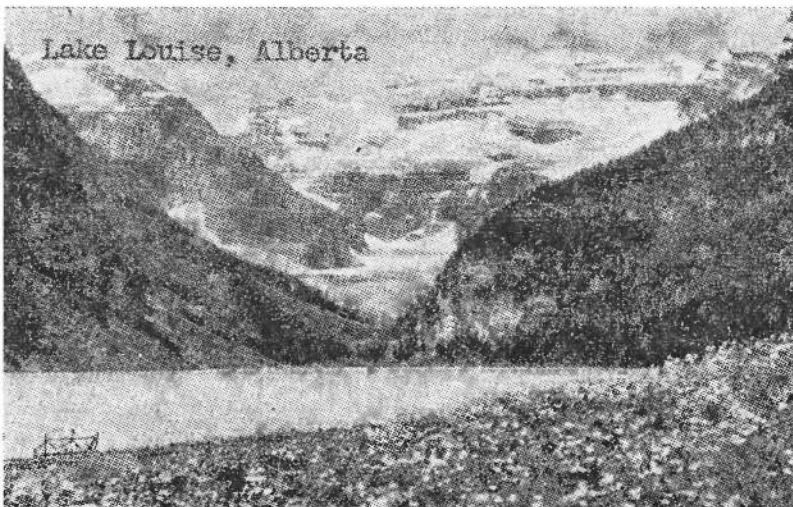
This Canadian poet, writer, philosopher and publicist is a literary critic and authority on the literatures of the ethnic groups in Canada. He has translated into English verse many poems of Ukrainian and Ukrainian Canadian literature, including "The Lay of Prince Ihor's War". Many of his books and articles in journals and magazines deal with the Ukrainian Canadians. Dr. Kirkconnell, former professor of English at United College, Winnipeg, and for many years the president of Acadia University, Wolfville, Nova Scotia, has been a guest speaker at many conventions of Ukrainian Canadian organizations and at congresses of the Ukrainian Canadian Committee. The Ukrainian Free University in Munich, Germany, conferred an honorary Ph. D. degree on him.

97

Yar Slavutych has been appointed in the spring of 1960 to the Slavic Studies department in the University of Alberta. He is a well-known poet and translator, with several books of poetry to his name. Some of his poems have been translated into English and other languages. Some of the verses of John Keats have been translated by him and published in a chapbook in 1958. In 1959 a book of his verses in English translation, *Oasis*, was published in the United States.

APPENDICES

Appendix A

HIGHLIGHTS OF UKRAINIAN LITERATURE (Adaptation)

If you start treating a man from Scotland as an Englishman, he may glare at you fiercely and retort: "I am a Scot." It is as dangerous to treat a Ukrainian as a Russian. He likewise will retort: "I am a Ukrainian." But there are still some old-fashioned people in the world who persistently write of South Russians and of South Russia, instead of Ukrainians and of Ukraine.

Ukraine is not a small country. It is really larger in area than France and occupies the rich and fertile country north of the Black Sea. Its population is forty-two million. Ten million Ukrainians are living outside the borders of the homeland. Several million of them are found in settlements extending across Asia to the Amur river mouth and Korea. There are about a million and a half in the United States, thousands of them in South American countries, European countries and in Australia. Over half a million Canadians are of Ukrainian origin.

Historical Background

Since Ukraine is extremely rich in natural resources and lacks easily defensible borders, it has been the prey of many invading peoples and neighbouring states. Emerging from a period of tribal organization, the area was consolidated into a powerful state in the ninth century around the capital city of Kiev. This Kievan state, as it is called, was second in power and culture only to the contemporary Byzantine Empire of the Greeks. Christianity was made universal by Volodymyr the Great in 988. Weakened by its continued struggle with various nomadic invaders from Asia, and by the internal strife of its princes, this first flourishing state collapsed in 1240 before the mighty onslaught of Ghengis Khan and the Tatar-Mongolian hordes from Asia. The land was ruined and pillaged, and culture sank to a low ebb.

The next phase of Ukrainian history was the association of Ukraine with Lithuania. The Lithuanians were consolidated through their resistance to the attempt of German crusaders to conquer their country. Not only did the Lithuanian warriors, under princely leaders, repel the German knights, but they spread southward over the devastated Ukrainian lands. They accepted Christianity. Their princes intermarried with the descendants of the old Ukrainian ruling families who retained their language, customs and laws. Thus Ukraine, recovered from the Tatar invaders, became an ally or associated part of Lithuania.

Lithuania itself, however, became united with Poland, first, through a loose dynastic union in 1385, and then finally through a complete unity which was established in 1569. Thus Ukraine, through Lithuania, was absorbed by Poland and a long stormy connection with the Poles was enforced. The Polish feudal landlords extended their rapacious aggression into the rich steppe lands of Dnieper river area. The Ukrainians on this frontier, between the Polish lords in the west, and the receding but fierce Tatar hordes to the south and east, developed their own special free warrior group, the Cossacks, and ushered in the heroic period of Ukrainian history, famous in song, legend and literature, the Cossack period.

The Cossacks maintained constant watch and skirmishing against the Tatars. Behind their protective shield Kiev again became a flourishing cultural centre. The Cossacks also resisted the aggression of Polish lords backed by Polish armies. After several clashes, a wide popular Ukrainian revolt in 1648 under Hetman Bohdan Khmelnytsky swept Polish landlords and Polish rule out of Ukraine and left the Cossack government in control. In order to maintain independent control Khmelnytsky had not only to deal with Tatar host to the south, now under the powerful Turks, and the Polish government anxious to regain power, but also against the Muscovite state in the north. Single-handed the task was overwhelming, so Khmelnytsky sought alliance with the Russian Tsar in 1654. This alliance with

Moscow ushered in the next tragic phase of Ukrainian history.

The Russian Tsars gradually extended their control over Ukraine in spite of Mazeppa's valiant attempt to free the state in 1709 through alliance with Charles XII of Sweden. In 1783 the Russians eliminated the last remnants of free government set up by the Cossacks and at the same time through successive partitions of Poland took over the remaining Ukrainian area, with the exception of Galicia and Bukovina, which went to Austria.

During the nineteenth century Russia transformed Ukraine into an ordinary Russian province. Underneath the governmental system the Ukrainian common people retained their language and cherished their folk traditions. When Russian Tsardom crashed in 1917 the Ukrainians immediately re-established an independent state. It was not strong enough to defend itself and three years later was overrun by its enemies. The Second World War (1939—1945) brought all of Ukraine under Soviet Russia and behind the Communist Iron Curtain. It has distinct political boundaries and carries the name Ukrainian Soviet Socialist Republic. Ukrainian is the official language of the state, with Russian as the secondary language. The Ukrainian Republic is meshed into the Union of Socialist Soviet Republics. It is represented separately as a member of the United Nations Organization, still under pressure and domination of the centralistic power of Moscow.

Ukrainian Literature

Before the coming of Christianity to their land the Ukrainians possessed an extensive oral literature consisting of folk songs, stories, legends and proverbs. The language had developed sounds and forms to express intimate personal feelings.

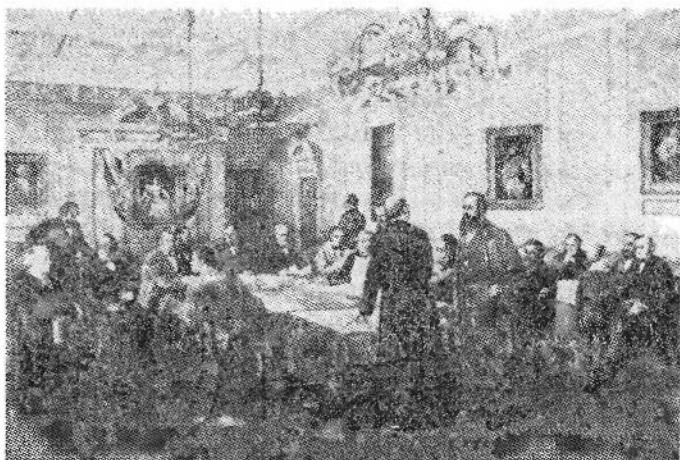
Written literature began on a permanent basis with the introduction of Christianity. The Church introduced the so-called Old-Slavic written form. It was extended not only to Ukrainians but also to other Eastern Slavs. In Ukraine the

Old-Slavic language was pronounced in conformity with the sounds of the Ukrainian speech. In time it also absorbed many Ukrainian words. Many Ukrainian literary works were written in such a Ukrainianized Old-Slavic language, such as chronicles, literary anthologies, stories and even poems. Yet it always remained the language of the clergy and the officials. It never acquired in Ukraine the strength to produce such highly artistic and spontaneous literary works as it is possible to create in the native language of the people. In general, Ukrainians nudged each other in fun when some of their officials spoke to them in Old-Slavic.

The most brilliant masterpiece of the Kievan state period was the long poem "The Epic of Prince Ihor's War", written in 1187. It has been translated into all the principal languages of Europe. A Canadian, Dr. Watson Kirkconnell, has made a very fine translation of it into English.

A revival of Ukrainian literature took place during the Cossack period. Academies and literature were patterned after the best in Western Europe. From the people there was an outburst of folk songs which recounted the deeds of the Cossacks in their struggle against the fierce Tatars and Turks. Ukrainian minstrels, known as kobzars, composed the duma, a type of ballad, which glorified the heroic exploits of the Cossacks or lamented the losses inflicted by foes and the tragedies experienced by gallant youths and innocent maidens. The destruction of the Cossacks by Russia in the eighteenth century ended this period of literary productivity. Nevertheless, these songs and tales became the precious treasure of the Ukrainian people, identifying and sustaining Ukrainians, in the period of their submergence which followed.

When it looked as if Ukrainian literature was doomed, it remained to Ivan Kotlyarevsky (1769—1838), a poet and teacher, to discover wherein lay the strength and wisdom of his own countrymen. While living in a Ukrainian village he learned hundreds of Ukrainian folk songs. He found out that his rustic countrymen had very fine ceremonies for parties, weddings, feasts, and other social gatherings.

FATHERS OF CANADIAN CONFEDERATION, 1867

Knowing that the Russian Tsar might object to a serious book in Ukrainian, Kotlyarevsky wrote a versified comical version of Virgil's Aeneid in Ukrainian. The book was printed in 1798 and was an immense success. Even Russified Ukrainian landlords roared with laughter at the Trojans singing Ukrainian songs. Later on Kotlyarevsky depicted the fine manners and spirit of neighbourliness of the Ukrainians in his well-known operetta "Natalka of Poltava."

The rural life in Ukraine attracted other writers. Hryhory Kvitka wrote stories, plays and novels. One of the best of these is the novel "Marusya" which has been translated into English by the Canadian authoress, Florence R. Livesay.

It was Taras Shevchenko (1814—1861), however, who raised Ukrainian to the dignity of a literary language. It was his book of poems, called "The Kobzar", published in 1840, that sounded to all Ukrainians like the trumpet of an angel that had come to rouse them from "the dead". Shevchenko was born a serf. It was discovered that he had a talent for painting and later that he had an amazing facility in poetic expression. His writings swept the Ukraine like a steppe fire, for in simple but powerful language he resurrected the glorious past of the Cossacks and struck out against the evils of Russian tyranny. The Ukrainians recognized him as the spokesman for their liberty. Fearing the effects of his poetry the Russian government exiled Shevchenko to Asia and forbade him to write or paint. After his release, he lived three years longer, writing and painting. Spiritually he still lives and his vision of Ukraine as a nation "in the family of free nations" still shines. Shevchenko is the greatest literary genius of Ukrainian literature.

The Tsarist government issued two decrees, in 1863 and 1876, banning Ukrainian language for literary purposes. This did not achieve its purpose. The literary current continued. The publishing centre was transferred to Lviv, capital of the Province of Galicia, which since 1772 was under the milder government of Austria. What Shevchenko did through poetry, Maria Markovych (Marko Vovchok)

did through her Ukrainian stories. Other writers followed. Panko Kulish wrote fine stories and poetry, and translated a dozen of Shakespeare's best plays and the Bible. Stepan Rudansky wrote lyrics, humourous verse, and translated Homer's "Iliad". Homer's "Odyssey" was translated by Petro Nishchynsky. Osyp Yuriy Fedkovych wrote both poems and plays.

In Galicia, the Western Ukraine, the Ukrainian literary revival was begun by Markian Shashkevych (1811—1843). His poems and stories appeared in 1837 in a book called "The Water Nymph of the Dniester". Thus in the latter half of the nineteenth century, continuing into the twentieth, there developed intense literary activity both in the Eastern and Western Ukraine. The roll call of writers swelled to an impressive list: Mykhaylo Kotsyubynsky, B. Lepky, M. Starytsky, Ivan Tobilevych, Borys Hrinchenko, Volodymyr Samiylenko and many others. Mykhaylo Hrushevsky wrote a monumental history of Ukraine and was followed by a fellow-historian, Dmytro Doroshenko.

Among the galaxy of writers two stars are of special interest. One was Lesya Ukrainka (1871—1913), a frail woman of an unconquerable will, who wrote several volumes of lyric poetry and versified plays. Her range of themes was as wide as Shakespeare's, extending from the ancient Hebrews, Egyptians and Romans to the "Mayflower" Puritans in America and to contemporary times.

The other star of even greater magnitude was Ivan Franko (1856—1916). In poetic creativeness he rates with the finest poets of the world. Franko is often regarded as the Ukrainian "Moses", the title of his masterpiece.

Contemporary Ukrainian literature has continued the trends established in the nineteenth century and has contributed new forms, new interpretations. The émigré poets and writers such as Oleksander Oles and Ulas Samchuk are champions in the struggle for Ukrainian freedom. The Ukrainian genius is still represented in such writers as Maksym Rylsky and Pavlo Tychyna, some of whose poetry transcends the temporary political scene.

In conclusion one may say that Ukrainian literature contains a wealth of varied writing reflecting the dignity, feeling and aspirations of the Ukrainian people. It compares favorably with other national literatures. It contains this message for the world: Only through pure and sincere brotherly and neighbourly love and co-operation can mankind achieve its greatest development and the fulfilment of its destiny.

P. Y.

Appendix B**UKRAINIAN CANADIAN
LITERATURE**

(Adaptation)

The Ukrainians began to settle in Canada in 1891. These sturdy and hard-working pioneers cleared vast regions in Western Canada of bush, roots and rocks and turned them into rich fields. They helped to connect scattered settlements with railroads and highways. In addition to their habits of work the Ukrainians also brought their cultural heritage. They built their domed churches and community halls. On Sunday, before noon, they went to their churches, and in the afternoons they met again in their community halls where they had modest libraries of Ukrainian literature and where they held their social gatherings and concerts. Folk songs, plays, speeches and dances provided entertainment, and formed the basis for later more purposeful educational activity.

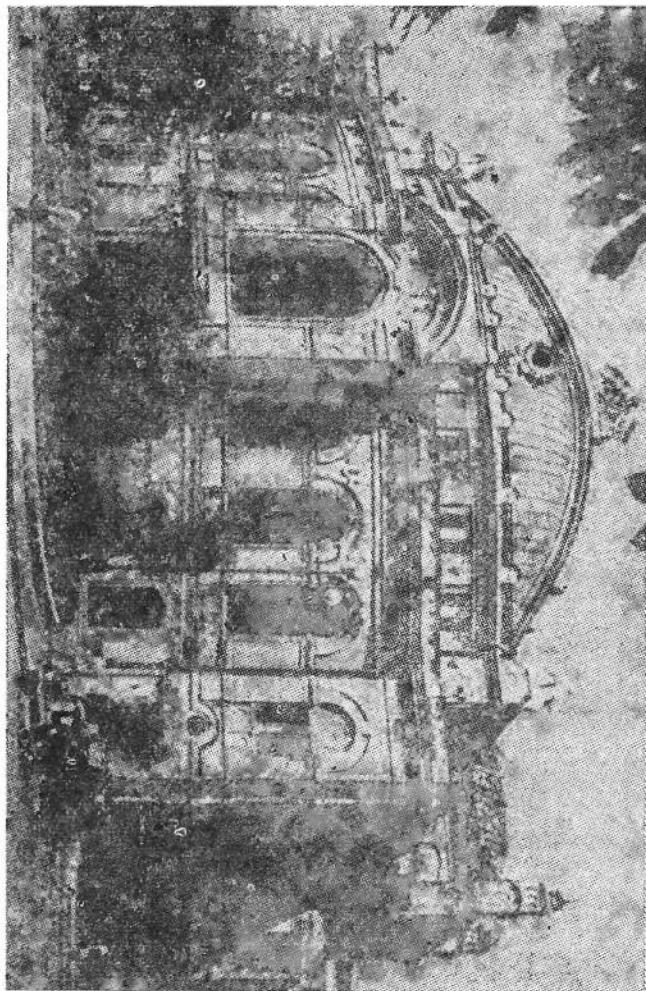
The literary tastes of these early pioneers were simple but satisfying. They loved to sing their folk songs and soon some of them began to compose new songs patterned on the old ones but with a Canadian background. Hundreds of such verses began to appear in Ukrainian weekly newspapers published in Canada. Short stories, novels, plays and serious articles began also to appear in the same papers written by people who felt the exhilarating urge to express themselves. Evidence of the popularity of poetry among the settlers was the appearance in 1908 of Theodore Fedyk's chapbook of nineteen songs entitled "Songs of the Old Country and the New" which went through six editions and sold over 50,000 copies. There was hardly a Ukrainian pioneer farmer or worker who did not carry a copy of it in his pocket.

The first Ukrainian play was published in Canada in 1909. It was written by John Bodrug and was called "Ubiynyky" (The Killers). The first Canadian edition of Taras Shevchenko's poems, The Kobzar, in two volumes, came off the Ukrainian press in Winnipeg in the same year. That city was thus early established as the chief centre of Ukrainian culture in Canada.

After a quarter of a century the Ukrainian settlers in Canada became fairly well adjusted to the new way of life in Canada. Some of them had even bank accounts. They now began to think seriously about their children's future. They were not satisfied with their own elementary education. As there were no high schools yet in the rural communities where they lived, the Ukrainians opened their first residence for students in 1915 in Winnipeg. Next year they founded the P. Mohyla Institute for students in Saskatoon and a year later there was established the Sheptytsky Bursa in St. Boniface in Manitoba. By this time some of their sons were already fighting with the Canadian Army in Europe in defence of Canada and liberty. Soon their sons and daughters began to graduate from High Schools and Normal Schools. Before the First World War came to a close in 1918, a few of their sons graduated from Canadian universities.

After the war Ukrainian Canadian social structure was reaching stability. The new wave of immigrants who participated in the struggle for Ukraine's statehood had much to offer to literary creativeness. The most recent influx, since 1947, included many poets, writers and scholars of achievement, whose new contributions enriched the growing treasure of Ukrainian Canadian literature.

The Ukrainian Canadian authors may be classified into several groups. The pioneer group of writers includes such names as Paul Krat (Crath), Ivan Bodrug, Vasyl Kudryk, Apolonariy Novak, Yakiv Maydanyk, Semen Kovbel, Dmytro Hunkevych, Panteleymon Bozhyk, and others. They wrote about Canadian pioneer matters, though they were educated in Europe.

OPERA THEATRE in KIEV

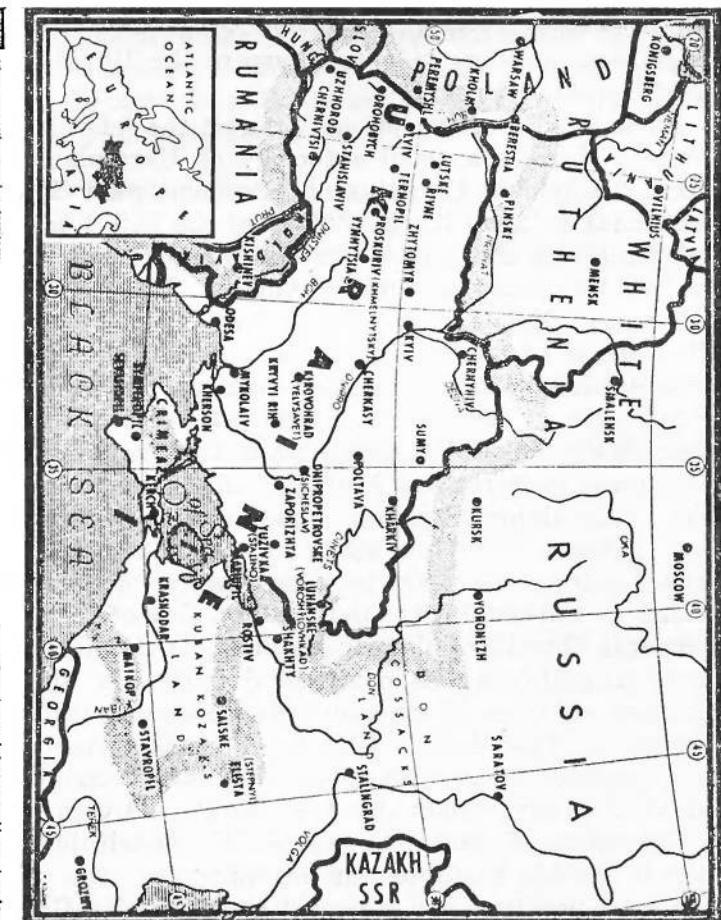
Another group of writers, also of European education, came to Canada after the First World War. They include such names as Oleksa Luhowy, M. I. Mandryka, T. K. Pavlychenko, M. Ichnyansky, Natalia Kohuska, and others. Their themes pertain to both Ukraine and Canada.

After the Second World War several scholars and writers came to Canada among whom was Leonid Biletsky, J. B. Rudnyckyj, Dr. Ivan Ohiyenko (Metropolitan Ilarion of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada), O. Starchuk, Ulas Samchuk, Iryna Knysh, and others.

A group of special interest is composed of Canadian-educated, or Canadian-born writers of Ukrainian origin. Honore Ewach, Michael Petrivsky, Elias Kiriak, Tetyana Shevchuk and Savella Stechishin were born in Ukraine but came to Canada as children and were educated here. Ivan Danylchuk was associated with this group, though he was born in Canada. All of these authors, except Elias Kiriak, are bilingual. Other authors such as Myra Lazechko-Haas, Vera Lysenko, William Paluk and Paul Yuzyk were born and educated in Canada. These write in English but their subjects are in the field of Ukrainian Canadian life.

Most of the literary works of the Ukrainian writers in Canada appeared serially in such pioneer Ukrainian weeklies as *The Canadian Farmer* (since 1903), *The Ukrainian Voice* (since 1910), *The Canadian Ukrainian*, and *The New Pathway*.

There is also a group of British Canadian writers who have interested themselves in Ukrainian literature. Florence Randall Livesay translated a great number of Ukrainian folk songs and poems. Her book, *Songs of Ukraina*, was published in 1916. Her translation of Kvitra's novel, "Marusya", was printed some years later. Dr. Alexander J. Hunter published a book of translated selections from Shevchenko's "Kobzar" in 1922. Dr. Percival Cundy published two books of translations from Ivan Franko's poetry and a fine volume of translation of some of the important poems of Lesya Ukrainska. Dr. Watson Kirkeconnell has published

translation of Ukrainian Canadian poetry in "Canadian Overtones". He has written a number of works dealing with Ukrainian Canadians. His annual survey of Ukrainian Canadian literature in the University of Toronto Quarterly is an invaluable record. Professor George W. Simpson's booklets and writings help to interpret the Ukrainians to English-speaking world.

Among books of exceptional interest the following may be noted. There is a small anthology of Ukrainian poetry entitled, "Antolohia Ukrayinskoho Pysmenstwa v Kanadi". Elias Kiriak's "Syny Zemli" ("Sons of the Soil") is a long novel describing the joys and tribulations of three generations of Ukrainian settlers in Alberta. Honore Ewach's short novel "Holos Zemli" (The Voice of the Earth) describes life of Ukrainian pioneers in the north wooded part of Manitoba. Ukrainian-Canadian folklore is included in two collections, a book by W. S. Plaviuk called "Ukrayinski Prypovidky" published in Edmonton in 1948 containing some six thousand proverbs and Prof. J. B. Rudnyckyj's scholarly books, "Ukrainian Canadian Folklore and Dialectological Texts" published in Winnipeg in 1956 and 1958. Prof. Paul Yuzyk has for some years been carrying on historical researches in Ukrainian-Canadian history. One of the first of his study is "The Ukrainians in Manitoba: A Social History". A truly magnificent and monumental work is the four illustrated volumes of Shevchenko's "Kobzar" edited and annotated by Prof. Leonid Biletsky. Equally monumental is the "Complete Ukrainian-English Dictionary" compiled by Prof. C. H. Andrusyshen and J. N. Krett, and published by the University of Saskatchewan. J. W. Stechishin's Story of the P. Mohyla Institute clarifies many of the pioneer educational problems and his scholarly Ukrainian Grammar for the Canadian schools aids to perpetuate here the best of the Ukrainian cultural heritage. The monumental work of Savella Stechishin on Ukrainian Cookery and her handbook on Ukrainian embroidery also help to enrich Canada with the wealth of the Ukrainian cultural achievements. In

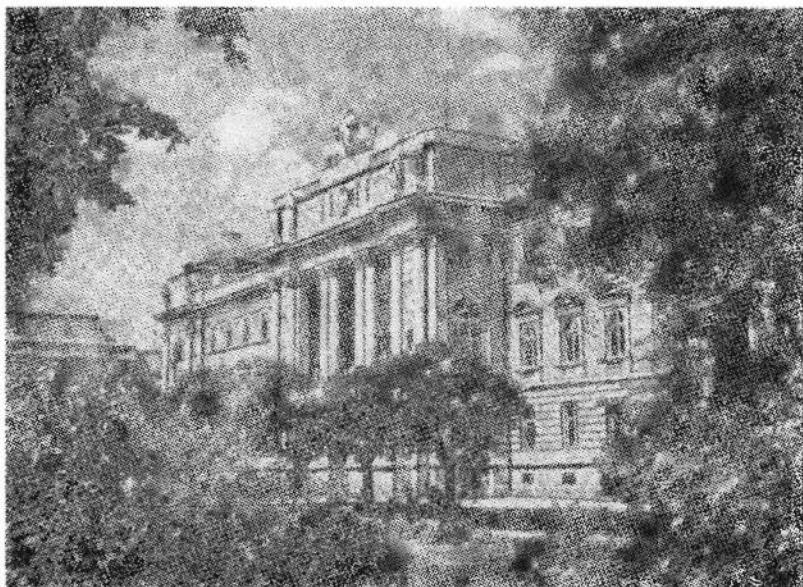
the spring of 1960 the weekly Ukrainian Voice began to print serially Olha Woycenko's "Annals of Ukrainian Life in Canada".

Branching out from the main stem of Ukrainian culture, Canadian Ukrainian literature can be seen as vigorous growth, but one which still requires the sap of the ancient trunk of language and tradition. Already it is giving diversity and breadth to a Canadian literature, which, though young, is promising and dynamic.

Reference, in English:

C. A. Manning, *A Story of the Ukraine*
C. A. Manning, *Ukrainian Literature*
P. Y.

UKRAINIAN - ENGLISH VOCABULARY

UKRAINIAN UNIVERSITY in LVIV

IN CASE OF NEED,
CONSULT ONE OF THESE
DICTIONARIES:

1. A Complete Ukrainian - English Dictionary, 1163 pp., by Andrusyshen & Krett. (Saskatoon).
2. Ukrainian - English Dictionary, 1018 pp., by Podvesko. (Kiev).
3. English - Ukrainian Dictionary, 792 pp., by Podvesko. (Kiev).

A — a

a — but, (and)
абі — so that, if only
або — or
автó — automobile, car
автóбус — autobus, bus
адвокáт — lawyer, barrister
аджé ж — certainly
адрéса — address
аж — till
аж до — up to
Áзія — Asia
áкер — acre
актóр — actor
актрíса — actress
алé — but
алгóнквени — Algonquins
Албéрта — Alberta
áльгебра — algebra
алмáз — diamond
áнгел — angel
Áнглія — England
Андрíй — Andrew
анí - анí — neither - nor
анý — come on, let's do it
аптéкар — druggist,
 apothecary
аркáн — lasso, noose; Ukr.
 dance
áрмія — army
артист — artist
артистка — lady artist

B — б

ба — indeed, bah!
бáба — (vulgar) woman,
 grandmother
бáбка, бабúня —
 grandmother, grandma
багáтий — rich, wealthy

багатíти — to become rich
багáто — much, many
багнó, багнíще — swamp,
 mire
бажáння — desire, wish
бажáти — to wish, desire
базár — market (place)
бáйка — fable
банк — (money) bank
бáнька — jar, tin, can
батíг — whip, lash
бáтькíвщина — fatherland,
 native country
бáтько — father
бач! — just look! imagine!
бáчити — to see
бджолá, пчолá — bee
без — without
безграñчний — limitless,
 infinite
безконéчний — endless
безмéжний — infinite,
 boundless
безперерíвно —
 continuously
безпéчний — safe
безпошáдно — ruthlessly,
 mercilessly
бéйзбол — base-ball
берé — (he) takes
бéрег — beach, bank
берéза — birch
бéрезень — March (month)
бéсіда — a talk, chat
Бéскид — Beskid (mountains)
билина — stem, stalk
билó — stalk
бýти — to hit, to strike
бýтися — to fight
Бíблія — Bible
бíгати — to run
бíдá — poverty
бíднíший — poorer
бíдувáти — to live in poverty

біж! — run!	бракувати — to lack	
біжть — (he) runs	брат, братів — brother	
бій, бою — fight, battle	брàти — to take	
бік, бóку — side	брехати — to lie, to tell falsehood	
білий — white	брехня — a lie, falsehood	
білий день — broad daylight	брýзка — spray	
білітися — to look white	брýтва — razor	
біля — at, nearly	Брýтиш Колýмбія — British Columbia	
біль — pain	брóви — brows	
більше — more	буде — it will be, it's enough	
бір, бóру — forest, grove	будень, будня — work day, mundane	
біржа — stock-exchange	будýнок — a building	
благословляти — to bless	будýти — to awaken	
блíжче — nearer	будóва — construction, building	
блíзько — near	будувати — to build	
блíск — glitter, gleam, flash	будучинá — future	
блíскавиця — lightning	будъ лásка — if you please	
блíскати — to flash, to glitter	буýний — luxuriant, wild	
блíскúчий — glittering	бúкva — a letter (of alphabet)	
блища́ти — to sparkle	бу́ркотíти — to gurgle, grumble	
блідáй — pale	бу́рчáти — to grumble	
бліднути — to become pale	бу́рýя — a storm	
бо — because	бу́р'ян — weed	
Бог — God	бу́ти — to be	
бодáй — at least	б'ю́ться — they are fighting	
божествó — deity, divinity	B — в	
боліти — to ache	вагá — weight, importance	
болóто — marsh, mud, mire	важкити — to weigh	
бóлю - біль — pain, ache	важливíй — important	
борéць — fighter, champion	важній — valid, important	
бóри — pine woods, pine forests	вакáції — vacation, summer holidays	
боронити — defend	валýти — to wreck, to pull down	
боронитися — to defend oneself	валýтися — to crumble down	
боротися — to struggle, to wrestle	валю́та — currency (money)	
борщ — beet soup, borshch	вапнó — lime, white wash	
бóчка — barrel	варéний — cooked, boiled	
бóю - бій — fight, battle		
Бóйн — Boyan (name of a Ukr. minstrel)		
боятися — to fear, to be scared		

- варити** — to cook, to boil
вáртісний — valuable
вáртість — value
вáрто, варт — it is worth
vas - vi — (accus. case)
Василь, Василько — William,
 Billy
ватáга — a band (of men)
вáтра — bonfire
ваш - vi — (your)
вбýти — to kill
вбýтий — killed
вбíк, набíк — aside
ввижáтися — to appear
 (in a dream)
ввїйтí, увійтí — to enter
вволýти — to grant
вгóру — up, upward
вдавáти — to pretend
вдаé — he pretends
вдáрити, вдарýти — to hit,
 to strike
вдирáтися — to force one's
 way in
вдовá, вдовиця — widow
вдоволýти — to satisfy
вдолýну — down, downward
вдрóге — again, once more
вдячный — thankful, grateful
ведмíдь — a bear
вéжа — tower, turret
везтí — to transport
Великден — Easter
великíй — big, great
величéзний — huge
вербá — willow
верблóд — camel
вéресень — September
вернýтися, вертáтися — to
 return
верстáт — work bench
вертíти — to bore (a hole)
вéрхи (вéрхом) на конí —
 mounted, on horseback
- верховíнець** — highlander
верховíнський — highland
верх, вершóк — top, peak
весéлий — gay, merry, jolly
весéлка, ráйдуга — rainbow
вéсело — merrily, gaily
веснá — spring (season)
веснíвка, веснíянка — a spring
 song
вестí, водýти — to lead,
 guide
вечéря — supper
вечéрятí — to eat supper
вéчíр, вéчора — evening
вже, ужé — already
взагалí — generally
вздовж — lengthwise
взíр, взóру — design, pattern
взува́тися — to put on shoes
ви — you
вýбити — to trash
 (in punishment)
вýвар — solution
вýвíрка, бíлка — squirrel
вýгляд — view, prospect
виглядáти — to seem
вýгнati — drive out, chase
 away
вýголосити — to deliver
 (a speech)
вигýкувати — to cry out
вид — view, sight
видáток — expense
видéлка — (table) fork
вýдко, вýдно — evident, it
 is seen
вýдумати — to invent, to
 design
вýзволенí — liberated
вýзволити — to free
вýздоровíти — to get well
вýйди! — come out
вýйду — I shall come out
виймáти — to take out

- выйти** — to come out
викинути — to throw out
вілізти — to crawl out, to climb up
вимова — pronunciation
вимовляти — to pronounce
війнен — indebted, owing
вино — wine
випадковий — casual, accidental
випадок — incident
випасати — to graze, to tend
випити — to drink (out)
виплата — wages, the amount paid out
виплатити — to pay out
випробувати — to straighten out
віраз — expression
вирити — to hollow
вірій — tropical countries (where the birds pass the winter)
вирішити — to decide
вісісти — to disembark
вісказати — to express
віскочити — to jump out (or on)
віслухати — to hear (to the end)
високий — high, tall
високо — high up
висота — height
виступити — to come out, to perform
вітворення — the thing created
вітяг — extract, excerpt
вітягати — to pull out
вихор — whirlwind
вичищати — to clean out
вичищений — cleaned out
вишивати — to embroider
вишивка — embroidery
- вишнёвий** — cherry, adj.
вішня — cherry-tree, cherry
віще — higher up
вівсяна каша — porridge
вівторок — Tuesday
вівця — a sheep
вівці, овечь — sheep (plural)
від, од — from
відбирати — to take away
відбитка — a copy, replica
відбуватися — to happen
відважний — brave, courageous
відвідати — to visit
відвідини — a visit
відвернути — to turn away
відгадка — answer, solution
віддати — to return, to give back
віддзеркалення — reflection
відділ — section, department
відібрати — to take away
відігнати — to drive away
відійті — to depart, to go away
відімкнути — to unlock
відірвати — to break off, detach
від'їхати — to go away (riding)
відклáсти — to put away, to postpone
відколý — since, from that time
відлетіти, відлітати — to fly away
відмальбовувати — to copy (a painting)
відмінний — different, improved
відмовлятися — to refuse, to decline
відновити — to renew
відомий — known

відомо — it is known	вірно — faithfully
відписати — to copy (of writing)	вірш, віршик — verse, poem
відповідний — proper, fit	вісім — eight
відповісти — to answer, reply	вісімдесят — eighty
відповідь — answer, reply	вісімнадцять — eighteen
відпочивати — to rest	вісімсот — eight hundred
відпочинок — a rest	вістка — news (one item)
відступати, відступити — withdraw	вісті — news (many)
відступивши — having stepped back	вітамін — vitamin
відрáзу — at once, immediately	вітати — to greet
відрізати — to cut off	вітер — wind
відрó — pail	віче — meeting
відрубати — to cut off, to chop off	вічно — eternally
відсунути — to push aside	вішати — to hang (up)
відтак, опіслá — then, afterwards	віщýн — seer
відцвістí — to finish blooming	віяти — to blow
відчиненýй — opened	в'їжджáє — he enters (riding)
відчинити — to open	в'їздити, в'їхати — to enter (riding)
відшукати — to find out	вкáзвати — to point out
віз, вóза — wagon	вкінцí — at last, finally
віза — visa	вклад — contribution
візít — visit	вкладка — fee
візитóвий — visiting	вкладáти — to put in
візóк — a cart, wagon	вкráсти — to steal
візьмéте це? — will you take it?	вкусítи — to bite (in)
війná — war	вкúчитися — to be bored
військо — army, troops	влазítи — to creep in
вік — age, century	влáсник, властíтель — proprietor, owner
вікнó — window	власть — authority, management
віл, волá — ox	вліzáти — to crawl in
він — he	влітí — in summer
Віnnípég — Winnipeg	вмиráти — to die
вінóк — wreath, laurel	вмítъ, мýттю — in
віра — faith, religion	вмоcháti, вмоchítи — to dip in
вірити — to believe	вночí — at night
вірність — loyalty, fidelity	вовк — wolf
	вóвком — like a wolf (of manner)

- вогóнь, огóнь** — fire
водá — water
водопáд — waterfall
вождь — leader
возýти — to carry (in a wagon)
волейбол — volleyball
воліти — prefer
володáр, владáр — a ruler (king)
володáрка, владáрка — a ruler (queen)
волосíнка — a hair
Волосожár — constellation of the Pleiades
волóсся — hair
вóля — freedom, will
вона — she
вонí — they
вонó — it
воркотíти — to grumble
ворбна — a crow
восени — in autumn
восьмий — eighth
воюватíти — to wage war
войк — soldier
впасти — to fall down
вперéд — forward
впíрнути — to dive, to sink
вплив — influence
впуститíти — to let in, admit
вráдуватися — to rejoice
вráдуваний — pleased
враз — altogether
враңцí — in the morning
вróдити — to give birth to
врочисто — solemnly
врятувáти — to save
все, усé — everything
вспелодючий — all-producing, ever fertile
встигáти — to be on time, scarcely
всихáти — to dry up, wither
- всí, усí** — all
вслíд — in the tracks
вставáти — to get up, rise
вступ — introduction
всунути — to push in
всíди — everywhere
всíкий, усíкий — every, various
втéча — flight, running away
втиратíти — to wipe, to dry (with a towel)
втíк — escaped, ran away
втомíтися — to get tired
втомлений — tired
втопíтися — to get drowned
втýти, утýти — to cut
вúдка — a fishing rod
вузéнький — very narrow
вузъкýй — narrow
вúлиця, у́лиця — street, alley
вус — moustache (one hair)
вýса — moustache
вчéний — learned, scientist
вчýнок — deed
вчýти — to teach
вчýтися — to learn, to study
вхíд — entrance
вчóра — yesterday
в'язáти — to tie (up)
в'язи — the back of the head
в'януть — to wither
- Г — г і Г — г**
- гáвкати** — to bark
Гавкó — Havko (Barker)
гáдка — thought, notion, idea
газ, газ — gas
гадюка, гáдина — snake
газолíна, газолíна — gasoline
гай, — grove, bush
гáлас — noise, rumpus, tumult
гáлон, гáлон — gallon
галúзка — branch, twig

Гáля — Helen
 гарáж, гарáж — garage
 гарéм — harem
 гарнéнька — damty, nice
 гарний — beautiful,
 handsome, fine
 гарячé — hot
 гасíти — to put out,
 extinguish
Гебрíдські островí —
 Hebrides
 гвáрдія — guard
 гей — hey
 ген-ген — far-away
 герóй — hero
 героíчний — heroic
 геть — away
 гéтъман — hetman (Ukraine's
 ruler)
 гýне — it dies or perishes
 гýнути — to die, to perish
 гíдність — dignity
 гíдно — in dignified manner
 Гíйом, Гíйом — Guillaume
 гíлка, гíлляка — twig, branch
 гíмн, гíмну — anthem, hymn
 гíр, горí — of mountains
 гíнейа, гвíнейа — guinea
 гíрко — bitterly
 гíрше — worse
 гíрший — worse
 гíсть, гóстя — guest
 глáдити — to pat
 глибина — depth
 глибóко — deeply
 глýпати — to glance at
 глядíти — to look at
 глянь! поглянь! — look, look!
 гм — hm
 гнáти — to drive
 гнів — anger
 гнівнíй — angry
 гніздó — nest
 гнобíти — to oppress

говорíти — to talk
 годíна — hour
 годíнник — clock, watch
 годítися — to agree
 гóді — enough
 гóйдатися — to swing
 гокеїст — hockey player
 гóкей, хóкей — hockey
 гокéйка — hockey stick
 голýтися — to shave
 головá — head, chairman
 голóвонька — head
 (endearment)
 гóлод — hunger, starvation
 голóдний — hungry
 гóлос — voice
 голосíти — to lament
 голосно — aloud
 голуб — pigeon
 голубка — pigeon (female),
 darling
 голубцí — pigeons,
 cabbage-rolls
 гомонíти — to murmur, to
 chat
 горá, горý, гíр — mountain
 горб — hill
 горбóк — a small hill
 гордий — proud
 гордошí — pride
 гордість — pride
 гóре — misfortune, woe
 горíх, опíх — nut
 горнéць — pot
 горобéць — sparrow
 горóд — garden
 горóдина — vegetables
 горóх — peas
 горшíк — small pot
 господáр — landlord, farmer,
 master
 господáрити — to operate
 efficiently
 господáрка — farming,

efficient management	гумá, гумá — rubber
господíня — housewife	гурагáн — hurricane
Госпóдь — Lord	гурт — crowd, group
гóсті — guests	гусáк — gander
гóстя — lady guest	гúска — goose
готóвий — ready	гúси — geese
готувáтися — to get ready, prepare	гучнíше — louder
гра — game, play	гúчно — in a loud manner, noisily
гранíця — boundary	
грань — embers	
гráти — to play	
гráтися — to play (as children)	
грéбінь — a comb	
грéки — Greeks	
грéбля — dam	
Грéція — Greece	
гриб — fungus, mushroom	
гríва — mane	
гrim! — bang!	
гrimíti — to thunder	
грíб, грóбу — grave	
грíм — lightning, thunder	
грíти — to shine (as the sun), to warm up	
грíх — sin	
грíшти — to sin	
громáда — community	
громадýнин — citizen	
громадýнка — citizen (female)	
громадýнський — civic, social	
громовíця — thunder-storm	
грóші — money	
грýбий — thick	
грýденъ — December	
грýди — breast, chest	
грýдочка — small lump	
губернáтор — governor- general	
гудíти — to rumble, to roar	
гук — uproar	
	Д — д
	давнинá — past times, past
	(із) дáвніх-дáвен — from times immemorial
	дáвній — ancient, old
	давнó — long ago
	далéкий — far
	далéко — far, afar, far away
	далечíнь, далинá — far away distance
	давáти, дáти — to give, donate
	далиná — far distance
	дар — a gift, a donation
	дáрмо, дармá — in vain, free of charge
	дармуváти — to loaf, waste time
	дарувáти — to donate
	дару́нок — gift, present
	дáти, давáти — to give
	дбáти — to take care
	два — two
	двáдцять — twenty
	дванáдцять — twelve
	двéрі — door, doors
	дверцýта — little door
	двí — two (ladies)
	двíр — (king's) court, yard
	двíрéць (залíзнýчий) — railway station
	двíстí — two hundred
	двóе — both (a man and a

woman)	
дворáк — courtier	дитячий — child's
дев'ятдесят — ninety	дівчá — small girl
дев'ятнáдцять — nineteen	дівчáта — girls
дев'ятсóт — nine hundred	дівчина — girl
дéв'ять — nine	дід, дідúсь — grandfather
дéколи — sometimes, occasionally	дідúх — Christmas sheaf or straw
дéкотрий — some of them	дійни́ця — milk-pail
демократичний — democratic	дійсно — really
демократíя — democracy	дійтí — to come (right to), reach
день, дня — day	ділýти — to divide
дéрево — tree	діло — act, deed
дерев'яный — wooden	дім — home, house
держáва — state, country	дірá, дірка — a hole
держák — handle	дістáти — to get, receive
дérжало — handle	діти, діточкí — children
держáти — to keep, hold	діямáнт — diamond
дéрти — to tear, rip, shred	діятися — to happen, occur
дéсять — ten	для — for
десь — somewhere	Дніпрó — Dnipro, Dnieper
детекти́в — detective	дня, день — day
дéхто — some (people)	до — to
дешéвий — cheap, inexpensive	добíгти — to reach by running
дéшо — something	дóбriй — good
дéякі — some (of them)	добрó — property
дзвíн — bell (large)	добровóлець — volunteer
дзвíніця — a belfry	добродúшно — kindly, genially
дзвíнкýй — sonorous	дóвгий — long
дзвінóк — bell	дóвго — (it took so) long
дзвінóчки сýні — bluebells	довídatися — to find out
дзвонíти — to ring	довír'я — trust, confidence
дзéркало — mirror	доганяти — to catch up
дзюб, дзъоб — beak	доглядáти — to take care, look after
дивíсь! — look!	доглядáч — watchman, guard
дívno — (it is) strange, odd	договíр — treaty
дивувáтися — to wonder	додавáти — to add
дíкий — wild, unruly	додáток — supplement addition
дим, димóк — smoke	додóлу — downwards
дирéктор — principal (of the school)	
дитíна — child	
дитя — infant, child	

додому — home, homewards	дрібний — tiny, fine
дожити — to live (the limit)	дрімати — to doze, nap
дозволити — to allow, permit	дріт, дроту — wire
дозрівати — to ripen, mature	дроба — fire-wood
доїдати — to finish eating	другий — second
дойти — to milk	дрючок — pole, switch
доказ — proof, evidence	дуб — oak
докинути — to throw in a little more, add	дуже — very
докінчти — to finish, complete	дужий — robust, strong
доктор — doctor	дума — thought; poem, duma
документ — document	думати — to think
долар, долляр — dollar	думка — thought, idea
долина — valley	Дунай — Danube
долоня — palm (of hand)	дунути — to blow
доля — fate, destiny, lot	дурний — silly, foolish
дома — at home	дурники — silly fellows
домішка — mixture, strain	дуті — to blow
дона́кá, до́ня, до́чка — daughter	дух — spirit
допитуватися — to interrogate	духовий — spiritual
допізна — until late	душá — soul
допомагати — to help, aid	дядько — uncle
дорікати — to reproach, complain	дякувати — to thank
доробитися — to get rich	дякую — thanks, thank you
дорога — road, way	
дорогá — dear (fem.)	
дорогий — dear (masc.)	
дорогоцінний — precious	
дорожити — to prize	
дорослий — adult, mature	
достичь — enough	
досконало — perfectly	
досягнути — to reach	
доходити — to arrive (walking)	
дочкá, дона́кá — daughter	
дошка — board	
дош — rain	
дрижати — to tremble	
дрібна, дрібнá — tiny slender	
	Е — е
	Ебéр — Hebert
	Едмонтон — Edmonton
	елевáтор — elevator
	енéргія — energy
	Є — є
	Євгéн — Eugene
	Єврóпа, Европа — Europe
	єднатися — to unite
	Ж — ж
	жáба — frog
	жáйворонок — skylark
	жálібно — sorrowfully, mournfully

жаліти — to pity, regret
жáлувати — to be sorry, pity
жаль — sorrow, pity
жарíюча — burning, flaming
жар-птиця — fire-bird
жарт — jest, joke
жартівлíво — humorously
жартувáти — to jest, joke
жáти — to reap
жвáвий — lively, active
ждáльня — waiting-room
ждáти — to wait
же, ж — a particle of
 emphasis
живíй — alive, lively
живít, животá — belly
живítися — to feed on
жилéтка — Gillette razor
жир — fat
жýтель — inhabitant
жýти — to live, reside
жýто — rye
життý — life
жíнка — woman, wife
жне — he reaps
жнець, женçí — reaper,
 reapers
жнивá — harvest
жнивárка, жáтка — binder
жóвтень — October
жóвтий — yellow
жовтíти — to turn yellow
жовтáвий — yellowish
жу́к — beetle
жупáн — cloak
журавéль — a crane (bird)
журбá — grief, worry, sorrow
журйтися — to grieve, to
 worry
журна́л, — magazine,
 periodical
журчáння — murmur (of
 water)

3 — з
з, із, зí, зо — with
за — behind, after
заадресóваний — addressed
забáва — play, game, party
забавлятися — to amuse
 oneself
забезpéчити — to ensure,
 safeguard
забирáти — to carry away
забýти — to kill
забігáти — to run into
заблукáти — to go astray,
 lose one's way
заборонýти — to prohibit
забрáти — to take away
забувáти — to forget
забýтися — to forget
зavváжити — to notice
зavvíroха — blizzard
зáвжди — always
завзýтий — stubborn,
 courageous
завзýтий спóртсмен —
 enthusiastic sportsman
завýдувати — to envy
зáвисть — envy
зáвсíди — always
зáвтра — to-morrow
зáгадка — riddle
загýнути — to perish
заглýблéння — hollow,
 deepening
заговорýти — to start
 speaking
загомонýти — to echo
загорóда — barricade
загостýти — to visit as
 a guest
заглядáти — to peep in
загрóжувати — to threaten
загрóза — threat
загrúzти — to sink

(in swamp)	
загудіти — to drone, roar	up
задалéко — too far	замóвкнути — to become silent
зáдих — odour, smell	 занавíса — curtain
задáча — task, exercise	 занéдбання — neglect
задовольнítи — to satisfy	 занюхати — to sniff, smell
задуманий — pensive, thoughtful	 занедбáти — to neglect
зажурéний — worried, sorrowful	zápal — flame, fire, enthusiasm
зажурýтися — to become worried	zápaх — aroma, fragrance
зазирáти — to peep in	запáхнути — to smell
зазорíти — to dawn	запахýший — fragrant
зайнýтий — busy	заперéчiti — to deny, contradict
зайти — to enter	запіненýй — foamy
зайцí — rabbits	записáти — to write down, record
закахýкати — to start coughing	записná книжка — note-book
закладáти — to put, to place	записná машинка — tape-recorder
заклик — call, appeal	запитáти — to ask
заколóти — to kill by piercing	заплáкати — to start weeping, crying
закорóтко — too short	заплатýти — to pay, re-imburse
закривáтися — to cover oneself	заплýсти — to reach by sailing
закрýти — to cover up	запóвнениý — filled up
закричáти — to call out, shout	záraz — at once, immediately
закрýчений — twisted, curled up	 заревíти — to start roaring
залізñíця — railway	заробляти — to earn
залíзо — iron	зарозумíлий — conceited
залізти — to crawl in	засідання — session, meeting
заложýти — to establish, place	засмíйтися — to laugh
замерзáти — to freeze up	заснýти — to fall asleep
замикáти — to lock up	заспíвати — to sing
замíлувано — lovingly, fondly	 застáвити — to set somebody working
зámість — instead	 застрíлити — to shoot
замítáти — to sweep	зателефонувати — to telephone
зámкнений — locked up	затемнýти — to dim
замкнýтися — to lock oneself	затíхнути — to become silent
	затрýмати — to detain

затужити — to long for, pine	зворóшувати — to stir,
затяжкýй — too heavy	аffect
захворувáти — to become ill	звук — sound
зáхід — west, setting	звучати — to sound
зáхідний — western	зв'язóк — tie, connection
захлáнно — greedily, covetously	згадувати — to think of, mention
заховáти — to hide, conceal	згáснути — to go out (as lamp)
захóдити — to enter	згíнути — to die, perish
захопítи — to seize	згóда — agreement, harmony
зацвістý — to bloom	згодítися — to agree
зацікáвитися — to get interested	згорí — from above
зачинýти — to close	згорнúти — gather
збагáчувати — to enrich	згук — sound
збанок — pitcher	здавáйся! — surrender! yield!
зберігáти — to cherish, preserve	здавáтися — to surrender, give up
збиráтися — to dress up	здíбати — to meet
збитóчний — mischievous	здивóвано — surprized
збíжжя — grain, crop	здивувáтися — to be surprized
збíрник — anthology, collection	здíрati — to tear off
зближáтися — to approach, come near	здíбний — able, capable
збудýти — to rouse up, awaken	здíбність — ability
збудувáти — to build, construct, erect	здíймáти — to take off
звалýти — to wreck, to pull down	здобувáти — to gain, to conquer
звáрений — cooked, boiled	здовж — the length of
зварýти — to cook, boil	здогáдуватися — to guess
звернúти — to turn, return	здорóвий — well, healthy
звертáти увáгу — to pay attention	здорóв'я — health
звйти — to roll up, wind	зду́ріти — to go mad
звичай — habit, custom	зелéний — green
звичáйний — common, usual	зеленíти — to turn green
звідки — whence, from where	зéлень — verdure, green plants
звідси — from here	земля — earth, soil
звідти, звідтілý — from there	зéмний — earthly
звір — animal, beast	зéрно — grain
звірýнець — zoo	зéрнятко — small grain seed
	З'єднені Держáви — United States

ззаду — from behind, behind	zmіцнити — to strengthen
зима — winter	zmоже — (he) will be able
зимно — cold	zmокнути — to get drenched or wet
зимувати — to pass the winter, hibernate	zmоршка — wrinkle
зіб'є — (he) will break	знайомий — familiar
зів'януть — to wilt, wither	знайомитися — to get acquainted
зйті — to step off, go down	знак, значок — a mark, notch
зіпсуватися — to go out of order, spoil	знання — knowledge
зіткáти — to knit together	знати — to know
зітн! — cut it off!	значення — significance
зігрý — wear out	знахóдити — to find, invent
зітять — to cut off	знахóдитися — to be found, be located
зір — sight, vision	значить — (it) means
зірка, зоря — star	значок — a sign, a mark
зірка фільмова — screen star	зникнути — to disappear, vanish
з краю в край — from end to end	з них — of them, out of them
злáгода — accord, harmony	знищити — to destroy
злазýти — to get off	з нічim — with nothing, empty-handed
зле — bad, badly	знов, знóбу — again
злетíти — to fly off	з нього — of him
злий — bad, angry	збóсім — completely, entirely
злічýти — to count together	зозуля — cuckoo
зло — evil	золотий — golden, gilded
злóба — malice	зóлото — gold
зловýти — to seize, to catch	зоолóгія — zoology
зловішо — ominously	зорганізувати — to organize
злодíй — thief	зоря, зірка — a star
зложýти — to lay down	зóшиг — a scribbler, a note book
зломáти, зламáти — to break	з-пíд — from under
злочýнець — criminal	з-пóміж — from among
змагáння — contest, match	зráзу — at once
змагáтися — to compete	зрéштою — then, however
змайструвати — to make, construct	зривáти — to break off (flowers), pluck
змáлечку — from childhood	зробíти — to do, to make
змарніти — to fade, lose weight	зрозумíти — to understand
змérзнути — to feel cold	зронити, ронити — to let fall
змінітися — to change in appearance	

зростáти — to grow
 зрубáти — to cut down
 зруйнувáти — to ruin, to
 destroy
з тобóю — with you (with
 thou)
 зуб — tooth
 зухвáлий — impudent
 зчорнíти — to turn dark or
 black
 з'явíтися — to appear
 зять — son-in-law

I — i

і, ї — and, also
 Івáн — Ivan, John
 ігли, ігли — igloo
 ідé — (he) goes
 ідéш — you are going (sing.)
 ідý — I am going
 ідучí — going, while walking
 ізза, зза — from behind
 імігрáнт — immigrant
 імігрáція — immigration
 імлá, мла — mist
 ім'я — name
 інáкше — otherwise
 індíйці — Hindus, Indians
 індíяни — Indians (American)
 індускíй — Hindustani
 інший — other, different
 іроквóйці — Iroquois, pl.
 іспит — examination, test
 істóрія — history
 істóта — a being
 Ісýс Христóс — Jesus Christ
 ітý, йти — to go
 ішлá, йшла — she was going
 ішóв, йшов — he was going

Ї — ї

їв — he ate, he was eating

іде — he is riding
 ідеш — you are riding (thou
 form)
 іду — I am riding
 іжа — food, victuals
 іздá — ride
 ій — to her
 ії — her
 іла — she was eating
 ім — I am eating
 ім — to them, dative case
 істи, (ім, їсý, їсь, імó, їстé,
 ідáть) — to eat
 іх, іхнє — their
 іх — (I saw) them (accus.)

И — ї

й, і — and, even, also
 йогó — his, him (accus.)
 йомú — to him, (I gave) him
 Йóсиф, Йóсип, Осип —
 Joseph

К — к

ка́ва — coffee
 ка́вбóй — cowboy
 ка́вбóйський — cowboy's
 ка́же — he says
 ка́жу — I say
 ка́жуть — they say
 ка́зати — to say
 ка́зка — fable
 ка́йда́ни — handcuffs, fetters
 ка́лина — cranberry-tree
 ка́меню́ка — boulder, large
 stone
 ка́мінь — stone, rock
 Ка́нада — Canada
 ка́надíєць, ка́наде́ць —
 Canadian
 ка́надíйка — Canadian
 (female)

канадійський, канадський —	кінέць — end
Canadian	кінна поліція — mounted police
кáнути — to drop	кіннóта — cavalry
капелюх — hat	кінó — cinema, movies
капітán — captain	кінчáти, кінчýти — to finish, complete
капúста — cabbage	кінь, кóni — horse, horses
кáра — punishment	кістлявий — bony
каráти — to punish	кість, кóстí — bone, bones
кáрий — dark	кіт, котý — cat, tomcat
Карпáти — Carpathian mountains	клáсти — to put, lay, place
картина — landscape, picture	клен — maple
кáртка — card	клíкати — to call
касíр — cashier	клич — call, slogan
касíрка — cashier (female)	клéкіт — gurgling
Катrúся, Катерýна — Katy, Catherine	клíтка — cage
кáчка — duck	клóпіт — worry, trouble
квадратníй — square	ключ — key
квáрta — quart	кнýга — large book, volume
квíтень — April	книговóд — bookkeeper
квíтка, цвítka — flower, blossom	книговóдство — bookkeeping
квíтчáти — to decorate with flowers	кнýжечка — booklet
квóчка — hen	кнýжка — book
Кенóра — Kenora, Ont.	княгíня — princess
кýдати — to throw	княжná — young princess
Кíїв, Кíєва, — Kiev, Kiev's	князь — prince, king
кíлим — rug, carpet	кóвдра — quilt, cover
кип'ячíй — boiling	когось - хто — (I saw) somebody (accas.)
кит — whale	кóжний, кóждíй — every, each, everyone
Китáй — China	коjкúх — sheepskin coat, fur coat
китáйка — Chinese (woman), a silk face shroud	коzá — female-goat, nanny
китáйський — Chinese	коzák — Cossack, soldier
кýтица — tassel, bunch	коzáцтво — Cossacks (collective)
кýтовий — whale's	коzáцький, коzáчий — Cossack, adj.
кишéня — pocket	коzáчíй — goat's
кíлька — a few, several	Кóка Кóла — Coca Cola
кíлько? скíльки? — how much? how many?	коjлесо — wheel
кімнатá — room	коjлі б — if
Кіндрат — Kindrat (surname)	

колісь — once, sometimes	крам — goods
колісь-то — formerly	крамáр — storekeeper, merchant
коліно — knee	крамніця — (business) store
коло — by, near, about	крапліна, крапля — droplet, drop
кольор — colour	краса — beauty
комірчина, комóра — store-room, pantry	краска — blush, colour
комічний — comic	красний — beautiful, fine
конéм - кінь — on horseback	кráсти — to steal, rob
конйна — shabby horse, nag	кráшій — better, nicer
конóвка — (a wooden) pail	кráти — to cut, slice
коноплі — hemp	кréйда — chalk
концéрт — concert	крайавíй — bloody, gory
кóпати — to kick	крайивíй — crooked, lame
копáти — to dig	крайвати — to limp
корá — bark (of a tree)	крайвка — hideout
корабéль — ship	крик — shout, outcry
користáти — to take advantage	крикнути — to shout
кóристь — benefit, advantage	крилó — wing
коріння — roots	крилонька — wings (diminutive)
корінь — root	Крим — Crimea
корóва — cow	кричáти — to shout
коровáй — wedding cake	крізь — through
королéва — queen	крім — except, besides
король — king	кріпák — serf
корóткий — short, brief	кріпость — fort
корч, кущ — bush, shrub	крісло — chair
корчува́ти — to uproot, clear the land of trees	кров — blood
косárка — mower	крок — step, pace
котик — pussy-cat	кругléнъкій — round, rounded
котýтися — to roll (down)	круглýй — round
котрýй — which, who	кругом — around
кóшик — basket	кружýти — to whirl, circle
коштóвний — expensive, dear	крутий — steep (mountain)
кравáтка — necktie, tie	круча — precipice, steep slope
кра́й — edge, on the edge of	кудý? — where to?
кра́й, кра́ина — country	кудýсь — somewhere
крадений — stolen	куй! — hammer it!
кра́ль — (obsolete), король — king	кузéн — cousin (masc.)

кузýнка — cousin (fem.)	лéгкий — light (not heavy), easy
кулák — fist	лéдве — hardly, scarcely
кýля, кýлька — bullet	лежáти — to lie (on something)
кульбáба — dandelion	лéкцíя — lesson, lecture, reading
культúра — culture	летíти, лítati — to fly
кýпа — heap, pile	лизáти — to lick
купáтися — to bathe oneself, to swim	лýкати — to swallow
купéнь — merchant, storekeeper, buyer	лýнути — to fly (poetic)
купýти, купувáти — to buy	лýпень — July
кýпка — a small pile, heap	лис — a fox
кýри — chickens	Лис Микýта — Fox Mickey
курýти — to smoke	лисýця — female-fox, vixen
кýрка, кýрочка — chicken	лисýчка — small female fox
курс — course	лýсіти — to become bald
кýрятка — chicks	листóк — a leaf, a sheet (of paper)
кусáти — to bite	листонóш — mailman
кýсень, кýсник — bit, piece, morsel	лýстоньки — leaves (poetic)
кут, кутóк — nook, corner	листопáд — November
кýхня — kitchen, kitchen stove	лýстя — leaves (collectively)
куш — bush, shrub	лýтися — to pour down
Куýр — Couillard (surname)	лýхó — misfortune, ill-luck, jinx

Л — л

láва — bench	лýцар — knight
láвка, лáвочka — bench	лýцарство — knighthood, knights
Лавréntíй — Lawrence	лýцарський — chivalrous
лágidnýj — gentle, mild	лицé, лýчко — face
лágoditísya — to prepare, get ready	лиша́ти — to leave
лад — order, system	лиш, лишé — only
лáзити — to crawl	лýшений — left, abandoned
ламáти, ломáти — to break	лíвий — left (side)
лан — (large) field	лíг — he lay down (in bed)
лásка — favour, grace	лíгво — den, lair
lébídь — swan	лíжко — bed
лев — lion	лíзти, лáзити — to crawl
левáда — meadow, meadowland	лíк — cure, remedy
левýця — lioness	лíкар — physician, doctor

літá миная́ютъ — years pass by
літák — airplane, plane
літати — to fly
літератúра — literature
літній — summer (adj.)
літо — summer
лічити — to heal, to cure
ллéтесья — (the rain) pours
лляти — to pour
ловити — to catch
ломити, ламати — to break
луг — meadow, pastureland
лук — bow (for shooting)
лужóк — small meadow
лукáвий — crafty, sly,
 hypocritic
лунати — to resound, echo
любить — to love, to like
лóбка — darling
любó — sweetly, nicely
любóв — love
люд — people (collectively)
люди — people
людíна — person, human
 being
людський — human, people's
Люї — Louis
лілька — (smoking) pipe
літний — fierce, angry,
 furious; February
лýва — lava
лявіна — avalanche
лютувати — to be furious,
 rage
лягати — to lie down
лýлька — a doll
лляльковýй — doll-like,
 imitation
лýма — llama
ляменя́та — llama's little ones
Львів — Lviv (city)
льодовýй — icy, arctic

M — M

мáбуть — perhaps, maybe
магнетíчно — magnetically
магнít — magnet
мáе — he has
маéток — wealth, property
мáйже — almost, nearly
майнó — property
Максим — Maxim
мáйстер — carpenter, master
малéнький — tiny
малий — small, little
мáло — little (quantity)
малювати — to paint
малюнок — painting, picture
малýр — painter, artist
мáма — mamma
манити — to lure
Манітоба — Manitoba
Мáня — Manya (name)
Марія — Maria, Mary
мáтерi — mothers
мáти — to have
мáти — mother
мáтінка — mother, mammy
матýся — mammy
 (endearment)
махати — to wave (one's
 hand)
мед, мід — honey
медицина — medicine
мельник — miller
меноніти — Mennonites
мénше — less
мénший — smaller, least
мерехтіти — to glimmer
мérтвий — dead
мершíй — at once
Месія — Messiah
метá — goal, aim
метál — metal
метéлик, мотýль — butterfly
меч — sword

мéшкати — to dwell, live, reside	млин — flour mill
мéшкальний — dwelling, lodging	мов — as if
ми — we	мóва — language, speech
миг — twinkle	мовчáти — to keep silent
Микóла, Миколáй — Nicholas, Nick	могтí — to be able
мíлий — dear, lovely, darling	могутнíй — mighty
мíло — soap	модрýна — larch, tamarack
мíлувати — to have pity upon	може — perhaps, he can
мíля — mile	можна — (you) may
минáти — to pass by	мозаíка — mosaic
минúти — to pass	мóкнути — to get drenched or wet
минúвшина — the past	молýтва — prayer
минúлий — former, past	молýтися — to pray
мир — peace	молодá — young, a bride
мирýти — pacify, bring about good relations	молодýй — young, a bridegroom
мíрно — peacefully, quietly	молодýця — young married woman
мислíвець — hunter, trapper	молокó — milk
мíська — plate, dish	молотýти — to thresh (wheat)
мистéць — artist	молотíлка — threshing machine
мýти — to wash (something)	молотóк — hammer
мýтися — to wash oneself	монахýня — nun
Михáйло — Michael	монолóг — monologue
Михásь — Mickey	мóрдочка — mug, snout
миш, мýша — mouse	móре — sea
мідяк — penny, copper	мóрква — carrot, carrots (coll.)
мíж, мéжи — between, among	морóжене, морóзиво — ice cream
мíй — my (masc.)	морóз — frost
мíлітárний — military	морóка — worry, jinx
мíльйон — million	морýк — sailor
мíнýтися — to change (in appearance)	мотáти — to wind up (a thread)
мíністéр — minister (gov't.)	мóтор — motor
мíнúта — a minute (of time)	мрíя — fancy, vision, wishful thinking
мíрити — to measure	моя — my (fem.)
мíсто — city	мудréць — sage, philosopher
мíсце — place, spot	мýдрий — wise
мíсяць — moon, month	
мíсячна нíч — moonlit night	
мítlá — broom	
мла, імлá — mist	

муж — husband, man (obs.)	extraordinary
мýка — torment, suffering	надзéмний — unearthly,
мука — flour	supernatural
мýр — a stone or brick wall	надзóряний — above the star
мурашкý — ants, insects	надíйтý — to come, approach
муркотíти — to purr, murmur	нáділ — portion, share,
мурлýкати — to purr	reservation
мýсіти — (you) must	надíя — hope
мýха — fly (insect)	надіятися — to hope, expect
мýчити — to torment, torture	надплинúти — to come sailing
мушкéт — a musket	надслухати — to listen over
мýшу — I must	нáдто — too much, excessively
м'який, м'якéнький — soft, very soft	назáд — (he went) back
м'ясо — meat	назбирати — to gather, collect

Н— н

на — on, upon	називатися — to be named
на! нáте! — here, take it	най, нехай — let it be
набивати — to load (a gun)	найнебезпечніше — most dangerous
набíк — aside	найгостріший — sharpest, keenest
набóй — shells, ammunition	найдорожчий — dearest, most precious
наблизатися — to approach	найкráщий — best, very best
навесні — in spring	найрозумніший — wisest
нáвіть — even	найчастіший — most often, most frequently
навкругý — all around, everywhere	наказати — to order, command
навпакí — contrary	наконéчники — arrowheads, points
навчáти, навчýти — to teach	накосýти — to cut, mow
навчýтися — to learn, study	накрýти — to cover up
нáгло — suddenly, abruptly	налéжати — to belong
наглядáти — to supervise	налéжно — properly
наглядно — evidently	налетíти — to come flying
нагнáти — to drive away	наливати — to pour
нагóда — chance, opportunity	намалювати — to paint, draw
над — above (it)	нáми — with us (instr.)
надавати — to assign	нáмір — intention
надáлі — further, continuing	нáпад — attack
надвéчíр — towards evening	нападати — to attack
надвíр! — go out!	напéвно — certainly, assuredly
надвóрі — outside	
надзвичáйний — unusual,	

наперекір — contrary	need it?
нáпис — inscription	не — not
написати — to write	нéбо, небесá — sky, heavens
напítися — to drink (one's fill)	небосхíл — horizon
нáповнити — to fill up	невелíкий — small
напráвdu — really, in fact	невжé ж? — really?
напрýклад — for example, for instance	нéвід, нéводи — net, nets (for fishing)
направляти — to repair, to fix	невíльник — slave, captive
нáпрям — direction	невóля — captivity, slavery
нарвáти — to pluck (flowers, weeds)	недáвно — recently
нáрід, нарóд — people, nation	недалéко — near, nearly
наробíти — to make, manufacture	недíля — Sunday
наробítися — to drudge, to over work	недостúпна —
насадítы — to plant	unapproachable
насварýти — to chide, to scold	недýга — illness, sickness
насéлення — population, people	незабúтній — unforgettable
насильно — forcibly, violently	незадóвго — soon, shortly
наслíдок — result, consequence	незгóда — discord, disunity
насмíхáтися — to mock, to make fun of	незмíнний — unchangeable
насмíшлíвий — mocking, jolly	незнайóмий — strange, unknown
насолóда — delight, enjoyment	незрозумíлий —
настáти — to happen	unintelligible
настрáшитися — to get scared or frightened	нéї — her (gen.)
настýпний — following, next	нémíчний — weak, ill, feeble
натякáти — to hint	немóв — as if
наука — teaching, science	неможлíво — (it is) impossible
на́че — as if	ненáвидíти — to hate
начиння — dishes, utensils	ненадóвго — not for long
наш — our (masc.)	ненажéра — glutton
нашó тобí? — why do you	ненарапóком — casually, unintentionally

несíтій — insatiable, always	ну — now then! well!
hungry	нúмо! — let's, let us (go)
нескалічений — unharmed	ньóму — him (loc.)
неправедливість — injustice	
нестí, носитí — carry	
нехáй, най, хай! — let it be!	
let	O — o
нешáсний — unfortunate,	
wretched	
нijжий — lower, inferior	
нíзький — low, short (in height)	
ніні — to-day	о дрúгій годині — at two
нítка — thread	o'clock
них — them (gen. pl.)	об стінú — against the wall
нýщти — to destroy, ruin	обá - обýдва — both
ні — no	обвáл — landslide
ні-ні — neither - nor	обвóди — tires
нідé — nowhere	обгорóдженій — fenced in
ніж, ножí — knife, knives	об'éднувати — to unite
ніж — than	обýдва — both (masc.)
ніжка (dim. of ногá) — leg	обýдві — both (fem.)
нікóго - ніхтó — (I saw)	обíд — dinner, luncheon
nobody	обідати — to dine, have
нікбли — never	dinner
нім — before (colloquial)	обіїмáти — to embrace
Німéччина — Germany	обійтíся — do without
німіти — to grow silent	обіцяти — to promise
німцí — Germans	обкрутýтися — to turn
ніс — nose	oneself around
ніс — (he) was carrying, carried	облýччя — face
ніхтó — nobody	обнóва — renewal, new
ніч, ночí — night, nights	clothing
нішó — nothing	обнýти — to embrace
Ніягáра — Niagara	оббóв'язок — duty, obligation
новýнка — news item, novelty	оборóна — defence
новотвóри — new	оборонець — defender
formations or creations	оборонýти — to defend
ногá — foot, leg	обривáтися — to break off
ножá немá — there is no knife	обряд — rite
нóжик — pocket knife, penknife	обурено — angrily,
нóжицí — scissors	incensed
	обув — foot-wear
	обурити — to anger
	общýрно — extensively,
	far-flung
	ов! — ouch! woe!
	овéс (вівсá) — oats (of oats)
	овéць - вівцí — sheep
	бвоч — fruit

огірóк — cucumber	оповивáти — to wrap up,
огнянýй — burning, flaming	енvelop
одéжа — clothes, apparel	оповідáння — story
одýн (однóго) — one	оповідáти — to tell, narrate
одинáцтять — eleven	опráвдуватися — to justify
одинéм — in a single file, by himself	oneself
одná — one (fem.)	орáти — to plough
одnák — however, nevertheless	орéл — eagle
одnáково — equally	опíх — nut
одночáсно — at the same time, simultaneously	орлýний — eagle's
одпочивáти, відпочивáти — to rest	освítáta — education
одурýти — to fove, deceive	освítítí — to illuminate
óдяг — suit of clothes, apparel	осéля — settlement
одягнýти — to put on clothes	осýка — poplar-tree
оженýтися — (he wants) to get married	осíнýти — to overshadow
озбрóєний — armed	осínný вíтер — autumn wind
озвáтися — to respond, to answer	осíнь — autumn, fall
óзеро — lake	осíстися — to settle down
ой — oy (many Ukr. songs start with this particle), oh!	ослабýти — to weaken
океán — ocean	ослáблений — weakened
óко, очí — eye, eyes	особлýво — especially, particularly
окóлициá — district, environs	остáвити — to leave, abandon
окóло — about, nearly	остáнне числó — the last number
окуля́ри — eye-glasses, spectacles	остерíгáти — to warn
óлень — elk, deer	óстрíв — island
олíвéць — pencil	ось — (right) here
олíя, олíй, олýва — oil	от — (right) there, behold
Óльга, óля — Olga	отáва — a second hay-crop
оминýти — to by-pass	отák — thus, in this manner
онде — yonder, over there	отакýй — such
онтарíйський — of Ontario	отéць — (reverend) Father, father
óпис — description	ótже — so, therefore
опíвночи — at midnight	отрýмати — to receive
опíслý — then, afterwards	Оttáva — Ottawa
	офíцér — officer
	офіціяльно — officially
	ox — (Scottish) och, alas! oh!
	óхнути — to say oh
	охранáна — protection, defence
	охранýти — to protect, defend

охрестити — to baptize or
christen
охота — eagerness,
willingness
охочий — eager, willing
оцé — here (is), here (are)
óцет — vinegar
очі - óко — eyes

П — п

Павлó, Павлúсь — Paul
павук — a spider
павутíння — cobweb
пай, пáйка — share
пайкувати — to apportion,
divide up
пакунок — a parcel
палáта — palace
палáц — palace
палáючий — blazing
пáлець, пáльцí — finger,
fingers
пáливо — firewood, fuel
пам'ятáти — to remember
пам'ятñий — memorable
пам'ять — memory
пан — gentleman, Mr., lord
пáні, пáня — lady, Mrs.
пáнна — young lady, Miss
панóве — gentlemen
панорáма — panorama, view
панчóха — stocking
панувáння — rule, reign
пapír, папéри — paper,
papers
пáра — pair, steam, vapour
парк — park
паркáн — garden-wall, fence
парлýмент — parliament
пароплáв — steamship
парохóд — steamship
пáсмо — strand, ribbon
пасóвисько, пасóвище —

pasture
пáста — paste
патíк — a stick
патріотíчний — patriotic
патróн — shell (for shooting)
патронáш — cartridge pouch
пáхнути — to smell fragrantly
пáхоющí — perfume, fragrance
пахúчий — fragrant
пáчка — a packet, package
пáша — fodder
пéвний — assured, certain
пекár — baker
пекárня — bakery
пектí — to bake
пен, пéнси — penny, pence
пень, пнí — stump, stumps
пеньóк — small stump
пелехáтий — shaggy
перебувáти — to reside
перевернúти — to overturn
перéд — front, before, in
front of
передрíздвáнí — pre-
Christmas
передáти — to pass on,
transfer
перéказ — oral tradition
переклáсти — to translate
переконáти — to convince,
persuade
перéкуска — lunch
переídáння — over-eating
перелетíти — to fly over
переломýти — to break
through
перемóга — victory
перемогтí — to overcome,
defeat
перемóжець — victor,
conqueror
перепíсувати — to copy
перéвra — intermission,
recess

переростáти — to outgrow	up to
пересíдáти — to transfer	підбíгунóва окóлиця — polar region
переставáти — to stop, cease	підвезtý — to give a ride
перестрáшений — scared, frightened	підвестý — to walk somebody (home)
перестúпний рíк — a leap year	підганýти — to goad on, chase
пересýклé — permeated, saturated	підгíр'я — foothills
péрець — pepper	підглядáти — to snoop, peek
перехýтрювати — to outwit	підé — (he) will go
перлíна — a pearl	підзéмный — underground,
Пéрсíя — Persia	підіймáти — to pick up, lift, raise
péрстень — ring (for finger)	підíйтý — to approach, go up to
пérший — first	під'їхати — to approach by riding
пес — dog	підкíнути — to toss up
péсик — doggie, puppy	підкóшений — mown down
пестлíво — caressingly, tenderly	піднéстися — to raise oneself up
пéтля — noose	піднíмáти — to pick up, lift. raise
Петró, Пéтrik — Peter, Pete	підоzрílo — suspiciously
печéра — cavern, cave	підписáти — to sign
пíльний — diligent, industrious	підпíсуватися — to sign, undersign
пíльно — diligently	пíдскáкувати — to skip, jump up
писáти — to write	пíдснíжник — a snowdrop (flower)
письмénник — writer, author	пídstáвити — to put under
питáння — question	пíдстережý — I shall watch
питáтися — to ask, question	пíдступáти — to approach, advance
пítти — to drink	пíжáма — pajamas
пишé — (he) writes	пíзнáти — to recognize
пишý — (I) write	пízníй — late
пишáти — to squeak	пíзнíше — later
пíвгодíни — half-hour	пíзно — late (of time)
пíвень — rooster	пíймáти — to catch
пíвденý — south	пíкнíк — picnic
пíвжмурки — blind man's buff (game)	пíл — floor, ground
пíвкóлем — in a half-circle	
пívníč — north	
пíвпéн — a half-penny	
пíд — under	
пíдбíгáти — to keep running	

піонер — pioneer	повбіраний — dressed
пір'я — feathers	повезті — to carry, transport, deliver
післанець — messenger, envoy	повернуті — to return
післати — to send, despatch	повести — to guide, to walk somebody home
пісня — song	повздерливий — temperate, reserved
пісок, піскі — sand, sands	повинен — (he) should, be obliged
пістоля — a pistol	повинність — duty, obligation
піти — to go	повиривати — to pluck up (one by one)
піч, пічі — a stove, fire-place	повідати — to tell, narrate
піяти — to crow	повідомити — to let know, notify
плівати — to swim	повільно — slowly
плакати — to weep, cry	повірити — to trust, believe
платити — to pay	повітря — air, atmosphere
платня — salary, wages	пóвно — full
платочок — piece of cloth	повторити — to repeat
плач — weeping, crying	погаснути — to flicker, or go out (of light)
плащ — overcoat, coat	погляпувати — to glance
плекати — to nurse, foster	погляд — opinion, view-point
плéм'я, плéмено — tribe	поглянути — to take a glance
плескати — to applaud	поговорити — to have a chat
плéсо — (lake's quiet) surface	погóда — weather
плесті — to knit	погодувати — to feed (well)
плечé — shoulder	пóголоска — rumour
плисті — to sail	погроза — a threat
пліт, плоті — fence, fences	погрозити — to threaten
плуг — plough	погубило — destroyed
плугáтар — ploughman	подати — to pass on
плюнuti — to spit	подбáти — to take care of, to endeavour
пнýтися — to climb up, exert oneself	подвір'я — courtyard
план — plan	подібний — similar
по — after	подобатися — to like (something)
по-англійськи — in English	пóдорож — trip, journey
побачити — to take a look at, saw	подорожувати — to travel
побачитися — to meet	подостáтком — enough, in abundance
побігти — to run	
побіліти — to whitewash	
побудувати — to build, construct	
поважати — to respect	
поважний — respectable	
повбивати — to kill off	

по-дру́жньому — in a friendly manner	покрутíти — to turn, to twist
подáкувати — to thank	пóле — field
поéзія — poetry, verse, poem	по-лісáчому — like a fox
поéма — poem	полýнути — to fly (poetic), soar
поéт — poet	полýшений — left, abandoned
поетéса — poetess	полиши́ти — to leave behind
пóза — beyond, behind	полýсіти — to become bald
позагрузáти — to sink in mud	полýця — shelf
позáду — behind, in the rear	полíція — police
позбирáти — to pick up	половíна — half
позбúтися — to get rid of	положíти — to put down, place
позвóлити — to permit, allow	полонéний — prisoner-of-war
поздорóвiti — to greet, give best regards	полонýна — mountain pastureland
позичáти — to borrow, loan	полонýти — to capture
позіхнýти — to yawn	полотнó — cloth
познайомитися — to get acquainted	полудéнь — noon
по-індíяnsки — in Indian	полуднuvati — to eat dinner or lunch
пóїзд — train	полупáти — to break into pieces, crush
поїхати — to ride	поляvánnia — hunting
покáзувати — to show, demonstrate	поляváti — to hunt
покáрати — to punish	поляна — clearing in the woods
пóки — until	полярна окóлиця — polar region
покýнути — to leave	Пóльща — Poland
покíс — swath of hay	помагáти — to help, aid, assist
пóклик — a call, summons	помалюváti — to paint up
поклíн — bow, greeting	помальóваний — painted, coloured
поклáсти — to put down, place	помандруváti — to wander, go out into the world
поклонítisya — to bow, greet	пóмах — brandishing, flapping, swing
поколíння — generation	поминýти — to by-pass
пóкрадьки — stealthily	помýти — to wash
покráяний — cut in pieces	пóмíж — among, trough
покráяти — to cut in pieces, slice	помíč — aid, assistance, help
покривáти — to cover up	помíčník — assistant, helper
покрýвдженý — wronged	
покрýвдити — to wrong (somebody)	

- пóнад** — over, above
понýрій день — gloomy day
понедíлок — Monday
попадáти — to fall (one by one)
попайкóваний — apportioned, divided
попýти — to drink
пóпід — underneath, under
попоїсти — to eat one's fill
поприбíгáти — to come running
попсуváти — to spoil
попсуváтися — to go out of order, spoil
пóпри — by, alongside
попрощáтися — to take leave, to say good-bye
попрямуváти — head for
порá — time, season
порáдити — to advise
порáнений — wounded
поранýти — to wound
порачкуváти — to crawl on fours
порýв — effort, struggle
порóги рíкý — river rapids
порóжнíй — empty
пороззявлýти — to gape, open wide
порóти — to rip, tear
поростý — to grow up
порошníцí — gun powder pouches
пóруч — alongside, along with
порúччя — railing
посадýти — to plant, seed
посварýти — to chide, scold
поселéнцí — settlers
поселýти — to settle
посерéд — amid, amidst
посíдáти — to sit down (one by one)
- послáбнути** — to weaken gradually
посла́ти, пíслáти — to send, despatch
послíдñíй — the last
послúхати — to obey, listen
посмíти — to dare
поснíдати — to have breakfast
посóл — member of parliament
поспíшно — hurriedly
постáвити — to set down, place
постановýти — to decide
постíйний — steady, constant
постóяти — to stand for a while
пóступ — progress
потемнítи — to grow dim or dark
потермóсити — to shake
потиснúти — to press, squeeze
пóтім — later on, then, afterwards
потíха — satisfaction, joy
потíшáти — to cheer up, to amuse
потóки — streams
потомýтися — to get tired, become fatigued
потонýти — to sink
потопéльник — water brownie or wheel
потréба — need, necessity
потребувáти — to need
потрíсканий — cracked
потрóхи — little by little
потупýтися — to become dull
потягнúти — to drag
по-украíнськи — in Ukrainian
похвáла — praise
похвалýти — to praise,

commend	при — by
похýтуючи — shaking, nodding	прибýти — to nail down прибýтий — nailed down, discouraged
похóдження — origin, descent	прибíгти — to come running приблíзýтися — to come near to, approach
по-циgánsьки — in Gypsy	прибúти — to arrive
поцілувáти — to kiss	привезтí — to bring (in a wagon), deliver
почáти — to start, commence	привестí — to walk home (somebody)
почáток — start, beginning	привýкнути — to get used to
почéсний — honourary	привілéй — privilege
почорнíлий — blackened, weather-beaten	привít — greeting, salutation
почу́ти — to hear	пригадáти — to remind, mention
почуття — feeling, sentiment	пригáдка — a reminder
пошáна — respect	приглядáтися — to take a close book, observe
пошанувáти — to respect, honour	пригнáти — drive
поширýти — to widen, extend	пригóда — adventure
пóшта — post office	пригортáтися — to coddle up to
поштáр — post-master	приготовляти — to prepare
пóяснення — explanation	придáтися — to be of use
пояснýти — to explain	придбáти — to acquire
прабáтькý — forefathers	придивýтися — to take a close look
právda — truth	придобéнь — a dandy
правдíвий — real, true	придýмати — to invent
прáведний — righteous	приéмний — pleasant
právij — just, right	приéмність — pleasure
прáвiti — to rule	приїзд — arrival, coming
prápor — flag, banner	приїздýти — to arrive riding
práti — to wash (clothes)	приймáти — to accept
працюватí — to work, to drudge	прийшлóсь — had to
 práця — work, labour	приказáти — to order
прéдмéт — subject, object	прикмéта — characteristic, mark
представляти — to present, represent	приколýсувати — to rock
представník —	прикрýти — to cover up, hide
representative	прилетíти — to come (flying)
президéнт — president	
прекrásnij — most beautiful	
прéрї — prairies	
пречиста — immaculate, most pure	

примірно — in an exemplary way	пробувати — to try, test
принáда — attraction, lure	пробудити — to awaken
принáдити — to attract	пробудитися — to wake up
принестí — to bring	провертіти — to bore through
принóсити — to bring	прóвід — leadership, guidance
приняти — to accept	провінція — province
припинítи — to stop, halt	провінційльний — provincial
припинитися — to stop oneself, cease	проголосити — to proclaim
приплисти — to arrive by sailing	прогулька — excursion
приповідка — a proverb	продаж — sale
прип'ястí — to tie to, attach	прожити — to live
прирóда — nature	прокінутися — to wake up; to rouse oneself
прирóдний — natural	проколоти — to pierce through
присипáти — to throw dirt over	прокráстися — to get stealthily through
присиплáти — to lull to sleep	проліти — to shed
присісти — to sit down	проломити — to break through
приспосóблений — adapted, adjusted	промóва — a speech, address
приспособляти — to adjust, adapt	промовляти — to deliver a speech
пристóйний — dignified	прóмінь — ray, beam
пристóйно — in a dignified manner	пропáвши — the lost one, lost
приступíти — to approach, step up	пропáсти — to get lost, perish
прису́нутися — to draw close	прорóк — prophet
прися́га — oath, vow	просвіта — education
присягáти — to take an oath, pledge	просíти — to ask, request
притягнúти — to drag to	прóстий — simple, common, straight
прихóдити — to come to	простíти — to forgive
прихóдці — newcomers	простóри — spaces
причепíти — to pin to, attach	простягáти — to extend, stretch out
причýна — reason, cause	прóсьба — request, plea
пришивáти — to sew to	протéрти — to rub
прийот — refuge, asylum	прóти — against
приyатель — friend	протíвник — adversary,
прíзвище — surname	
про — about, concerning	
пробйті — to pierce	

opponent
протяжно — continually
проходжуватися — to take a walk
прочитати — to read (through)
прóшу — please
прощання — pardon, parting, farewell
прощально — in a manner of taking leave
прощати — to forgive, to take leave
прощатися — to take leave
прояснитися — to clear up
прудкýй — swift, agile
прямувати — to direct (oneself), head for
прýсти — to spin
пси — dogs
псувáти — to spoil
псувáтися — to get spoiled
псячий — dog's, canine
птах — large bird
пташка — bird
пускати — to let go, allow
пустýня — desert, wilderness
пустýти — to let go, allow
пушóк — fluff
пшениця — wheat
п'ятдесят — fifty
п'ятнáдцять — fifteen
п'ятниця — Friday
п'ятсот — five hundred
п'ять — five
п'ю — I drink
п'ють — they drink

P — p

раб — slave
рáда — advice, council
радий — glad, joyful
радити — to be glad, joyful

rádio — radio
радіоприймáч — radio set
ráдість — gladness, joy
рáдоши — gladness, joy
раз — once
ráзом — together
рай — paradise
райдуга — rainbow
ранéнько — very early (poetic)
рáно — in the morning, early
рáнок — morning
рáптом — suddenly, abruptly
рáчки — crawling on fours
рвáти — to pluck, tear away
ребró — rib
ревítи — to roar, bellow
реготатися — to roar with laughter
регóчеться — he roars with laughter
Ред рíкá — Red River
рéктор — rector, principal
рéдъка — radish
релíгія — religion
рéмінь — leather, belt
республíка — republic
рéчі — things
решетó — large sieve
réшта — remainder
рýба — fish
рисувáти — to draw (pictures), sketch
рисунок — drawing, sketch
рівне — straight
рівнýти — to level, equate
рівнýтися — to equal
рід — descent, origin, family-tree
рідко — seldom
рідна мóва — one's native language
рідний край — one's native country

рідні́ — kin and kith, relatives	розібрáти — to take apart
різати — to saw, cut	розколіхуватися — to swing something faster and faster
Різдвó — Christmas	розвізати — to tell, narrate
Різдвяна ніч — Christmas Eve	розколихáтися — to start rocking
різний, ріжний — different, diverse	розкрáяти — to cut up
різnobáрвний — multi- coloured	розкрýтися — to uncover oneself
рій — swarm	розмáхувати — to swing (ever faster)
рікá — river	розмовляти — to chat, talk, converse
річ — thing	розпростéртий — outstretched
річка — a small river, creek	розпýка — despair
річнýця — anniversary	розрізати — to cut in two bisect
рішáти — to decide	розстрóєні — out of tune
рішúчий — resolute, decisive	розтáяти — to thaw
робити — to do, make, work	розтопíти — to melt
робітник — worker, labourer	розтýти — to cut asunder
робóта — work, task	рóзум — mind, intellect
родýна — family	розумний — wise
родítи — to give birth to	розшýкувати — to investigate, search
róжка, рóза — rose	рокý — years
розвйті — to break, shatter, smash	ронйті — to shed tears (poetic)
розвйтися — to get smashed	Росія — Russia
розвíйник — robber, bandit	ростý — to grow
розвíйнича шайка — band of robbers	рот — mouth
розвеселяти — to amuse, cheer up	рубáти — to chop down
розвивáти — to unwrap, develop	руйнувати — to ruin, destroy
розвивáтися — develop	рукá — hand, arm
розвглядáти — to examine	рукавíця — glove
розвглядáтися — to look around	рукопáшний бíй — hand-to- hand battle
роздавйті — to crush	Румунія — Roumania
роздивйтися — to look around	рум'янéць — blush
роздíлýти — to divide, apportion	русáлка — water fairy, цумрh
рожжарені вúглики — glowing embers	русáве волóсся — blond hair
роззявляти рот — to gape	pyx — motion, traffic

рухатися — to be in motion	свої — one's own (plural)
рухливий — agile, live	своя — one's own (fem.)
рученята — hands, arms (poetic)	святій — holy, sacred
рушати — to start	святкувати — to celebrate
рушинк — towel	свято — church feast, holiday
рушніця — shotgun,	священник — priest, clergyman
рясний — copious, abundant	себе — self
рятувати — to save	секунда — second (of time)

C — c

сад — orchard	сам — self
садити — to plant	саме — just this
саме тому — that's why	самий — alone
саме це — just this	самоцвіт — jewel
самдвіч — sandwich	сандвіч — sandwich
сані — sleigh	санчата — sled
санчата — sled	сапа — hoe
сапати — to hoe	сапати — to hoe
Саскатун — Saskatoon	Саскачеван — Saskatchewan
сварити — to chide, to scold	сварити — to chide, to scold
сваритися — to quarrel	сваритися — to quarrel
свárка — quarrel	свárка — quarrel
Свирид — Svyyryd (surname)	Свирид — Svyyryd (surname)
свистати, свіснути — to	свистати, свіснути — to
whistle screech	whistle screech
свýще — he whistles	свýще — he whistles
свідок — witness	свідок — witness
свідоцтво — certificate	свідоцтво — certificate
свіжий — fresh	свіжий — fresh
свíй — one's own	свíй — one's own
світ — world	світ — world
світати — to dawn	світати — to dawn
світло — luminary, light	світло — luminary, light
світовий — world's	світовий — world's
свобідний — free	свобідний — free
свобода — freedom, liberty	свобода — freedom, liberty
свóгó — one's own's (masc.)	свóгó — one's own's (masc.)
своé — one's own (neuter)	своé — one's own (neuter)
	сім'я — family
	сіни — porch

сіно — hay	weaken
сіножатъ — hayfield	слава — glory, fame
сінокіс — hayfield	славний — glorious, famous
сірий — grey	слива — plum-tree
сірник — match (to start fire)	сливка — plum
сісти — to sit down	слід — footprint, trace, track
січень — January	сліз - сліози — tears
сіяти — to sow	слідуючий — following, next
сіяч, сівач — sower	слово — word
сказати — to tell	слон — elephant
скакати — to jump, leap	слуга — servant
скеля, скала — rock, cliff	служити — to serve
скарб — treasure	служниця — female servant, maid
скинути — to throw off	сльоза — tear
скільки — how much, how many	слухати — to listen
скінчити — to finish, complete	смажений — fried
складати — to put together, compose	смажити — to fry
складатися — to consist of	смачний — appetizing, delicious
складник — element, ingredient	смерека — fir-tree
склонити — to bow	смуркаться — to grow dark, become night
склянка — glass, tumbler	сметана — cream
скорий — swift, fast	смілив — bold, brave
скоромовка — a tongue- twister	сміх — laughter
скотляндець - шотляндець — Scot, Scotsman	сміховинка — funny anecdote
скочити — to jump	смішний — funny, ridiculous
скрасити — beautify	сміятися — to laugh
скриватися — to hide oneself	смола — tar, asphalt
скривитися — to make a wry face	смолоскийп — torch
скріння — trunk, box	смуга — zone, strip
скрінка — box	смуток — sorrow
скрізь — everywhere	снитися — to dream of
скромний — modest, humble	сніг — snow
скрутити — to turn, twist off	сніговиця — snowstorm
скубати — to pluck (feathers), nip	сніговії — snow-flurries
скучнѣ — tedious, dull	сніданок — breakfast
слабувати — to be weak,	снідати — to have breakfast
	сніп, снопій — sheaf, sheaves
	сонм - сон — dream (instr.)
	собака — dog

сóкі — juices	співáти — to sing
сокýра — axe	співáчка — female singer
сóкіл — falcon	співпрацюáти — to co-operate
соловéй, соловéйко —	співчуvaти — to sympathize
nightingale	співчутливо — sympathetically
солóдкий — sweet	спíшити — to hurry, rush
солóма — straw	спíшно — hurriedly
солонýна — salt pork, bacon	сплескáти — to applaud
сон, сни — dream, sleep	спліонути — to spit
сóнечко — sun (poetic)	сповýти — to wrap, swaddle
сóнний — dreamy, sleepy	сповýти — to fulfil
сóнце — sun	спóгади — reminiscences
сóнячний — sunny	сподíвáтися — to hope, expect
сóрок — forty	сподóбатися — to like, to take a liking to
сорóчка — shirt	спокíй — peace, quiet
сóсна — pine-tree	спокíйно — quietly, calmly
сotворýти — to create	спорíдення — kinship
сótка — a hundred	сполюváти — to hunt
сótня — company of soldiers	спóмин — recollection, reminiscence
Софíя Софíйка — Sophia, Sophie	спóсіб — way, method
сóхнути — to wither, dry up	спráва — affair, deed, matter
союз — alliance	спráвdi — really
союзник — ally	справедлíвий — just, fair
спадáти — to fall down	спрóбувати — to try
спалахnýти — to burst into flames	спочáти — to rest
спалýти — to burn down	спускáтися — to descend
спасáтися — to save oneself	спúхнути — to swell
спасíбі — thank you!	срíблíстий — silver-coated, silvery
Спасíтель — Saviour	срíбло — silver
спáти — to sleep	срíбний — silver
спектí — to bake	ставáтися — to happen
сперечáтися — to squabble, argue	ставóк — pond
спéршу — at first	стáйня — stable
спинýти — to stop	сталь — steel
спýна — back	становýти — to constitute, form
спis — spear	старáтися — to try, endeavour
спýсok — list	
спитáти — to ask	
спичáстий — sharp-pointed	
спíв — singing, song	
спíвák — singer, vocalist	

старій — old	страшено — terribly
старикі — old men, old-timers, elders	страшний — terrible
старший — elderly	стремено — stirrup
стáти — to stand, become	стрýгти — to cut hair, clip
статуя — statue	стрýмувати — to withhold, stop
створýти — to create	стрілá — arrow
створіння — creature	стрілáння — shooting
стебло — stem	стріляти — to shoot
стéжка, стéжечка — a path	стрільний порох — gunpowder
стелýти — to spread over, cover	стрінүти — to meet
стелýтися — to spread out on the ground	стрíха — thatched roof, eaves of such a roof
стéля — ceiling	стрíча — meeting
степ — steppe, prairie	струмóк — stream
Степáн, Стефáн — Stephen	стрúна — string
стерегтý — to guard	стрýшувати — to shake off
стережíсь! — watch out!	студéний — cold
стид — shame	студéнт — student
стидáтися — to be ashamed	стукати — to knock
стýдно — (he is) ashamed	стяг — banner, flag
стýнути — to tremble	субóта — Saturday
стиснýти — to squeeze, press	сувóро — gravely, sternly
стýхнути — to become silent, hush	суд — courthouse, court
стілець — stool	суддя — judge
стíльки — so much	сумнýй — sad, down-hearted
стíльчик — stool	сумовýта — sad, mournful
стіна — wall	сумувáти — to be sad
сто — hundred	сунíці — strawberries
стогнáти — to groan, moan	сусíд — neighbour
стóгін — a groan	сухéньке билó — withered stem
стоítъ — he stands	сухýй — dry, withered
стóлик — small table	схилýтися — to bend down
столýця — capital (city)	схíд — sunrise, east
століття — century	сховáтися — to hide
стомýтися — to get tired, be tired out	схóди — stairs
стóрож — guard, caretaker	схóдини — meeting
сторонá — side, page	сходýти — to rise (of the sun)
стóйти — to stand	схóпити — to snatch, seize
страпстí — passions	сáде — will sit down
страх — fear	сáйний — shiny, brilliant
	сýє — shines, it shines

сýке-тáке — any kind
сýти, сýти — to sparkle
сýгоднí — today
сýмий — seventh

T — т

та, та й — and
та — that (demonstrative)
таблýця — tablet, blackboard
тáбір, тáбор — camp
таємníчий — mysterious
таїти — conceal, keep secret
такý так — really
такýй — such a
тákóж — too, also
талáнт — talent
талановýтій — talented
там — there
тáнець — dance
танцовáти — to dance
тарíloчка — plate (dim.)
тарíль — plate
татáри — Tatars
татáрин — Tatar
тáто — daddy, dad
тáяти — to thaw
твérдýй — hard
твéрдо — (he hit it) hard
твíй — your (masc.)
твíр, твóри — work, works,
 creation
твоé — your (neuter)
творýти — to create, make
твóя — your (fem.)
те — that (neuter)
теáтр — theatre
тéбé — you (accus.)
теж — too, also
текти — to flow
телевíзор — TV, television
 set
телефóн — telephone, phone
телефонувáти — to telephone

тéмно — (it is) dark
тендíтна — delicate, tender
тепéр, — now
теперíшність — present time
тéпло — (it is) warm
теплó — warmth
теплотá — heat
течíя — stream
тýждень — week
тýсяча — thousand
тýхо, тихéсенько — quietly
тýша — calm
тí — those
тíкáти — to flee, run away
тíльки — only
тíнь — shadow
тítка — aunt, auntie
ткáти — to weave
товарýство — society,
 company
тováriш — comrade, pal,
 friend
тováriш, жир — fat (noun)
тодí — then
тонкýй — thin
топýтися — to melt, to drown
топýти — to drown
топíр, топóри — adze, ax
 weapon
топóля — poplar
тóрба — bag
торбýна — a small bag
торгíвля — commerce,
 business
торгувáти — to trade, do
 business
тóчний — exact, punctual
травá — grass
тráвень — May (month)
традíція — tradition
тráктор — tractor
трамвáй — street-car, trolley
трéпiti — to hit (the mark)
тráтити — to lose

трéба — (it is) necessary
тремтíти — to tremble
третýна — a third
три — three
тревóга — alarm
трíдцять — thirty
тrimáти — to hold, keep
трíста — three hundred
трóe — three of them
трофéй — trophy
трóхи — a little
трóшки — a little
трóйнда — rose
трубítí — to blow (the bugle)
тру́бка — bugle, horn
трудно — difficult
тúга — longing, pining
тудí — thither, in that direction
тужлíво — longingly, with nostalgia
турбóта — worry, care
тут — here
түтешníй — local
тюрмá — prison, jail
тягár — weight
тяжкíй — heavy
тáжко — heavily
тýти — to cut
тьфу! тьфу! — pshaw!

У — у

у, в — in, into
убивáти — to kill
убирáтися — to dress up
убóчі — slopes, foothills
убráння — a dress, clothes
уважáти — to regard, consider
увáжно — carefully
увéсь — all
увéчерí — in the evening
увíйтí — to enter
угóрь — upwards

ўгри — Hungarians
ўдар — stroke, blow
удержáтися — to hold one's own, maintain oneself
удíл — downwards
уживáти — to use
узбрóеній — armed
укріпítí — to fortify
укріплéння — fortification
Україна — Ukraine
українець — Ukrainian
українка — Ukrainian (fem.)
український — Ukrainian (adj.)
укráсти — to steal
улáмки — fragments
улíті — in summer
улóблений — beloved, favourite
умéрти — to die
умивáльня — wash-room
умýти — to wash
умíркований — moderate
умíти — to know (how to do)
у нас — at our's, at our place
університет — university
упáсти — to fall down
урáz — together
урвáтися — to break off (by itself)
урíвок — fragment
урíзати — to cut off
урожáй — crop, yield
ўряд — government
усé — everything
усí — all (the people)
усmíхáтися — to smile
усáй — all (fem.)
усýке — everyone, all
ўспíх — success
 успокоїтися — to calm down
устá — mouth, lips
усюди — everywhere
utiрапí — to wipe, dry

утікáти — to run away, flee	a second
утíха — satisfaction, enjoyment	хвýля — wave, moment
úчень — pupil	хвíст — tail
учýтель — teacher	хвóрий — ill, sick
учýтелька — teacher (fem.)	хворíти — to be ill
учýти — to teach	хворóба — illness, sickness, disease
учýтися — to learn	хémík — chemist
учíтесь — do learn!	хémíя — chemistry
ýхо, ýха — ear, ears	хýба — defect, shortcoming
ухóпити — to snatch, seize	хилýтися — to bend down
Ф — ф	
фáрба — paint	хýтрий — crafty, sly
фарбóваний — painted	хит्रúн — sly person
фáрма — farm	хлíб — bread
фáрмер — farmer	хлíборóб — farmer
фармéрка — farmerette	хлíв — cow-shed
фатаморгáна — mirage	хлóпець — boy
федерáльний — federal	хлопчíна — small boy
феервéрк — fireworks	хлóпати — to splash
фíзика — physics	хмáра — cloud
формáція — formation, force	хмарíнка — small cloud
Фráнція — France	хóбот — trunk (of elephant)
францужáнка — French woman	ховáти — to hide, conceal
францúз — Frenchman	ховáтися — to hide oneself
францúзький — French	ходá — walk, journey
футбóл — football	ходítí — to walk
футболíст — football player	хóлод — chill, coldness
фунт — pound	хóлодно — cold, chilly
X — x	
хай — let it be!	Хозáрія, Хазáрія — Khozaria, Khazaria
харчí — food, board	холодíти — to grow cold
хáта — house	хор — choir, chorus
хатíна — cabin, small house	хорóбрó — bravely, heroically
хвалýти — to praise	хоронíти — to defend
хвалýтися — to boast	хотíти — to want, to desire
хвýлечка — short moment	хоч, хочá — though, although
хвилийка — a moment,	хóчу — I want, I desire
	храм — temple
	хребéт — spine, backbone
	хрест — cross, crucifix
	хréстик — little cross
	християнство — Christianity
	Христóс — Christ

хробáк — worm

хрущí — beetles

хто — who

хтобýдь — anybody

худóба — cattle, livestock

Ц — ц

цалéвий — one-inch thick

цаль — inch

цап — goat, billy-goat

цар — tsar

царéвич — tsarevich (prince)

царíца — tsarina

царíвна — tsarivna (princess)

цárство — tsardom, kingdom

царювáння — reign, rule

цвít — bloom, blossoms

цвістí — to bloom

цвях — a nail

це — this (neuter)

цей — this (masc.)

цент — cent, penny

цéрква — church

цигáн — Gypsy

цигáрка — cigarette

цингá — scurvy

цирк — circus

ци — these

цикáвий — interesting, curious

цикáвится — to be interested
in

цíлий — whole

цíлинá — virgin soil

цíлувáти — to kiss

цíнити — to esteem, value

цíнний — valuable, precious

цип — flail (for threshing)

цукóрок — candy

цúкор — sugar

циráтися — to renounce,
avoid, shun

ци — this (fem.)

Ч — ч

чар — charm, fascination

чáри — witchcraft, charms

чарíвñий — wonderful,
charming

чародíй — magician

чародíйство — magic

час — time

чáсом — sometimes

чáсопис — newspaper

частíна — part

чáсто — frequently

частокíл — palisade, stockade

чвалóм — galloping

чек — cheque

чекáти — to wait for, await

челýдник — apprentice,
servant

чепíги — plough handles

червóний — red, crimson

чевéйк — sheep

чéрево — belly, stomach

чéрез — through, by

чéрпати — to scoop (water)

честь — honour

четвéртий — fourth

чи — do, does (starting a
question)

чий — whose

чин — deed, act

числó — number

чýстий — clean, clear

чýтанка — a reader (book)

читáти — to read

член — member

чóвен — boat

чóботи — boots

чóгó — why, what

чогóбýдь — of anything

чогóсь — of something

чолó — forehead

чоловíк — man, husband

чомý — why

чóрний — black
 чорнýло — ink
Чорногóра — (mount)
 Chornohora, Montenegro
чети́ри — four
чети́риста — four hundred
четирина́дцять — fourteen
чудо́вий — wonderful
чужýй — foreign, strange,
 stranger
чужинá — foreign land,
 abroad
чужине́ць — stranger,
 foreigner
чýйний — sensitive
чýти — to hear
чуткýй — sensitive
чутлýвий — sensitive
чуттý — feeling, emotion

Ш — щ

шáбля — sabre, sword
шайка — band (of men)
шалéний — mad, furious
шáпка — cap
шар — layer, strand
шáти — finery, magnificent
 clothes
швýдко — swiftly
шéлест — rustle
шелестíти — to rustle
шептáти — to whisper
шéпче — (it) whispers
шепотíти — to whisper
ши́бка — window-pane
шинка — ham
широ́кий — wide, extensive
широколи́стий — broad-
 leaved
шýти — to sew
шýя — neck
шíлінг — shilling
шістдесáйт — sixty

шістнáдцять — sixteen
шістсóт — six hundred
шість — six
шкíра — skin
шкло - скло — glass
шкóда — damage, (what a)
 pity
шкодувáти — to pity, be
 sorry for
шкóла — school
школáр — pupil
шкрябати — to scratch
шлúнок — stomach
шлях — way, highway
шкúра — hide (fur)
шматóк, шматóчок — bit
 small piece, morsel
шнур — rope
шнурóк — string
шотля́ндець — Scot,
 Scotsman
шпак — a blackbird
шпаківнá — blackbird's house
шпигúн — a spy
шпилька — pin
шпитáльний — hospital's
шóстий — sixth
шофér — chauffeur, driver
штóка — trick, piece, art
штучníй — artificial
шукáти — to search
шукáч — searcher,
 investigator
шум — murmur (of leaves),
 roar (of waves)
шуміти — to murmur
шумовýння — scum, foam

Щ — щ

щаслýвий — happy, lucky
щáстя — happiness, luck
щéдрик — Shchedryk
 (Theophany carol)

щедрота — generosity	явище — phenomenon
щезати — to disappear, vanish	явір, явори — maple
шyрій — sincere, real, frank	ягній, ягнята — lamb, lambs
шyрість — sincerity	ягода — berry
широсердечно — sincerely	язик — tongue
щітка — brush	яйце — egg
щіточка — small brush	як — how
що — what, which	якбі — if
щоб (щоби) — so that	який — what kind, which, who
щобудь — anything	якийсь — some (kind)
щодня — every day	якось — somehow
щόдо — as to, regarding	якраз — exactly
щодуху — at full speed	яліця — evergreen tree
шокá — cheek, jaw	јáма, эмка — hollow, dent, hole
шонéбудь — anything	Японія — Japan
щось — something	јáра пшениця — spring wheat

Ю — ю

Юрій, Юркó — Yury, George
юшка — soup, juice

Я — я

я — I
яблінка, яблуня — apple-tree
яблуко — apple

явище — phenomenon	явір, явори — maple
ягній, ягнята — lamb, lambs	ягода — berry
язик — tongue	яйце — egg
як — how	як — how
якбі — if	який — what kind, which, who
який — what kind, which, who	якийсь — some (kind)
якось — somehow	якось — somehow
якраз — exactly	яліця — evergreen tree
яліця — evergreen tree	јáма, эмка — hollow, dent, hole
Японія — Japan	Японія — Japan
јáра пшениця — spring wheat	јáра пшениця — spring wheat
ярд — yard (measure)	ярина — vegetables
ярина — vegetables	ярмарок — fair, market
ярмарок — fair, market	ярмо — yoke (harness)
ярмо — yoke (harness)	яскравий — vivid
яскравий — vivid	ясний — bright
ясний — bright	яструб — hawk
яструб — hawk	ячмінь — barley

З МІСТ

Вступ	7	39. Дивне явище	56
Частина перша	9-70	40. Втеча автобуса	57-58
1. Гаявата	9	41. Свідоцтво	59
2. Ізда до Саскатуну	10	42. В різдвяну ніч	60
3. Оля	11	43. Дух щастя	61
4. Дерева	12	44. Майстер Свирид	62
5. Три казки	13-14	45. А звідки сметана?	63
6. Зорі	15	46. У Вінніпегу	64
7. Добре серце	16	47. Перший фармер Канади	66
8. Просьба поета	18	48. Перший рік у Канаді	68
9. Хитрий Томко	20-21	49. Чек	70
10. Чужі поги	22	Частина друга	71-159
11. Єлизавета	23	50. Ангел	72
12. Сівалки	24	51. Тарас Шевченко	74
13. Завзятий футbolіст	25	52. Українські приповідки	76
14. На фармі	26	53. Найдорожча перлина	77
15. Гроши	27	54. Без шапки	78
16. Осінні квітки	28	55. Вечір	79
17. Млин	29	56. Укру. Робінсон Крузо	80-82
18. Кульбаби	30	57. Кінець зими	84
19. Слон	30-32	58. Десять робітників	86
20. Циганська правда	33	59. Весна на преріях	86-87
21. А де годинник?	34	60. Осетедець теж риба	88
22. Веснянка	35	61. Де твоє місце?	89
23. Школа горобців	36	62. Добрі канадійці	89-90
24. Білі мухи	37	63. Захід сонця	91
25. Просьба	38	64. Шерлок Голмс у ліжку	92
26. У Кенорі онтарійський	39	65. Заклик	93
27. Перші українці в Канаді	41	66. Олеся	94-97
28. Українське село	42	67. Боян	98
29. Кара	44	68. Хитрун	99
30. Пісня журавлів	45	69. Ніягара	100
31. Молодий маляр	46	70. Маня	101-104
32. Пісня імігранта	47	71. Алмаз з неба	106
33. Вчені окуляри	48	72. Злочинець	108
34. Загадка	49	73. Весна	109
35. Індіянські ліки	50	74. Полювання	110-116
36. Веснівка	52	75. Просьба Мойсея	117
37. Вітаміни	54	76. Без ножа	118
38. У літній вечір	55	77. Роберт Брус	119-120

78. Осінь у Канаді	121	90. Наші скарби	140-141
79. Соловейко	122	91. Спогади	142
80. Герой Монреалу	124	92. Мудрий володар України	143
81. І що таке гроши?	125-126	93. Громовиця в хаті	144-145
82. Довбуш	128-130	94. Скарби життя	146
83. Лис Микита	130-131	95. Орел	147
84. Зимовий гість	132	96. Українці в Канаді	148-153
85. Земле моя!	134	97. Жар-птиця	154
86. Маруся Богуславка	136	Замітки	157-173
87. Хмарка	137	Додатки	175-191
88. Рідкісна дівчина	138	Словник	195-237
89. Сон	139		

І Л Ю С Т Р А Ц І Ї

Наша Королева	4	Парламент у Реджайні	107
Тарас Шевченко	17	Іван Франко	127
Йдути до університету	19	Леся Українка	129
Таблиця присвяти	40	Собор Св. Софії в Києві	133
Українські міста	43	Катедра Св. Юрія у Львові	135
Вінніпег	51	Парламент в Оттаві	149
Маркіян Шашкевич	53	Театр ім. І. Франка в Києві	151
Марія Заньковецька	65	Ольга Кобилянська	155
Микола Лисенко	67	Подол у Києві	157
Старинний укр. замок	69	Луїз озеро в Алберті	175
Дніпро в Києві	71	Батьків Об'єднання Канади	181
Василь Єленяк	73	Оперний Театр у Києві	187
Ілля Киріяк	75	Мапа України	189
Університет у Києві	83	Український університет	
Українська Академія Наук	85		
Тарас Шевченко Академіком 105	у Львові		193

Азбука—Alphabet

А - а - a	І - й - y	Т - т - t
Б - б - b	Ї - ї - ee	У - у - oo
В - в - v	Ї - ї - yee	Ф - ф - f
Г - г - h	К - к - k	Х - х - kh
Ґ - ґ - g	Л - л - l	Ц - ц - ts
Д - д - d	М - м - m	Ч - ч - ch
Е - е - e	Н - н - n	Ш - ш - sh
Є - є - ye	О - о - o	Щ - щ - shch
Ж - ж - zh	П - п - p	Ю - ю - you
З - з - z	Р - р - r	Я - я - ya
И - и - i	С - с - s	ь - softening character

